

Środa, 6 lutego 2013 r.

Artykuł 20

Uchylenie

Dyrektywa 89/105/EWG traci moc z dniem ... (*)

Skutki art. 10 dyrektywy 89/105/EWG zostają utrzymane.

Odesłania do uchylonej dyrektywy odczytuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 21

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 22

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w ..., dnia ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

P7_TA(2013)0040

Wspólna polityka rybołówstwa ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 6 lutego 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa (COM(2011)0425 – C7-0198/2011 – 2011/0195(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2016/C 024/22)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2011)0425),
- uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 43 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C7-0198/2011),
- uwzględniając opinię Komisji Prawnej w sprawie proponowanej podstawy prawnej,
- uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 28 marca 2012 r. ⁽¹⁾,

(*) Data, o której mowa w art. 18 ust. 1 akapit drugi.

⁽¹⁾ Dz.U. C 181 z 21.6.2012, s. 183.

Środa, 6 lutego 2013 r.

- uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 4 maja 2012 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 55 i art. 37 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa oraz opinie Komisji Rozwoju, Komisji Budżetowej, Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności, jak również Komisji Rozwoju Regionalnego (A7-0008/2013),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. przypomina swoją rezolucję z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie inwestowania w przyszłość – nowe wieloletnie ramy finansowe (WRF) na rzecz Europy konkurencyjnej, zrównoważonej i sprzyjającej integracji społecznej ⁽²⁾; ponownie podkreśla, że w następnych WRF należy przewidzieć wystarczające dodatkowe środki finansowe, aby umożliwić Unii realizację aktualnych priorytetów politycznych oraz nowych zadań przewidzianych w Traktacie z Lizbony, jak również reagowanie na nieprzewidziane wydarzenia; wzywa Radę, aby, w przypadku gdy nie zgadza się ona z tym podejściem, wskazała w sposób wyraźny te priorytety polityczne lub projekty, z których można w pełni zrezygnować pomimo ich potwierdzonej europejskiej wartości dodanej;
 3. zwraca uwagę, że szacunkowy wpływ finansowy wniosku stanowi jedynie wskazówkę dla władzy ustawodawczej i nie może zostać uznany za ostateczny do czasu osiągnięcia porozumienia co do wniosku w sprawie rozporządzenia ustanawiającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2014-2020;
 4. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzić znaczące zmiany do swojego wniosku lub zastąpić go innym tekstem;
 5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

P7_TC1-COD(2011)0195

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 6 lutego 2013 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2013 w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmiany rozporządzeń Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 768/2005 oraz uchylecia rozporządzeń Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzji Rady 2004/585/WE

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 225 z 27.7.2012, s. 20.

⁽²⁾ Dz.U. C 380 E z 11.12.2012, s. 89.

⁽¹⁾ Dz.U. C 181 z 21.6.2012, s. 183.

⁽²⁾ Dz.U. C 225 z 27.7.2012, s. 20.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 6 lutego 2013 r.

Środa, 6 lutego 2013 r.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Rady (WE) nr 2371/2002⁽¹⁾ ustanowiono wspólnotowy system ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa.
 - (2) Wspólna polityka rybołówstwa obejmuje ochronę żywych zasobów morza; **oraz** zarządzanie nimi ~~oraz ich eksploatację~~ **ukierunkowanymi na nie połowami**. Ponadto ~~zakres wspólnej polityki rybołówstwa zostaje rozszerzony~~ **obejmuje on**, w odniesieniu do środków rynkowych i finansowych pomagających realizować jej cele, ~~żywych zasobów słodkowodnych i~~ **działania na rzecz** akwakultury oraz przetwarzanie i wprowadzanie do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury, jeśli taka działalność jest prowadzona na terytorium państw członkowskich lub na wodach Unii, w tym przez statki rybackie pływające pod banderą i zarejestrowane w państwach trzecich lub unijne statki rybackie bądź przez obywateli państw członkowskich, bez uszczerbku dla głównej odpowiedzialności państwa bandery, z uwzględnieniem przepisów art. 117 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza. **[Popr. 2]**
 - (3) Wspólna polityka rybołówstwa powinna gwarantować przyczynianie się działalności w zakresie rybołówstwa i akwakultury do ~~dlugoterminowych zrównoważonych warunków środowiskowych, gospodarczych i społecznych~~. Powinna ~~ponadto przyczyniać się do większej wydajności, długoterminowego zrównoważonego rozwoju środowiskowego, gospodarczego i społecznego~~. **Polityka ta powinna obejmować zasady mające zapewnić identyfikowalność, bezpieczeństwo i jakość produktów przywożonych do Unii**, odpowiedni poziom życia w sektorze gospodarki rybnej, **bezpieczeństwo żywnościowe**, stabilne rynki, **a także** dostępność zasobów oraz zaopatrywanie konsumentów w żywność po przystępnych cenach. **[Popr. 3]**
 - (4) Unia jest umawiającą się stroną Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r. (Unclos)⁽²⁾ oraz podpisała Porozumienie Narodów Zjednoczonych w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r. odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących i zarządzania nimi z dnia 4 sierpnia 1995 r. (porozumienie Narodów Zjednoczonych o zasobach rybnych)⁽³⁾. Unia przyjęła również Porozumienie Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa o wspieraniu przestrzegania przez statki rybackie międzynarodowych środków ochrony i zarządzania na pełnym morzu z dnia 24 listopada 1993 r. (Porozumienie FAO)⁽⁴⁾. W powyższych instrumentach międzynarodowych przewiduje się głównie obowiązki w zakresie ochrony, obejmujące m.in. obowiązek podjęcia środków ochronnych i zarządzania w celu zachowania zasobów morskich na poziomach umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu zarówno na obszarach morskich podlegających jurysdykcji krajowej, jak i na morzu pełnym, lub odbudowy zasobów morskich do takich poziomów oraz współpracy z innymi państwami w tym celu, obowiązek powszechnego stosowania podejścia ostrożnościowego do ochrony i eksploatacji stad oraz zarządzania nimi, obowiązek zapewnienia zgodności środków ochronnych i zarządzania w przypadku, gdy zasoby morskie występują na obszarach morskich podlegających jurysdykcji różnych państw, a także obowiązek należytego przestrzegania innych zgodnych z prawem form korzystania z mórz. Wspólna polityka rybołówstwa powinna przyczyniać się do właściwego wywiązywania się przez Unię z jej zobowiązań międzynarodowych wynikających z powyższych instrumentów międzynarodowych. Jeżeli państwa członkowskie przyjmują środki ochronne i zarządzania, do czego zostały uprawnione w ramach wspólnej polityki rybołówstwa, wówczas powinny również działać w sposób całkowicie zgodny z międzynarodowymi obowiązkami w zakresie ochrony i współpracy wynikającymi z wymienionych instrumentów międzynarodowych.
 - (5) Na Światowym Szczycie Zrównoważonego Rozwoju w Johannesburgu w 2002 r. Unia i jej państwa członkowskie zobowiązały się do przeciwdziałania stałemu procesowi pomniejszania się wielu stad. Unia powinna zatem udoskonalić wspólną politykę rybołówstwa, aby zagwarantować, że w ramach priorytetu ~~poziomy eksploatacji stad żywych zasobów morza zostaną do 2015 r. odbudowane i zachowane na poziomach umożliwiających~~ **wskaźniki śmiertelności połowowej zostaną ustalone na poziomach pozwalających na odbudowę stad najpóźniej do 2020 r. powyżej poziomów umożliwiających** uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu ~~z populacji poławianych~~ **oraz pozwalających na utrzymanie wszystkich odbudowanych stad na tych poziomach**. W sytuacji, w której dostępne informacje naukowe są ograniczone, może to wymagać zastosowania zastępczych wskaźników maksymalnego podtrzymywalnego połowu. **[Popr. 5]**
- (5a) **Koncepcja maksymalnego podtrzymywalnego połowu zawarta w Unclos stała się prawnie wiążącym celem zarządzania rybołówstwem w Unii od chwili jej ratyfikacji w 1998 r. [Popr. 6]**

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ Dz.U. L 179 z 23.6.1998, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 189 z 3.7.1998, s. 14.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 177 z 16.7.1996, s. 24.

Środa, 6 lutego 2013 r.

- (5b) *Przyjęcie wskaźnika śmiertelności połowowej poniżej poziomu niezbędnego dla utrzymania stad ryb powyżej poziomów niezbędnych do zachowania maksymalnego podtrzymywalnego połowu jest jedynym sposobem zagwarantowania, że przemysł rybny stanie się długoterminowo ekonomicznie opłacalny bez konieczności polegania na pomocy publicznej.* [Popr. 232]
- (5c) *Plany wieloletnie powinny być głównym instrumentem zagwarantowania, by do 2015 r. wskaźniki śmiertelności połowowej zostały ustalone na poziomach pozwalających na odbudowę stad najpóźniej do 2020 r. powyżej poziomów umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu oraz pozwalających na utrzymanie wszystkich odbudowanych stad na tych poziomach. Jedynie jasne i wiążące zobowiązanie do zachowania tych terminów może zagwarantować natychmiastowe podjęcie działań oraz to, że proces odbudowy nie będzie dłużej opóźniany. W przypadku stad, co do których nie przyjęto jeszcze planu wieloletniego, należy zapewnić, by ustalając uprawnienia do połowów dla tych stad, Rada w pełni przestrzegala celów wspólnej polityki rybołówstwa.* [Popr. 7]
- (5d) *Aby stworzyć bardziej stabilne warunki dla sektora rybołówstwa plany wieloletnie mogą również zawierać postanowienia ograniczające roczne wahania całkowitego dopuszczalnego połowu odbudowanych stad. Dokładne ograniczenia tych wahań powinny zostać określone w planach wieloletnich.* [Popr. 8]
- (5e) *Decyzje w zakresie zarządzania dotyczące maksymalnego podtrzymywanego połowu w rybołówstwie wielogatunkowym powinny uwzględniać trudności w połowach wszystkich stad w rybołówstwie wielogatunkowym przy maksymalnym podtrzymywanym połowie w tym samym czasie, w przypadku gdy dowody naukowe wskazują, że bardzo trudno jest uniknąć koncentracji na jednym gatunku, zwiększając selektywność stosowanych narzędzi połowowych. W takiej sytuacji należy się zwrócić do ICES i Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa (STECF) o poradę na temat odpowiednich poziomów śmiertelności połowowej.* [Popr. 9]
- (5f) *W przypadku, gdy w okresie przejściowym uprawnienia do połowów muszą zostać znacząco zmniejszone w celu osiągnięcia maksymalnego podtrzymywalnego połowu, Unia i jej państwa członkowskie powinny zapewnić wprowadzenie odpowiednich środków społecznych i finansowych mających na celu podtrzymanie wystarczającej liczby przedsiębiorstw w ramach całego łańcucha produkcji, aby po osiągnięciu maksymalnego podtrzymywalnego połowu zapewnić równowagę między zdolnością połowową a dostępnymi zasobami.* [Popr. 10]
- (6) Cele dla rybołówstwa zostały określone w decyzji Konferencji Stron Konwencji o różnorodności biologicznej w sprawie strategicznego planu na lata 2011–2020 dotyczącego różnorodności biologicznej⁽¹⁾. Wspólna polityka rybołówstwa powinna zapewnić spójność z celami bioróżnorodności przyjętymi przez Radę Europejską⁽²⁾ oraz celami komunikatu Komisji „Nasze ubezpieczenie na życie i nasz kapitał naturalny – unijna strategia ochrony różnorodności biologicznej na okres do 2020 r.”⁽³⁾, w szczególności w celu osiągnięcia maksymalnego podtrzymywalnego połowu do 2015 r.
- (7) Zrównoważona eksploatacja żywych zasobów powinna **zawsze** być oparta na podejściu ostrożnościowym, które wynika z zasady ostrożności, o której mowa w pierwszym akapicie art. 191 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), **przy uwzględnieniu dostępnych danych naukowych.** [Popr. 12]
- (8) Wspólna polityka rybołówstwa powinna przyczyniać się do ochrony środowiska morskiego, **do zrównoważonego zarządzania wszystkimi gatunkami eksploatowanymi w celach handlowych** oraz w szczególności do osiągnięcia dobrego stanu środowiska najpóźniej do 2020 r., jak określono w art. 1 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającej ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej)⁽⁴⁾. [Popr. 13]
- (8a) **Wspólna polityka rybołówstwa powinna również przyczyniać się do zaopatrywania rynku unijnego w żywność o zwiększonych wartościach odżywczych, zmniejszając poziom uzależnienia żywnościowego od rynku wewnętrznego, a także do bezpośredniego i pośredniego tworzenia miejsc pracy oraz rozwoju gospodarczego obszarów przybrzeżnych.** [Popr. 14]

⁽¹⁾ Decyzja Konferencji Stron X/2.

⁽²⁾ UE CO 7/10 z dnia 26 marca 2010 r.

⁽³⁾ COM(2011)0244.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19.

Środa, 6 lutego 2013 r.

- (9) Należy wdrożyć podejście ekosystemowe do zarządzania rybołówstwem, **ograniczyć wpływ tak aby przyczynić się do ograniczenia wpływu** działalności połowowej na środowisko **człowieka na ekosystem morski do minimum** oraz **zminimalizować do zapobiegania, utrzymywania na jak najniższym poziomie i w miarę możliwości eliminowania niechcianych połowów, a także by stopniowo wyeliminować niechciane połowy doprowadzić do sytuacji, w której następuje wyładunek wszystkich połowów.** [Popr. 15]
- (10) Ważne jest, aby zarządzanie wspólną polityką rybołówstwa było oparte na zasadach dobrych rządów. Zasady te obejmują proces decyzyjny oparty na najlepszym dostępnym doradztwie naukowym, duże zaangażowanie zainteresowanych stron i perspektywę długoterminową. Skuteczne zarządzanie wspólną polityką rybołówstwa zależy również od jasnego zdefiniowania zakresu obowiązków na poziomie unijnym, krajowym, regionalnym i lokalnym oraz od wzajemnej zgodności i spójności środków podejmowanych w ramach innych rodzajów polityki Unii.
- (11) Wspólna polityka rybołówstwa powinna w pełni brać pod uwagę, tam gdzie to konieczne, zdrowie zwierząt, dobrostan zwierząt oraz bezpieczeństwo żywności dla ludzi i pasz dla zwierząt.
- (12) Wspólna polityka rybołówstwa powinna być wdrażana z zachowaniem **ogólnej spójności z innymi politykami Unii oraz, w szczególności, powinna** uwzględniać interakcje z innymi aspektami gospodarki morskiej, ~~jak określono w zintegrowanej polityce morskiej⁽¹⁾~~, uznając, że wszystkie zagadnienia związane z oceanami i morzami Europy są wzajemnie powiązane, w tym również morskie planowanie przestrzenne. Należy zapewnić spójność i integrację w zarządzaniu poszczególnymi rodzajami polityki sektorowej w obrębie basenów Morza Bałtyckiego, Morza Północnego, Morza Celtyckiego, Zatoki Biskajskiej i wybrzeża Półwyspu Iberyjskiego, Morza Śródziemnego i Morza Czarnego. [Popr. 17]
- (13) Unijne statki rybackie powinny mieć równy dostęp do wód i zasobów Unii z zastrzeżeniem przepisów WPRyb.
- (14) Istniejące przepisy ograniczające dostęp do zasobów w obrębie stref 12 mil morskich państw członkowskich funkcjonowały w sposób zadowalający, przyczyniając się do zachowania zasobów poprzez ograniczenie nakładu połowowego w najbardziej wrażliwych strefach wód Unii. Przepisy te chroniły również tradycyjną działalność połowową, od której w znacznej mierze zależy społeczny i gospodarczy rozwój niektórych społeczności stref przybrzeżnych. Przedmiotowe przepisy powinny więc nadal mieć zastosowanie **i powinny być w miarę możliwości wzmocnione w celu zapewnienia preferencyjnego dostępu dla łodziowego rybołówstwa tradycyjnego lub przybrzeżnego.** [Popr. 18]
- (14a) **Definicja łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego powinna zostać rozszerzona, z uwzględnieniem kryteriów poza ścisłym kryterium rozmiarów jednostek pływających, w tym między innymi przeważających warunków pogodowych, wpływu technik połowowych na ekosystem morski, czasu przebywania na morzu oraz właściwości podmiotu gospodarczego eksploatującego zasoby. Małe wyspy przybrzeżne uzależnione od rybołówstwa powinny być szczególnie traktowane oraz wspierane zarówno finansowo, jak i dzięki przydziałowi dodatkowych zasobów, tak aby umożliwić im przetrwanie i przyszły rozwój.** [Popr. 19]
- (15) Żywe zasoby morza wokół Azorów, Madery i Wysp Kanaryjskich nadal powinny być szczególnie chronione, ponieważ przyczyniają się do zachowania lokalnej gospodarki tych wysp, biorąc pod uwagę ich sytuację strukturalną, społeczną i gospodarczą. Należy zatem utrzymać ograniczenie określonych rodzajów działalności połowowej w tych wodach do statków rybackich zarejestrowanych w portach Azorów, Madery i Wysp Kanaryjskich.
- (16) Cel zrównoważonej eksploatacji żywych zasobów morza osiągnięć się skuteczniej przy wieloletnim podejściu do zarządzania rybołówstwem, ~~ustanawiającym.~~ **W tym celu państwa członkowskie powinny w ścisłej współpracy z organami publicznymi i Komitetami Doradczymi stworzyć warunki dla zrównoważonego rozwoju, w tym na szczeblu lokalnym, ustanawiając** jako priorytet plany wieloletnie odzwierciedlające specyfikę poszczególnych łowisk. **Można to osiągnąć dzięki wspólnym działaniom na szczeblu regionalnym oraz w bardziej wiążący sposób, poprzez procedury decyzyjne mające na celu opracowanie planów wieloletnich.** [Popr. 20]

⁽¹⁾ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Zintegrowana polityka morska Unii Europejskiej COM(2007) 575 wersja ostateczna.

Środa, 6 lutego 2013 r.

- (17) Plany wieloletnie powinny w miarę możliwości obejmować większą ilość stad, jeżeli takie stada są eksploatowane wspólnie. W planach wieloletnich należy ustanowić podstawę do wyznaczania uprawnień do połowów i wymiernych celów dla zrównoważonej eksploatacji właściwych stad i ekosystemów morskich, określając wyraźne ramy czasowe i mechanizmy zabezpieczające na wypadek nieprzewidzianych wydarzeń. **Ponadto plany wieloletnie powinny być podporządkowane ściśle określonym celom w zakresie zarządzania, aby przyczyniały się do zrównoważonej eksploatacji odpowiednich stad i ekosystemów morskich. Jeżeli scenariusze dotyczące zarządzania mogą mieć konsekwencje społeczno-gospodarcze dla danych obszarów, plany te powinny być przyjmowane w porozumieniu z podmiotami sektora rybołówstwa, naukowcami i partnerami instytucjonalnymi.** [Popr. 21]
- (18) Konieczne są środki służące obniżeniu i ~~wyeliminowaniu~~ obecnym wysokim poziomom niechcianych połowów i ~~stopniowemu wyeliminowaniu~~ odrzutów. ~~Niechciane połowy i odrzuty~~ **Niestety wcześniejsze prawodawstwo często nakładało na rybaków obowiązek odrzucania cennych zasobów. Odrzuty** stanowią w istocie znaczne marnowanie zasobów i negatywnie wpływają na zrównoważoną eksploatację żywych zasobów morza i ekosystemów morskich oraz rentowność rybołówstwa. Należy ustanowić i stopniowo wdrożyć obowiązek wyładunku wszystkich połowów stad będących przedmiotem zarządzania, połowionych w trakcie działalności połowowej na wodach Unii lub przez unijne statki rybackie. **Opracowanie, promowanie oraz wprowadzenie środków i zachęt mających na celu przede wszystkim unikanie niechcianych połowów powinno mieć charakter priorytetowy.** [Popr. 22]
- (18a) **Obowiązek wyładunku wszystkich połowów należy wprowadzić w odniesieniu do poszczególnych rodzajów rybołówstwa. Rybacy powinni mieć nadal możliwość odrzucania tych gatunków, które według najlepszych dostępnych opinii naukowych wykazują wysoki wskaźnik przeżywalności po uwolnieniu do morza w warunkach określonych dla danego łowiska.** [Popr. 23]
- (18b) **Aby umożliwić wywiązanie się z obowiązku wyładunku wszystkich połowów, a także by złagodzić wpływ zróżnicowania rocznego składu połowów, państwom członkowskim zezwala się na przenoszenie kwot między latami do pewnej wartości procentowej.** [Popr. 24]
- (19) Wyładunki niechcianych połowów nie powinny przynosić pełnych korzyści gospodarczych podmiotowi gospodarzemu. W przypadku wyładunków połowów ryb poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony przeznaczenie takich połowów powinno być ograniczone i powinno wykluczać sprzedaż do spożycia przez ludzi. **Każde państwo członkowskie powinno mieć możliwość podjęcia decyzji o zezwoleniu na darmową dystrybucję wyładowywanych ryb na cele dobroczynne lub charytatywne.** [Popr. 25]
- (20) Z myślą o ochronie zasobów **oraz dostosowaniu flot i łowisk** należy wprowadzić jasne cele w stosunku do niektórych środków technicznych, **a także dostosować poziomy sprawowania rządów do wymogów zarządzania.** [Popr. 26]
- (21) W odniesieniu do stad, wobec których nie ustanowiono jakiegokolwiek planu wieloletniego, należy zapewnić wskaźniki eksploatacji prezentujące maksymalny podtrzymywalny połów poprzez wyznaczenie limitów połowowych lub nakładów połowowych. **Jeśli dostępne dane są niewystarczające, łowiskami należy zarządzać przy użyciu norm zastępczych.** [Popr. 27]
- (21a) **Unia powinna zwiększyć swoje starania na rzecz ustanowienia skutecznej współpracy międzynarodowej oraz gospodarowania zasobami w morzach, które graniczą zarówno z państwami członkowskimi Unii, jak i państwami trzecimi, zapewniając utworzenie, tam gdzie jest to możliwe, regionalnych organizacji ds. rybołówstwa na takich obszarach. UE powinna w szczególności promować utworzenie regionalnej organizacji ds. rybołówstwa w regionie Morza Czarnego.** [Popr. 28]
- (22) W świetle ~~niejasnego stanu gospodarczego uprawnień do połowów~~ niepewnej sytuacji gospodarczej ~~części~~ sektora rybołówstwa oraz faktu, że niektóre społeczności stref przybrzeżnych zależą od działalności połowowej, konieczne jest zapewnienie względnej stabilności tej działalności poprzez przydzielanie państwom członkowskim uprawnień do połowów w oparciu o przewidywalny udział każdego państwa członkowskiego w stadach. [Popr. 29]

Środa, 6 lutego 2013 r.

- (23) Taka względna stabilność działalności połowowej, biorąc pod uwagę tymczasową sytuację biologiczną stada, powinna zabezpieczać szczególne potrzeby regionów, w których społeczności lokalne są szczególnie zależne od rybołówstwa i związanej z nim działalności, jak zdecydowała Rada w rezolucji z dnia 3 listopada 1976 r. w sprawie niektórych aspektów zewnętrznych utworzenia dwustumilowej strefy połowów we Wspólnocie⁽¹⁾ z mocą od dnia 1 stycznia 1977 r., w szczególności w załączniku VII do niej. W tym sensie należy zatem rozumieć pojęcie względnej stabilności, do której należy dążyć.
- (24) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość przedstawienia Komisji uzasadnionych wniosków w celu opracowania, w ramach wspólnej polityki rybołówstwa, środków uznanych przez państwa członkowskie za niezbędne do wywiązania się z obowiązków w zakresie obszarów specjalnej ochrony na mocy art. 4 dyrektywy Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa⁽²⁾ oraz specjalnych obszarów ochrony na mocy art. 6 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory⁽³⁾, a także chronionych obszarów morskich na mocy art. 13 ust. 4 dyrektywy 2008/56/WE.
- (25) **Po zasięgnięciu opinii komitetów doradczych i zainteresowanych państw członkowskich** Komisja powinna mieć możliwość przyjęcia środków tymczasowych w razie poważnego zagrożenia dla ochrony żywych zasobów morza lub dla ekosystemu morskiego, które wymaga niezwłocznego działania i wynika z działalności połowowej. **Środki te należy wprowadzić w określonym terminie oraz stosować przez określony czas. [Popr. 30]**
- (26) Państwa członkowskie, **kierując się opinią właściwych komitetów doradczych oraz zainteresowanych stron**, powinny również mieć możliwość przyjęcia środków ochronnych i technicznych służących wdrożeniu wspólnej polityki rybołówstwa, aby umożliwić lepsze ukierunkowanie polityki na realia i specyfikę poszczególnych **basenów morskich** i łowisk oraz zapewnić lepsze stosowanie się do polityki. **[Popr. 31]**
- (26a) **Należy zachęcać państwa członkowskie do współpracy na szczeblu regionalnym. [Popr. 32]**
- (27) W ramach swojej strefy 12 mil morskich państwa członkowskie powinny mieć możliwość przyjęcia środków ochronnych i zarządzania mających zastosowanie do wszystkich unijnych statków rybackich, pod warunkiem że jeśli środki te mają zastosowanie do unijnych statków rybackich z innych państw członkowskich, przyjęte środki są niedyskryminujące, były wcześniej przedmiotem konsultacji z innymi zainteresowanymi państwami członkowskim, oraz że Unia nie przyjęła środków ukierunkowanych w szczególności na ochronę i zarządzanie w obrębie przedmiotowej strefy 12 mil morskich.
- (28) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość przyjęcia środków ochronnych i zarządzania w odniesieniu do stad w wodach Unii, mających zastosowanie wyłącznie do unijnych statków rybackich pływających pod ich banderą.
- (28a) **Dostęp do rybołówstwa powinien opierać się na przejrzystych i obiektywnych kryteriach środowiskowych oraz społecznych rozumianych jako środki mające na celu promowanie odpowiedzialnego rybołówstwa, co pozwoli zagwarantować, że wspierane będą podmioty prowadzące połów w sposób najmniej zagrażający środowisku oraz zapewniający społeczeństwu największe zyski. [Popr. 234]**
- (29) ~~System przekazywalnych koncesji połowowych dla większości stad będących przedmiotem zarządzania w ramach wspólnej polityki rolnej należy wdrożyć nie później niż w dniu 31 grudnia 2013 r. dla wszystkich statków o długości co najmniej 12 metrów i wszystkich pozostałych statków rybackich stosujących do połowów narzędzia ciągnięte. Państwa członkowskie mogą wyłączyć z systemu przekazywalnych koncesji połowowych statki o całkowitej długości co najmniej 12 metrów inne niż statki używające narzędzi ciągniętych. Taki system powinien przyczynić się do zmniejszenia, z inicjatywy sektora, rozmiarów flot oraz lepszych wyników ekonomicznych przy jednoczesnym tworzeniu pewnych prawnie i wyłącznych przekazywalnych koncesji połowowych w ramach rocznych uprawnień do połowów danego państwa członkowskiego. Ponieważ żywe zasoby morza stanowią dobro wspólne, przekazywalne koncesje połowowe powinny ustanawiać wyłącznie uprawnienia użytkownika do tej części rocznych uprawnień do połowów danego państwa członkowskiego, które mogą zostać wycofane zgodnie z ustanowionymi przepisami. [Popr. 33]~~

⁽¹⁾ Dz.U. C 105 z 7.5.1981, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 20 z 26.1.2010, s. 7.

⁽³⁾ Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7.

Środa, 6 lutego 2013 r.

- (29a) *Zgodnie z zasadą pomocniczości należy pozostawić poszczególnym państwom członkowskim wybór metody przyznawania przydzielonych im uprawnień do połowów, nie narzucając systemu podziału na szczeblu unijnym. W ten sposób państwa członkowskie zachowują swobodę w zakresie wprowadzenia przekazywalnych koncesji połowowych.* [Popr. 37]
- (30) Koncesje połowowe powinny być przekazywalne i możliwe do oddania w dzierżawę w celu zdecentralizowania zarządzania uprawnieniami do połowów w kierunku sektora rybołówstwa i dopilnowania, by rybacy opuszczający sektor nie potrzebowali publicznej pomocy finansowej z tytułu wspólnej polityki rybołówstwa. [Popr. 35]
- (31) Specyficzne cechy charakterystyczne i trudna sytuacja społeczno-gospodarcza flot łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego uzasadniają ograniczenie obowiązkowego systemu przekazywalnych koncesji połowowych do dużych statków. System przekazywalnych koncesji połowowych powinien mieć zastosowanie do stad, dla których przydzielone zostały uprawnienia do połowów. [Popr. 36]
- (31a) *Komisja powinna przeprowadzić ocenę floty w celu uzyskania wiarygodnych danych dotyczących dokładnego stopnia nadmiernej zdolności połowowej w Unii, co umożliwi jej zaproponowanie właściwych i odpowiednio ukierunkowanych instrumentów w celu jej obniżenia.* [Popr. 34]
- (31b) *Należy wprowadzić wiążący system oceny rejestrów floty i kontroli pułapów zdolności połowowej z myślą o tym, aby poszczególne państwa członkowskie przestrzegały pułapów przyznanej im zdolności połowowej, oraz w celu wzmocnienia systemu kontroli połowów, tak aby dostosować zdolność połowową do dostępnych zasobów.* [Popr. 38]
- (32) *W przypadku unijnych statków rybackich, które nie funkcjonują w ramach systemu przekazywalnych koncesji połowowych, można niektórych przypadkach państwa członkowskie nadal muszą podejmować szczególne środki, aby dostosować liczbę unijnych statków rybackich swojej zdolności połowowej do dostępnych zasobów. Takie środki Dlatego też zdolność połowową powinno się mierzyć dla każdego stada i basenu morza w Unii. Podstawą takiego pomiaru powinny wprowadzać obowiązkowe pułapy maksymalnej być wspólne wytyczne. Każde państwo członkowskie powinno mieć możliwość wyboru środków i instrumentów, jakie zamierzają wprowadzić w celu ograniczenia nadmiernej zdolności połowowej i ustanawiać krajowe systemy wprowadzania/wycofywania w odniesieniu do środków na wycofanie z eksploatacji przyznanych w ramach Europejskiego Funduszu Rybackiego.* [Popr. 39]
- (33) Państwa członkowskie powinny prowadzić rejestr minimalnych informacji na temat cech charakterystycznych i działalności unijnych statków rybackich pływających pod ich banderą. Rejestry te powinny być udostępniane Komisji do celów monitorowania wielkości flot państw członkowskich.
- (34) Zarządzanie rybołówstwem w oparciu o **najlepsze dostępne wyczerpujące i precyzyjne** doradztwo naukowe wymaga zharmonizowanych, wiarygodnych i dokładnych zestawów danych. Dlatego też państwa członkowskie powinny gromadzić dane na temat flot i ich działalności połowowej, w szczególności dane biologiczne na temat połowów, w tym odrzutów, pochodzące z ankiet informację o stadach oraz potencjalnym wpływie działalności połowowej na środowisko ekosystemu morskiego. **Komisja powinna stworzyć niezbędne warunki umożliwiające harmonizację danych w celu promowania interpretacji ekosystemowej zasobów.** [Popr. 40]
- (35) Gromadzenie danych powinno obejmować dane, które ułatwiają ekonomiczną ocenę **wszystkich** przedsiębiorstw działających w sektorze rybołówstwa, akwakultury i przetwarzania produktów rybołówstwa i akwakultury, **niezależnie od ich wielkości**, oraz tendencji w zatrudnieniu w tych sektorach, **a także dane dotyczące wpływu takich wydarzeń na społeczności rybackie.** [Popr. 41]
- (36) Państwa członkowskie powinny zarządzać zgromadzonymi danymi oraz udostępniać je użytkownikom końcowym danych naukowych w oparciu o wieloletni program Unii, **przedstawiając odpowiednie wyniki zainteresowanym stronom. Należy zwiększyć zaangażowanie władz regionalnych w działania związane z gromadzeniem danych.** Państwa członkowskie powinny także współpracować ze sobą w celu koordynacji działalności w zakresie gromadzenia danych. W stosownych przypadkach państwa członkowskie powinny również współpracować w zakresie gromadzenia danych z państwami trzecimi, w ~~obronie tego samego basenu~~ **miarę możliwości poprzez powołany w tym celu organ regionalny, z uwzględnieniem konieczności przestrzegania prawa międzynarodowego, w szczególności Unclos.** [Popr. 42]
- (37) Wiedza naukowa na temat rybołówstwa ukierunkowana na politykę powinna zostać wzmocniona poprzez przyjmowane na poziomie krajowym programy gromadzenia danych naukowych na temat rybołówstwa i **niezależne** programy badań i innowacji w zakresie rybołówstwa w koordynacji z innymi państwami członkowskimi oraz za pomocą unijnych narzędzi badań i innowacji, **jak również poprzez niezbędną harmonizację i usystematyzowanie danych, które Komisja ma przeprowadzić.** [Popr. 43]

Środa, 6 lutego 2013 r.

- (38) Unia powinna promować cele wspólnej polityki rybołówstwa na poziomie międzynarodowym. W tym celu Unia powinna dążyć do poprawy wyników organizacji regionalnych i międzynarodowych w zakresie ochrony międzynarodowych stad i **zrównoważonego** zarządzania nimi poprzez promowanie procesu decyzyjnego opartego na wiedzy oraz lepsze przestrzeganie przepisów, większą przejrzystość i **udział zapewnienie efektywnego udziału** zainteresowanych stron, a także poprzez zwalczanie nielegalnej, nieraportowanej i nieuregulowanej (NNN) działalności połowowej. [Popr. 44]
- (39) Porozumienia w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem zawarte z państwami trzecimi powinny gwarantować, że działalność połowowa Unii na wodach państwa trzeciego opiera się na najlepszym dostępnym doradztwie, zapewniając zrównoważoną eksploatację i **ochronę** żywych zasobów morza z **poszanowaniem zasady nadwyżki zawartej w Unclos**. Porozumienia te, zapewniając prawa dostępu w zamian za finansowy wkład Unii, powinny przyczynić się do ustanowienia **wysokiej jakości systemu gromadzenia danych naukowych oraz** ram wysokiej jakości administracji w celu zapewnienia w szczególności skutecznych środków monitorowania, kontroli i nadzoru. [Popr. 45]
- (40) Wprowadzenie klauzuli dotyczącej praw człowieka do porozumień w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem również powinno być w pełni zgodne z ogólnymi celami Unii w zakresie polityki rozwoju.
- (41) Poszanowanie zasad demokratycznych i praw człowieka, określonych w Powszechnej deklaracji praw człowieka i innych właściwych międzynarodowych instrumentach w dziedzinie praw człowieka, oraz rządu prawa powinny stanowić istotny element porozumień w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem i podlegać szczególnej klauzuli dotyczącej praw człowieka.
- (41a) Z uwagi na poważny problem piractwa dotyczący unijnych statków, które dokonują połowów w krajach trzecich na podstawie dwustronnych lub wielostronnych porozumień, a także ze względu na szczególne narażenie takich statków na piractwo należy wzmocnić środki i działania w celu ich ochrony.** [Popr. 46]
- (42) Akwakultura powinna przyczynić się do utrzymania potencjału produkcji żywności na zrównoważonym poziomie w całej Unii, aby zagwarantować długoterminowe bezpieczeństwo żywnościowe, **w tym dostawy żywności, a także wzrost i zatrudnienie** dla obywateli europejskich oraz przyczynić się do zaspokojenia rosnącego światowego zapotrzebowania na żywność pochodzenia wodnego. [Popr. 47]
- (43) W strategii zrównoważonego rozwoju europejskiej akwakultury Komisji⁽¹⁾, przyjętej w 2009 r., którą z zadowoleniem odebrała i zatwierdziła Rada oraz z zadowoleniem przyjął Parlament Europejski, zauważono potrzebę utworzenia i promowania równych warunków działania dla akwakultury jako podstawę jej zrównoważonego rozwoju.
- (44) Wspólna polityka rybołówstwa powinna przyczynić się do Strategii Europa 2020 na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu⁽²⁾ oraz uczestniczyć w realizacji celów ustanowionych w tej strategii.
- (45) Działalność w zakresie akwakultury w Unii jest uwarunkowana różnymi czynnikami w poszczególnych państwach, dotyczącymi m.in. zezwoleń dla podmiotów gospodarczych. Należy opracować strategiczne wytyczne unijne dla krajowych planów strategicznych w celu poprawy konkurencyjności sektora akwakultury, wsparcia jego rozwoju i innowacyjności oraz promowania działalności gospodarczej, dywersyfikacji i poprawy jakości życia na obszarach przybrzeżnych i wiejskich, jak również mechanizmy wymiany informacji i najlepszych praktyk między państwami członkowskimi poprzez otwartą metodę koordynacji krajowych środków dotyczących bezpieczeństwa działalności gospodarczej, dostępu do wód i przestrzeni Unii oraz administracyjnego uproszczenia procesu wydawania licencji.
- (46) Szczególny charakter akwakultury wymaga Komitetu Doradczego ds. Konsultacji z Zainteresowanymi Stronami w zakresie elementów unijnej polityki, które mogłyby wpływać na akwakulturę.
- (46a) Ze względu na specyfikę regionów najbardziej oddalonych, zwłaszcza na ich oddalenie geograficzne i znaczenie rybołówstwa dla ich gospodarki, należy utworzyć komitet doradczy ds. regionów najbardziej oddalonych, dzielący się na trzy sekcje dla: wód południowo-zachodnich, wód południowo-zachodniej części Oceanu Indyjskiego i wód basenu Antyli-Gujany. Jednym z celów tego komitetu doradczego powinno być przyczynianie się do zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów w skali światowej.** [Popr. 48]

⁽¹⁾ COM(2009)0162.

⁽²⁾ COM(2010)2020.

Środa, 6 lutego 2013 r.

- (47) Konieczne jest zwiększenie konkurencyjności unijnego sektora rybołówstwa i akwakultury oraz wezwanie do uproszczenia w celu lepszego zarządzania działalnością sektora w zakresie produkcji i wprowadzania do obrotu. **Należy przy tym zapewnić wzajemność w handlu z państwami trzecimi, tak aby stworzyć równe szanse na rynku Unii, nie tylko pod względem zrównoważonego rozwoju rybołówstwa, lecz także ocen funkcjonowania;** wspólna organizacja rynków dla produktów rybołówstwa i akwakultury powinna zapewniać równe szanse dla wszystkich produktów rybołówstwa i akwakultury wprowadzanych do obrotu w Unii, **bez względu na to, czy pochodzą one z Unii czy z państw trzecich,** umożliwiać konsumentom dokonywanie bardziej świadomych wyborów **w oparciu o identyfikowalność,** oraz wspierać odpowiedzialną konsumpcję, a także zwiększać wiedzę ekonomiczną i zrozumienie unijnych rynków w całym łańcuchu dostaw. **Część niniejszego rozporządzenia poświęcona wspólnej organizacji rynków w niniejszym rozporządzeniu powinna zawierać przepisy mające na celu uzależnienie przywozu produktów rybołówstwa i akwakultury od przestrzegania norm społecznych i środowiskowych uznanych w skali międzynarodowej.** [Popr. 49]
- (48) Przy wdrażaniu wspólnej organizacji rynków należy zachować zgodność z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii, w szczególności w odniesieniu do przepisów Światowej Organizacji Handlu. Sukces wspólnej polityki rybołówstwa wymaga efektywnego systemu kontroli, inspekcji i egzekwowania prawa, w tym zwalczania działalności poławowej NNN. **Dlatego też, należy skutecznie wdrożyć obowiązujące w tym zakresie przepisy oraz ustanowić unijny system kontroli, inspekcji i egzekwowania prawa, aby zapewnić przestrzeganie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa.** [Popr. 50]
- (49) W ramach unijnego systemu kontroli, inspekcji i egzekwowania prawa należy promować wykorzystanie nowoczesnych **i skutecznych** technologii. Państwa członkowskie lub Komisja powinny mieć możliwość przeprowadzenia projektów pilotażowych w zakresie nowych technologii kontroli i systemów zarządzania danymi. [Popr. 51]
- (50) Aby zapewnić zaangażowanie właściwych podmiotów gospodarczych w unijny system kontroli, inspekcji i egzekwowania prawa, państwa członkowskie powinny mieć możliwość wymagania od ~~posiadaczy licencji połowowej unijnych statków połowowych o długości całkowitej co najmniej 12 metrów, pływających pod ich banderą,~~ **swych podmiotów gospodarczych** proporcjonalnego udziału w kosztach **operacyjnych** takiego systemu. [Popr. 196]
- (51) Cele wspólnej polityki rybołówstwa nie mogą zostać odpowiednio zrealizowane przez państwa członkowskie, biorąc pod uwagę trudności napotymane w rozwoju przemysłu rybnego i zarządzaniu nim oraz ograniczone zasoby finansowe państw członkowskich. Stąd też, w celu przyczynienia się do realizacji tych celów, powinna zostać przyznana wieloletnia pomoc finansowa Unii ukierunkowana na priorytety wspólnej polityki rybołówstwa **i dostosowana do specyfiki przemysłu rybnego w poszczególnych państwach członkowskich.** [Popr. 52]
- (51a) **Wsparcie finansowe z Unii powinno umożliwiać rozwijanie dóbr i usług publicznych w sektorze rybołówstwa, a w szczególności wspierać środki kontroli i monitorowania, gromadzenie danych oraz badania i rozwijanie działań mających na celu utrzymanie ekosystemu morskiego w dobrym stanie.** [Popr. 245]
- (52) Unijna pomoc finansowa powinna być uzależniona od przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa przez państwa członkowskie i podmioty gospodarcze, **w tym właścicieli statków.** Tym samym taka pomoc finansowa powinna zostać przerwana, zawieszona lub skorygowana w przypadku nieprzestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa przez państwa członkowskie oraz poważnych naruszeń tych przepisów przez podmioty gospodarcze. [Popr. 53]
- (53) Dialog z zainteresowanymi stronami okazał się kluczowy dla osiągnięcia celów wspólnej polityki rybołówstwa. Biorąc pod uwagę zróżnicowane warunki na wodach Unii i większą regionalizację wspólnej polityki rybołówstwa, komitety doradcze powinny być w stanie umożliwić wykorzystanie we wspólnej polityce rybołówstwa wiedzy i doświadczenia wszystkich zainteresowanych stron, **zwłaszcza podczas sporządzania planów wieloletnich.** [Popr. 54]
- (54) ~~Komisję powinna być uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w odniesieniu do tworzenia nowych komitetów doradczych i zmiany obszarów kompetencji istniejących komitetów doradczych, w szczególności uwzględniając specyfikę~~ **Mając na uwadze specyfikę regionów najbardziej oddalonych, akwakultury, rybołówstwa śródlądowego, rynków, a także Morza Czarnego, właściwe jest stworzenie nowego komitetu doradczego dla każdego z tych obszarów.** [Popr. 55]

Środa, 6 lutego 2013 r.

- (55) Aby osiągnąć cele wspólnej polityki rybołówstwa, Komisji należy przekazać uprawnienie do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w ~~zakresie określenia środków dotyczących połowów mających na celu zmniejszenie wpływu działalności połowowej w specjalnych obszarach~~ **zmniejszenia poważnego zagrożenia dla ochrony żywych zasobów morza lub dla ekosystemu morskiego – jeżeli wymaga tego pilna potrzeba**, dostosowania obowiązku wyładunku wszystkich połowów w celu wywiązania się z międzynarodowych zobowiązań Unii, domyślnych środków ochronnych w ramach planów wieloletnich lub środków technicznych, ~~ponownego przeliczenia pulapów zdolności połowowej~~, określenia informacji na temat cech charakterystycznych i działalności unijnych statków rybackich, zasad przeprowadzania projektów pilotażowych dotyczących nowych technologii kontroli i systemów zarządzania danymi, ~~zmian do załącznika III w zakresie obszarów kompetencji komitetów doradczych~~ oraz składu i funkcjonowania komitetów doradczych. [Popr. 56]
- (56) Szczególnie istotne jest, aby Komisja przeprowadzała odpowiednie konsultacje w trakcie prac przygotowawczych do przyjęcia aktów delegowanych, w tym na poziomie ekspertów.
- (57) W trakcie przygotowania i opracowania aktów delegowanych Komisja powinna zapewnić jednoczesne i odpowiednie przekazanie na czas właściwych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (58) Aby zapewnić jednolite warunki wdrażania technicznych wymogów operacyjnych w zakresie warunków przekazywania informacji dotyczących rejestrów flot rybackich i dotyczących wymogów w zakresie danych odnośnie do zarządzania rybołówstwem, Komisji należy przyznać uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję⁽¹⁾.
- (59) Dla osiągnięcia podstawowego celu wspólnej polityki rybołówstwa, jakim jest zapewnienie długoterminowych zrównoważonych warunków środowiskowych, gospodarczych i społecznych dla sektorów rybołówstwa i akwakultury oraz przyczynianie się do bezpieczeństwa dostaw żywności, konieczne i ~~właściwe~~ jest ustanowienie zasad w zakresie zachowania i eksploatacji żywych zasobów morza, **a także przepisów, które zapewnią zrównoważony rozwój gospodarczy i społeczny sektora rybołówstwa i połowu skorupiaków w Unii, przy jednoczesnym zadbaniu o dostateczne finansowanie w stosownych przypadkach**. [Popr. 57]
- (60) Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w art. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, niniejsze rozporządzenie nie wychodzi poza to, co konieczne dla osiągnięcia tego celu.
- (61) Decyzja Rady 2004/585/WE z dnia 19 lipca 2004 r. ustanawiająca Regionalne Komitety Doradcze w ramach Wspólnej Polityki Rybołówstwa⁽²⁾ powinna zostać uchylona po wejściu w życie odpowiadających jej przepisów na mocy niniejszego rozporządzenia.
- (62) ~~Należy uchylić rozporządzenie Rady (WE) nr 199/2008 z dnia 25 lutego 2008 r. w sprawie ustanowienia wspólnotowych ram gromadzenia danych, zarządzania nimi i ich wykorzystywania w sektorze rybołówstwa oraz w sprawie wspierania doradztwa naukowego w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa⁽³⁾, ale nadal powinno mieć ono zastosowanie do programów krajowych przyjętych w odniesieniu do gromadzenia danych i zarządzania nimi na lata 2011–2013~~. [Popr. 58]
- (63) Ze względu na liczbę i wagę zmian, które mają zostać wprowadzone, należy uchylić rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

CZĘŚĆ I PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Zakres stosowania

1. Wspólna polityka rybołówstwa obejmuje:

⁽¹⁾ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

⁽²⁾ Dz.U. L 256 z 3.8.2004, s. 17.

⁽³⁾ ~~Dz.U. L 60 z 5.3.2008, s. 1.~~

Środa, 6 lutego 2013 r.

- a) ochronę żywych zasobów morza, **oraz zrównoważoną eksploatację łowisk ukierunkowanych na te zasoby i zarządzanie nimi i ich eksploatację, oraz tymi łowiskami;**
 - b) żywe zasoby słodkowodne, akwakulturę oraz przetwarzanie i wprowadzanie do obrotu produktów rybołówstwa i akwakultury w odniesieniu do środków rynkowych i finansowych wspierających wspólną politykę rybołówstwa, **środki o charakterze strukturalnym i zarządzanie zdolnością połowową floty;**
 - ba) **społeczną i gospodarczą rentowność działalności połowowej, wspieranie zatrudnienia w strefach przybrzeżnych oraz rozwoju społeczności stref przybrzeżnych, a także szczególne problemy tradycyjnego i łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego i akwakultury.** [Popr. 59]
2. Wspólna polityka rybołówstwa obejmuje działalność, o której mowa w ust. 1, jeśli jest ona prowadzona:
- a) na terytorium państw członkowskich; lub
 - b) na wodach Unii, w tym przez statki rybackie pływające pod banderą państw trzecich i zarejestrowane w nich; lub
 - c) przez unijne statki rybackie poza wodami Unii; lub
 - d) przez obywateli państw członkowskich, bez uszczerbku dla głównej odpowiedzialności państwa bandery.

Artykuł 2

Cele ogólne

1. Wspólna polityka rybołówstwa dopilnowuje, by działalność w zakresie rybołówstwa i akwakultury ~~zapewniała długookresowe zrównoważone warunki środowiskowe, gospodarcze i społeczne oraz przyczyniała~~ **była zrównoważona w perspektywie długoterminowej pod względem ochrony środowiska oraz zarządzana w sposób spójny z celem osiągnięcia korzyści gospodarczych, społecznych i korzyści w dziedzinie zatrudnienia, przyczyniania się do bezpieczeństwa dostaw żywności i możliwości w zakresie rybołówstwa rekreacyjnego, a także umożliwiania funkcjonowania sektora przetwarzania i działalności na lądzie, bezpośrednio związanych z działalnością w zakresie rybołówstwa, przy jednoczesnym uwzględnieniu interesów konsumentów i producentów.**
2. Wspólna polityka rybołówstwa stosuje wobec zarządzania rybołówstwem podejście ostrożnościowe i ~~ma na celu dopilnować~~ **dopilnowuje**, by eksploatacja żywych zasobów morza ~~odbudowała i zachowała populacje poławianych gatunków powyżej poziomów pozwalających wytworzyć maksymalny podtrzymywalny połów do 2015 r. wskaźniki śmiertelności połowowej zostały ustalone na poziomach pozwalających na odbudowę stad najpóźniej do 2020 r. powyżej poziomów umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu oraz pozwalających na utrzymanie wszystkich odbudowanych stad na tych poziomach.~~
3. Wspólna polityka rybołówstwa wdraża podejście ekosystemowe do zarządzania rybołówstwem **i akwakulturą, tak aby zapewnić rybołówstwo i akwakultura przyczyniały się do realizacji celu, jakim jest ograniczenie skutków wpływu człowieka na ekosystem morski do minimum, by nie pogłębiały degradacji środowiska morskiego człowieka na ekosystem morski do minimum, a także by nie pogłębiały degradacji środowiska.**
- 3a. **Wspólna polityka rybołówstwa wspiera zrównoważony rozwój i dobrostan społeczności stref przybrzeżnych oraz zatrudnienie, warunki pracy i bezpieczeństwo podmiotów prowadzących działalność połowową.**
4. Wspólna polityka rybołówstwa ~~integruje wymogi wynikające z unijnego prawodawstwa dotyczącego~~ **jest spójna z unijnym prawodawstwem dotyczącym środowiska i z innymi unijnymi strategiami politycznymi.**
- 4a. **Wspólna polityka rybołówstwa zapewnia dostosowanie zdolności połowowej flot do poziomów eksploatacji zgodnych z treścią ust. 2.**
- 4b. **Wspólna polityka rybołówstwa przyczynia się do gromadzenia kompleksowych i wiarygodnych danych naukowych.** [Popr. 60]

Środa, 6 lutego 2013 r.

Artykuł 3

Cele szczegółowe

Aby osiągnąć ogólne cele określone w art. 2, wspólna polityka rybołówstwa w szczególności:

- a) **zapobiega niechcianym połowom, ogranicza je do minimum i w miarę możliwości je eliminuje** niechciane połowy stad handlowych i stopniowo zapewnia wyładunek wszystkich połowów takich stad;
- aa) **zapewnia wyładunek wszystkich poławianych i regulowanych stad, uwzględniając przy tym najlepsze doradztwo naukowe i unikając tworzenia nowych rynków lub rozszerzania istniejących;**
- b) zapewnia warunki dla efektywnej **i zrównoważonej pod względem ochrony środowiska** działalności połowowej w ramach Unii w celu przywrócenia rentownego i konkurencyjnego przemysłu rybnego, **gwarantując przy tym sprawiedliwe warunki na rynku wewnętrznym;**
- c) promuje rozwój ~~unijnej~~ działalności w zakresie akwakultury ~~w celu przyczynienia i~~ **związanych z nią sektorów przemysłu, zapewniając ich zrównoważony pod względem ochrony środowiska charakter oraz dążąc do tego, by przyczyniały** się do bezpieczeństwa żywnościowego i zatrudnienia na obszarach przybrzeżnych i wiejskich;
- d) ~~przyczynia~~ **wspiera sprawiedliwy rozdział zasobów morskich, przyczyniając** się do **zapewnienia** odpowiedniego poziomu życia **i standardów społecznych wśród** osób zależnych od działalności połowowej;
- e) uwzględnia interesy konsumentów;
- f) zapewnia systematyczne i, zharmonizowane, **regularne i rzetelne** gromadzenie danych oraz **przejrzyste** zarządzanie ~~nimi danymi, a także rozwiązuje problemy wynikające z zarządzania stadami, na temat których brakuje danych;~~
- fa) **wspiera łodziowe rybołówstwo przybrzeżne;**
- fb) **przyczynia się do osiągnięcia dobrego stanu środowiska, jak określono w art. 1 ust. 1 dyrektywy 2008/56/WE. [Popr. 61 i 235]**

Artykuł 4

Zasady dobrych rządów

Wspólna polityka rybołówstwa ~~rządzi się następującymi zasadami~~ **stosuje następujące zasady** dobrych rządów:

- a) jasno zdefiniowany zakres obowiązków na poziomie unijnym, **regionalnym**, krajowym, ~~regionalnym~~ i lokalnym; **nienaruszający przepisów konstytucyjnych poszczególnych państw członkowskich;**
- aa) **konieczność zastosowania zdecentralizowanego i zregionalizowanego podejścia do zarządzania rybołówstwem;**
- b) ustanowienie środków zgodnie z najlepszym dostępnym doradztwem naukowym;
- c) perspektywa długoterminowa;
- ca) **obniżenie kosztów administracyjnych;**
- d) ~~duże~~ **właściwe** zaangażowanie zainteresowanych stron, **w szczególności komitetów doradczych i partnerów społecznych**, na wszystkich etapach od opracowania po wdrożenie środków, **co pozwoli na zachowanie specyfiki regionalnej dzięki zastosowaniu zregionalizowanego podejścia;**
- e) główna odpowiedzialność państwa bandery;
- f) spójność ze zintegrowaną polityką morską, a także z innymi rodzajami polityki Unii.;
- fa) **konieczność przeprowadzenia środowiskowych i strategicznych ocen skutków;**

Środa, 6 lutego 2013 r.

- fb) równowaga między wewnętrznym i zewnętrznym wymiarem wspólnej polityki rybołówstwa, dzięki której standardy i mechanizmy egzekwowania stosowane na obszarze Unii są w odpowiednich przypadkach stosowane również poza jej granicami;
- fc) przejrzyste zarządzanie danymi i podejmowanie decyzji zgodnie z Konwencją Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska („konwencją z Aarhus”), zatwierdzoną w imieniu Unii decyzją Rady 2005/370/WE⁽¹⁾. [Popr. 62 i 220]

Artykuł 5

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- (1) „wody Unii” oznaczają wody **i dno morskie** podlegające suwerenności lub jurysdykcji państw członkowskich, z wyjątkiem ~~wód~~ **tych** sąsiadujących z terytoriami wymienionymi w załączniku II do Traktatu; [Popr. 63]
- (2) „żywe zasoby morza” oznaczają dostępne, żywe morskie gatunki wodne, w tym gatunki anadromiczne i katadromiczne na wszystkich etapach ich cyklu życia;
- (3) „żywe zasoby słodkowodne” oznaczają dostępne, żywe słodkowodne gatunki wodne;
- (4) „statek rybacki” oznacza jakikolwiek statek wyposażony do celów połowów przemysłowych żywych zasobów morza;
- (5) „unijny statek rybacki” oznacza statek rybacki pływający pod banderą państwa członkowskiego i zarejestrowany w Unii;
- (5a) „rybacy” oznaczają wszelkie osoby prowadzące zawodowo uznawaną przez państwo członkowskie działalność połowową na pokładzie czynnego statku rybackiego lub działalność polegającą na odławianiu organizmów morskich bez wykorzystania statku; [Popr. 64]
- (5b) „wprowadzenie do floty” oznacza rejestrację statku rybackiego w rejestrze floty rybackiej państwa członkowskiego; [Popr. 65]
- (6) „maksymalny podtrzymywalny połów” oznacza ~~maksymalny~~ **największy teoretyczny zrównoważony** połów, jaki można ~~bez końca~~ **w sposób ciągły** uzyskiwać (przeciętnie) ze stada **w istniejących (przeciętnych) warunkach środowiskowych bez znaczących skutków dla procesu reprodukcji**; [Popr. 66]
- (6a) „poławiane gatunki” oznaczają gatunki poddawane presji/eksploatacji połowowej, łącznie z gatunkami, które są poławiane jako przyłów, lub na które działalność połowowa wywiera wpływ, lecz które nie są wylądowywane; [Popr. 67]
- (7) „podejście ostrożnościowe do zarządzania rybołówstwem”, **o którym mowa w art. 6 porozumienia ONZ w sprawie zasobów ryb**, oznacza podejście, zgodnie z którym brak odpowiednich informacji naukowych nie powinien być usprawiedliwieniem dla odkładania lub niepodejmowania środków zarządzania dla ochrony docelowego gatunku, gatunków pokrewnych lub zależnych oraz gatunków niedocelowych i ich środowiska; [Popr. 68]
- (8) „podejście ekosystemowe do zarządzania rybołówstwem” oznacza podejście, w którym gwarantuje się, że ~~korzyści z żywych zasobów morza są wysokie, a bezpośrednie i pośrednie~~ **procesie podejmowania decyzji uwzględnia się skutki działań w zakresie rybołówstwa dla ekosystemów morskich są niskie i nie są szkodliwe dla przyszłego funkcjonowania, różnorodności i integralności tych ekosystemów** skutki **innych działań człowieka i skutki czynników środowiskowych dla gatunków docelowych i wszystkich pozostałych gatunków wchodzących w skład tego samego ekosystemu bądź powiązanych z gatunkami docelowymi lub od nich zależnymi, a jednocześnie dopilnowuje się, by łączna presja tego rodzaju działań była utrzymywana na poziomach pozwalających osiągać dobry stan środowiska**; [Popr. 237]

⁽¹⁾ Dz.U. L 124 z 17.5.2005, s. 1.

Środa, 6 lutego 2013 r.

- (9) „wskaźnik śmiertelności połowowej” oznacza ~~połow~~ **stopę usuwania biomasy i osobników ze stada** w danym okresie ~~w stosunku do średniego stada dostępnego do połowu w tym okresie~~ **wyniku działalności połowowej**; [Popr. 70]
- (9a) „FMSY” oznacza **wskaźnik śmiertelności połowowej zgodny z celem osiągnięcia maksymalnego podtrzymywalnego połowu**; [Popr. 71]
- (10) „stado” oznacza żywe zasoby morza ~~o specyficznych cechach~~, występujące w danym obszarze zarządzania; [Popr. 72]
- (11) „limit połowowy” oznacza ograniczenie ilościowe w ~~wyładunku~~ **połowach** stada lub grupy stad w danym okresie; [Popr. 73]
- (11a) „niechciane połowy” oznaczają **połowy gatunków poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony lub minimalnego rozmiaru wyładunku, lub połowy gatunków chronionych albo objętych zakazem połowów, połowy gatunków niehandlowych lub osobników gatunków handlowych niespełniających wymogów przewidzianych w przepisach zawartych w unijnym prawodawstwie z dziedziny rybołówstwa ustanawiającym środki techniczne, kontrolne i ochronne**; [Popr. 74]
- (12) „punkt odniesienia ochrony” oznacza wartości parametrów populacji stada (takich jak biomasa (**B**), **biomasa stada tarłowego (SSB)** czy wskaźnik śmiertelności połowowej (**F**)) stosowane w zarządzaniu rybołówstwem, **do określania** na przykład ~~w odniesieniu do~~ dopuszczalnego poziomu ryzyka biologicznego lub pożądanego poziomu połowu; [Popr. 75]
- (12a) „graniczny punkt odniesienia” oznacza wartości parametrów populacji stada (takich jak biomasa czy wskaźnik śmiertelności połowowej) stosowane w zarządzaniu rybołówstwem w celu wskazania progów, powyżej lub poniżej którego zarządzanie rybołówstwem jest zgodne celem zarządzania, np. z dopuszczalnym poziomem ryzyka biologicznego lub pożądanym poziomem połowu;
- (12b) „stado na bezpiecznym poziomie biologicznym” oznacza stado, w odniesieniu do którego z wysokim prawdopodobieństwem można stwierdzić, że biomasa stada tarłowego szacowana na koniec ostatniego roku jest wyższa niż biomasa graniczna (**Blim**), a wskaźnik śmiertelności połowowej szacowany na ostatni rok jest niższy niż graniczny wskaźnik śmiertelności połowowej (**Flim**); [Popr. 77]
- (13) „zabezpieczenie” oznacza środek zapobiegawczy mający chronić przed wystąpieniem niepożądanego wydarzenia i ~~uniemożliwiać je~~; [Popr. 78]
- (14) „środki techniczne” oznaczają środki regulujące skład gatunkowy, skład wielkościowy połowów i skutki dla elementów ekosystemów **lub ich funkcjonowania** wynikające z działalności połowowej poprzez nakładanie warunków dotyczących wykorzystania i ~~struktury~~ **charakterystyki** narzędzi połowowych i ~~ograniczenia~~ **oraz przez nakładanie czasowych lub przestrzennych ograniczeń** dostępu do obszarów połowów; [Popr. 79]
- (14a) „istotne siedliska ryb” oznaczają **wrażliwe siedliska morskie, które wymagają ochrony ze względu na ich kluczową rolę w zaspokajaniu ekologicznych i biologicznych potrzeb gatunków ryb, w tym w zakresie tarła, rozwoju narybku i żerowisk**; [Popr. 80]
- (14b) „chroniony obszar połowowy” oznacza **określony geograficznie obszar morski, na którym wszystkie lub niektóre działania połowowe są czasowo lub na stałe zakazane albo ograniczone w celu poprawy eksploatacji i ochrony żywych zasobów wodnych lub ochrony ekosystemów morskich**; [Popr. 81]
- (15) „uprawnienie do połowów” oznacza określone ilościowo prawne upoważnienie do połowu **pewnego stada** wyrażone w **maksymalnych** połowach lub **maksymalnym** nakładzie połowowym ~~oraz powiązane z nimi funkcjonalnie warunki, które są niezbędne do ich ilościowego wyrażenia na pewnym poziomie dla danego obszaru zarządzania~~; [Popr. 82]
- (16) „nakład połowowy” oznacza wynik zdolności oraz działalności statku rybackiego; w przypadku grupy statków rybackich jest to suma nakładu połowowego wszystkich statków w tej grupie;

Środa, 6 lutego 2013 r.

- (17) ~~„przekazywalne koncesje połowowe” oznaczają podlegające odwołaniu prawa użytkownika do określonej części uprawnień do połowów przydzielonych danemu państwu członkowskiemu lub określonych w planach zarządzania przyjętych przez państwo członkowskie zgodnie z art. 19 rozporządzenia (WE) nr 1967/2006 ⁽¹⁾, które posiadacz może przenieść na innych kwalifikujących się posiadaczy takich przekazywalnych koncesji połowowych; [Popr. 83]~~
- (18) ~~„indywidualne uprawnienia do połowów” oznaczają roczne uprawnienia do połowów przydzielone posiadaczom przekazywalnych koncesji połowowych w danym państwie członkowskim w oparciu o udział uprawnień do połowów odnoszący się do tego państwa członkowskiego; [Popr. 84]~~
- (19) „zdolność połowowa” oznacza ~~pojemność~~ **zdolność** statku **do odławiania ryb, mierzoną w powiązaniu z cechami statku, w tym pojemnością statku** statku w GT (pojemność brutto) i, jego ~~moc~~ **mocą** w kW (kilowat), jak określono w art. 4 i 5 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2930/86 z dnia 22 września 1986 r. określającego parametry statków rybackich ⁽²⁾, **a także cechami i rozmiarami narzędzi połowowych oraz wszelkimi innymi wskaźnikami, mającymi wpływ na zdolność statku do odławiania ryb**; [Popr. 85]
- (19a) **„przestrzeń mieszkalna” oznacza przestrzeń na pokładzie statku, której jedynym celem jest zapewnienie członkom załogi przestrzeni życiowej i miejsca odpoczynku**; [Popr. 86]
- (20) ~~„akwakultura” oznacza hodowlę lub uprawę organizmów wodnych za pomocą technik opracowanych w celu zwiększenia produkcji przedmiotowych organizmów poza naturalną zdolność środowiska, gdzie organizmy takie pozostają własnością osoby fizycznej lub prawnej w ciągu całego stadium hodowli lub uprawy, do zbiorów łącznie; [Popr. 87]~~
- (21) „licencja połowowa” oznacza licencję, o której mowa w art. 4 ust. 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ⁽³⁾;
- (22) „upoważnienie do połowów” oznacza upoważnienie, o którym mowa w art. 4 ust. 10 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;
- (23) „połowy” oznaczają zbieranie lub łowienie organizmów wodnych żyjących w naturalnym środowisku lub celowe wykorzystanie wszelkich środków pozwalających na takie zbieranie lub łowienie;
- (24) „produkty rybołówstwa” oznaczają organizmy wodne będące wynikiem działalności połowowej;
- (25) „podmiot gospodarczy” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która prowadzi lub posiada jakiekolwiek przedsiębiorstwo wykonujące działalność związaną z dowolnym etapem produkcji, przetwarzania, wprowadzania do obrotu, dystrybucji i sieci sprzedaży detalicznej produktów rybołówstwa i akwakultury, **lub jakąkolwiek inną organizację reprezentującą osoby zawodowo zajmujące się rybołówstwem, która jest prawnie uznawana i odpowiedzialna za zarządzanie dostępem do zasobów rybnych, profesjonalną działalnością połowową i akwakulturą**; [Popr. 88]
- (26) „poważne naruszenie” oznaczana naruszenie określone w art. 42 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiającego wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania ⁽⁴⁾ i art. 90 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;
- (27) „użytkownik końcowy danych naukowych” oznacza podmiot **badawczy lub zarządcy**, który ~~z przyczyn badawczych lub zarządczych~~ jest zainteresowany analizą naukową danych o sektorze rybołówstwa; [Popr. 89]
- (28) „nadwyżka dopuszczalnego połowu” oznacza część dopuszczalnego połowu, na której pozyskanie państwu nadbrzeżnemu nie pozwalają jego zdolności **połowowe przez określony czas, wskutek czego ogólny wskaźnik eksploatacji w odniesieniu do poszczególnych stad pozostaje poniżej poziomów umożliwiających odbudowę stad i utrzymanie populacji pozyskiwanych gatunków powyżej poziomów umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu**; [Popr. 90]
- (29) „produkty akwakultury” oznaczają organizmy wodne na każdym etapie ich cyklu życia, będące wynikiem działalności w zakresie akwakultury;

⁽¹⁾ Dz.U. L 409 z 30.12.2006, s. 11.

⁽²⁾ Dz.U. L 274 z 25.9.1986, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1.

Środa, 6 lutego 2013 r.

- (30) „biomasa stada tarłowego” oznacza szacunek masy ryb z danego zasobu, które ~~rozmnażają się~~ **są dostatecznie dojrzałe, aby rozmnażać** się w określonym czasie, ~~włączając osobniki męskie i żeńskie oraz ryby rozmnażające się żyworodnie~~; [Popr. 91]
- (31) „połowy wielogatunkowe” oznaczają połowy, w ~~trakcie przypadku~~ **których na danym obszarze, gdzie dokonuje się połowów, obecny jest znajduje się** więcej niż jeden gatunek i ~~gatunki te są narażone na złapanie w narzędzia połowowe, który może zostać złowiony podczas tego samego połowu~~; [Popr. 92]
- (32) „porozumienia w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem” oznaczają **międzynarodowe** porozumienia zawarte z państwem trzecim w celu ~~umożliwienia Unii~~ **uzyskania** dostępu do zasobów lub wód tego państwa z **myślą o zrównoważonej eksploatacji części nadwyżki żywych zasobów morza** w zamian za rekompensatę finansową z Unii **służącą wsparciu lokalnego sektora rybołówstwa, ze szczególnym naciskiem na gromadzenie danych naukowych, monitorowanie i kontrolę, lub w celu uzyskania wzajemnego dostępu do zasobów lub wód poprzez wymianę uprawnień do połowów między Unią a państwem trzecim**; [Popr. 93]
- (32a) „przyłów” oznacza **połów organizmu niedocelowego, bez względu na to czy jest on zatrzymywany, wyładowywany albo odrzucany**; [Popr. 95]
- (32b) „połów” oznacza **wszelkie żywe zasoby morza poławiane w ramach działalności połowowej**; [Popr. 96]
- (32c) „połowy mniej intensywne” oznaczają **połowy przy użyciu selektywnych technik połowowych, które mają minimalny szkodliwy wpływ na ekosystem morski i charakteryzują się niskimi emisjami pochodzącymi z paliw**; [Popr. 97]
- (32d) „połowy selektywne” oznaczają **połowy przy użyciu metod lub narzędzi połowowych, które podczas połowu pozwalają na zlokalizowanie i schwywanie organizmów w zależności od rozmiaru i gatunku, co pozwala na uniknięcie połowu gatunków niedocelowych lub wypuszczenie ich w nieuszkodzonym stanie**. [Popr. 98]

CZĘŚĆ II

DOSTĘP DO WÓD

Artykuł 6

Ogólne zasady w zakresie dostępu do wód

1. Unijne statki rybackie mają równy dostęp do wód i zasobów na wszystkich wodach unijnych, z wyjątkiem tych określonych w ust. 2 i 3, z zastrzeżeniem środków przyjętych na mocy części III.
2. W przypadku pasów wodnych do 12 mil morskich od linii podstawowej podlegających suwerenności lub jurysdykcji państw członkowskich państwa te są uprawnione od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. do ograniczenia połowów do statków rybackich, które tradycyjnie łowią na tych wodach z przyległych portów, bez uszczerbku dla uzgodnień dotyczących unijnych statków rybackich pływających pod banderą innych państw członkowskich w ramach istniejących stosunków sąsiedzkich między państwami członkowskimi oraz uzgodnień zawartych w załączniku I, ustalającym dla każdego państwa członkowskiego strefy geograficzne w ramach pasów przybrzeżnych innych państw członkowskich, na których prowadzi się działalność połowową, oraz odnośne gatunki. Państwa członkowskie **mogą wprowadzić wyłączny lub preferencyjny dostęp dla tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego, uwzględniając czynniki społeczne i środowiskowe, w tym ewentualne korzyści płynące z przyznania wyłącznego lub preferencyjnego dostępu dla lokalnych przedsiębiorstw lub mikroprzedsiębiorstw oraz rybaków prowadzących selektywną działalność połowową o niskim wpływie na środowisko. Państwa członkowskie** informują Komisję o ograniczeniach ustanowionych na podstawie niniejszego ustępu. [Popr. 251]
3. W pasach wodnych do 100 mil morskich od linii podstawowej Azorów, Madery i Wysp Kanaryjskich od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. państwa członkowskie są uprawnione do ograniczenia rybołówstwa do statków rybackich zarejestrowanych w portach tych wysp. Ograniczenia te nie mają zastosowania do statków unijnych, które tradycyjnie łowią na tych wodach, o ile te statki nie przekraczają tradycyjnie wykorzystywanych nakładów połowowych. Państwa członkowskie informują Komisję o ograniczeniach ustanowionych na podstawie niniejszego ustępu.

Środa, 6 lutego 2013 r.

3a. Definicję statusu istniejącego obszaru biologicznie wrażliwego zawartą w art. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie zarządzania nakładem połowowym, odnoszącego się do niektórych obszarów i zasobów połowowych Wspólnoty ⁽¹⁾ zachowuje się w obecnej formie. [Popr. 99]

4. Przepisy nawiązujące do uzgodnień określonych w ust. 2 i 3 zostaną przyjęte do dnia 31 grudnia 2022 r.

CZĘŚĆ III

ŚRODKI OCHRONY I ZRÓWNOWAŻONEJ EKSPLOATACJI ŻYWYCH ZASOBÓW MORZA [Popr. 100]

TYTUŁ I

RODZAJE ŚRODKÓW

Artykuł - 7

Przepisy ogólne dotyczące środków ochrony

1. Aby osiągnąć ogólne cele wspólnej polityki rybołówstwa określone w art. 2, Unia przyjmuje środki ochrony i zrównoważonej eksploatacji żywych zasobów morza zgodnie z art. 7 i 8. Środki te przyjmuje się w szczególności w formie planów wieloletnich zgodnie z art. 9, 10 i 11.
2. Środki te są zgodne z celami określonymi w art. 2 i 3 i są przyjmowane z uwzględnieniem najlepszego dostępnego doradztwa naukowego oraz opinii przekazanych przez odpowiednie komitety doradcze.
3. Państwa członkowskie są upoważnione do przyjmowania środków ochrony zgodnie z art. 17–24 oraz z innymi właściwymi przepisami niniejszego rozporządzenia. [Popr. 101]

Artykuł 7

Rodzaje środków ochronnych

Środki ochrony i zrównoważonej eksploatacji żywych zasobów morza mogą obejmować następujące elementy:

- a) przyjmowanie planów wieloletnich zgodnie z art. 9-11;
- b) ustanawianie celów zrównoważonej eksploatacji i ochrony stad, a także ochrony środowiska morskiego przed wpływem działalności połowowej;
- c) przyjmowanie środków mających na celu dostosowanie liczby statków rybackich lub rodzajów statków rybackich do dostępnych uprawnień do połowów;
- d) ustanawianie zachęt w celu wspierania bardziej selektywnych połowów i metod połowowych, które mają niewielki wpływ na ekosystem morski i zasoby rybne, w tym przyznawanie preferencyjnego dostępu do krajowych uprawnień do połowów oraz zachęt natury finansowej, promujących bardziej selektywne lub mniej intensywne połowy ekonomiczne;
- e) ~~ustalenie~~ przyjmowanie środków w zakresie ustalania i przydziału uprawnień do połowów, zgodnie z art. 16;

⁽¹⁾ Dz.U. L 289 z 7.11.2003, s. 1.

Środa, 6 lutego 2013 r.

- f) przyjmowanie środków technicznych, o których mowa w art. 8 i 14;
- g) przyjmowanie środków ~~dotyczących obowiązku wylądowania wszystkich połowów~~ **mających doprowadzić do osiągnięcia celów określonych w art. 15;**
- h) przeprowadzanie projektów pilotażowych dotyczących alternatywnych rodzajów technik zarządzania rybołówstwem **oraz narzędzi, które zwiększają selektywność lub minimalizują wpływ działalności połowowej na środowisko morskie;**
- ha) ~~przyjmowanie środków pomagających państwom członkowskim w wykonywaniu zobowiązań określonych w przepisach dotyczących środowiska;~~
- hb) **przyjmowanie innych środków umożliwiających osiągnięcie celów określonych w art. 2 i 3. [Popr. 102]**

Artykuł 7a

Ustanowienie obszarów odbudowy zasobów rybnych

1. **Aby zapewnić ochronę żywych zasobów wodnych i ekosystemów morskich, jak również w ramach podejścia ostrożnościowego, państwa członkowskie ustanawiają spójną sieć obszarów odbudowy zasobów rybnych, na których wszelka działalność połowowa jest zakazana, w tym obszarów istotnych dla reprodukcji ryb.**
2. **Państwa członkowskie określają i oznaczają obszary, które są niezbędne do ustanowienia spójnej sieci obszarów odbudowy zasobów rybnych. [Popr. 103]**

Artykuł 8

Rodzaje środków technicznych

Środki techniczne mogą obejmować:

- a) ~~rozmiary oczek i zasady dotyczące stosowania~~ **definicje charakterystycznych cech** narzędzi połowowych **i zasad dotyczących ich stosowania;**
- b) ~~ograniczenia~~ **specyfikacje** dotyczące budowy narzędzi połowowych, w tym:
 - (i) zmiany lub dodatkowe narzędzia mające na celu zwiększenie selektywności lub zmniejszenie ~~intensywności połowów w strefie bentosowej~~ **do minimum negatywnego wpływu na ekosystem;**
 - (ii) zmiany lub dodatkowe urządzenia mające na celu ograniczenie przypadkowego połowu gatunków zagrożonych i chronionych, **a także innych niechcianych połowów;**
- c) zakazy **lub ograniczenia** stosowania określonych narzędzi połowowych ~~w określonych obszarach lub porach roku~~ **lub innych urządzeń technicznych;**
- d) ~~zakaz~~ **zakazy** lub ograniczenie działalności połowowej w pewnych obszarach lub okresach;
- e) wymogi w stosunku do statków rybackich, aby zaprzestały działalności ~~w~~ **na danym** obszarze przez ustalony minimalny okres w celu ochrony **istotnych siedlisk ryb**, tymczasowych skupisk szczególnie wrażliwych zasobów morskich, **gatunków zagrożonych, ryb w okresie tarła i młodych osobników;**
- f) środki szczegółowe w celu **zmniejszenia do minimum negatywnego** zmniejszenia wpływu działalności połowowej **na morską różnorodność biologiczną i** na ekosystemy morskie ~~i gatunki niedoocelowe, zwłaszcza strefy morskie rozpoznane jako biologicznie i geograficznie wrażliwe, takie jak góry podwodne wokół regionów najbardziej oddalonych, których zasoby powinny być eksploatowane przez lokalną flotę wykorzystującą selektywne i nieszkodliwe dla środowiska narzędzia połowowe, w tym środki mające na celu uniknięcie niechcianych połowów, ich zmniejszenie i – w miarę możliwości wyeliminowanie;~~
- g) **inne środki techniczne mające na celu ochronę morskiej różnorodności biologicznej. [Popr. 104 i 295]**

Środa, 6 lutego 2013 r.

TYTUŁ II ŚRODKI UNIJNE

Artykuł 9

Plany wieloletnie

1. ~~Jako priorytetowe ustanawia się~~ **Działając zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, Parlament Europejski i Rada ustanawiają w trybie priorytetowym i najpóźniej do dnia ... (*) plany wieloletnie, w których przewidziano opierające się na doradztwie naukowym STECF i ICES i obejmujące środki ochronne mające, które mają** na celu zachowanie lub odbudowę stad powyżej poziomów umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu **zgodnie z art. 2 ust. 2. Plany wieloletnie umożliwią również realizację innych celów określonych w art. 2 i 3.**
2. Plany wieloletnie powinny zawierać:
 - a) podstawę ustalania uprawnień do połowów dla przedmiotowych stad w oparciu o uprzednio zdefiniowane punkty odniesienia ochrony; **lub graniczne punkty odniesienia, które muszą być spójne z celami określonymi w art. 2 i zgodne z doradztwem naukowym; oraz**
 - b) środki, które pozwalają skutecznie zapobiegać przekraczaniu **granicznych** punktów odniesienia **i które mają na celu osiągnięcie punktów odniesienia** ochrony.
3. W miarę możliwości plany wieloletnie obejmują łowiska eksploatujące stada jednogatunkowe lub łowiska eksploatujące różne stada, uwzględniając interakcje między stadami i, łowiskami **i ekosystemami morskimi.**
4. Plany wieloletnie opierają się na podejściu ostrożnościowym do zarządzania rybołówstwem i uwzględniają ograniczenia dostępnych danych i metod oceny, **w tym oceny stanu stad, na temat których brakuje danych,** oraz wszystkie określone ilościowo źródła niepewności w sposób rzetelny naukowo. [Popr. 105]

Artykuł 10

Cele planów wieloletnich

1. W planach wieloletnich przewiduje się dostosowanie ~~wskaźnika~~ **wskaźników** śmiertelności połowowej, **tak** aby w rezultacie taki wskaźnik zapewniał **do 2015 r. wskaźniki te zostały ustalone na poziomach pozwalających na** odbudowę i zachowanie poziomów wszystkich stad **najpóźniej do 2020 r.** powyżej poziomów umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu ~~do 2015 r.~~ **oraz pozwalających na utrzymanie wszystkich odbudowanych stad na tych poziomach.**
2. Jeżeli niemożliwe jest określenie **zgodnie z ust. 1** wskaźnika śmiertelności połowowej, ~~zapewniającego odbudowę i zachowanie poziomów stad powyżej poziomów umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu,~~ w planach wieloletnich przewiduje **stosuje się** **podejście ostrożnościowe do zarządzania rybołówstwem i określa normy zastępcze** oraz środki ostrożności zapewniające porównywalny poziom ochrony odpowiednich stad.
 - 2a. **Bez uszczerbku dla przepisów ust. 1 i 2, środki, które mają wejść w zakres planów wieloletnich, oraz harmonogram ich wdrażania są proporcjonalne do realizowanych zadań i celów oraz przewidywanych ram czasowych. Przed włączeniem środków do planów wieloletnich należy uwzględnić ich prawdopodobny wpływ gospodarczo-społeczny. Z wyjątkiem przypadków pilnych, środki takie należy wprowadzać stopniowo.**
 - 2b. **Plany wieloletnie mogą zawierać przepisy, których celem jest rozwiązanie konkretnych problemów połowów wielogatunkowych związanych z odbudową i utrzymaniem stad powyżej poziomów umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu, jeżeli z doradztwa naukowego wynika, że nie można osiągnąć wzrostu selektywności z myślą o uniknięciu koncentracji na jednym gatunku.** [Popr. 106 i 107]

(*) Cztery lata od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Środa, 6 lutego 2013 r.

Artykuł 11
Treść planów wieloletnich

1. Plan wieloletni zawiera:
 - a) zakres w odniesieniu do **obszaru geograficznego**, stad, ~~łowiska i ekosystemu morskiego~~ **łowisk i ekosystemów morskich**, do którego ma zastosowanie **których ma zastosowanie** plan wieloletni;
 - b) cele, **które są** spójne z celami określonymi w art. 2 i 3 **oraz z właściwymi przepisami art. 7a, 9 i 10**;
 - ba) **ocenę zdolności połowowej floty, a w przypadku braku faktycznej równowagi między zdolnością połowową a dostępnymi uprawnieniami do połowów – plan ograniczenia zdolności zawierający terminy i konkretne działania, jakie mają podjąć dane państwa członkowskie w celu dostosowania tej zdolności połowowej do dostępnych uprawnień do połowów w wiążącym terminie; bez uszczerbku dla zobowiązań określonych w art. 34 ocena taka powinna również obejmować oszacowanie społeczno-gospodarczego znaczenia ocenianej floty;**
 - bb) **ocenę wpływu społeczno-gospodarczego środków podjętych w ramach planu wieloletniego;**
 - c) wymierne cele wyrażone we:
 - (i) wskaźnikach śmiertelności połowowej, lub
 - (ii) biomasie stada tarłowego, oraz
 - (iia) **maksymalnym udziale procentowym niechcianych połowów i połowów bez zezwolenia; oraz**
 - (iib) **maksymalnych rocznych zmianach uprawnień do połowów;**
 - (iii) ~~stabilności połowów;~~
 - d) wyraźne ramy czasowe na osiągnięcie **wszystkich** wymiernych celów;
 - da) **przepisy dotyczące systematycznego ograniczania uprawnień do połowów w przypadku pogarszania się jakości i zmniejszania liczby danych dostępnych na temat rybołówstwa;**
 - e) środki **ochronne i środki** techniczne obejmujące, **które należy podjąć z myślą o osiągnięciu celów określonych w art. 15, a także środki dotyczące eliminacji mające na celu uniknięcie oraz w miarę możliwości wyeliminowanie** niechcianych połowów;
 - f) wymierne wskaźniki na potrzeby okresowego monitorowania i okresowej oceny postępów związanych z osiągnięciem celów planu wieloletniego **i jego skutków społeczno-gospodarczych;**
 - g) **w stosownych przypadkach**, środki i cele szczególne dotyczące słodkowodnego etapu cyklu życia gatunków anadromicznych i katadromicznych;
 - h) ~~ograniczenie do minimum~~ **środki służące ograniczeniu** wpływu połowów na ekosystem;
 - i) zabezpieczenia i kryteria uruchamiające te zabezpieczenia;
 - ia) **środki mające na celu zapewnienie zgodności z planem wieloletnim;**
 - j) wszelkie inne **właściwe i proporcjonalne** środki, dzięki którym można osiągnąć cele planów wieloletnich.

1a. **Aby dokonać oceny postępów w realizacji celów określonych w planach wieloletnich, plany te przewidują okresowe przeglądy. Takie okresowe przeglądy uwzględniają w szczególności nowe elementy, np. zmiany w doradztwie naukowym, tak aby umożliwić wprowadzenie niezbędnych dostosowań przejściowych. [Popr. 108 i 239]**

Środa, 6 lutego 2013 r.

Artykuł 12

Zgodność z obowiązkami w ramach unijnego prawodawstwa środowiskowego **w odniesieniu do obszarów chronionych**

1. **Wspólna polityka rybołówstwa i wszystkie późniejsze środki przyjęte przez państwa członkowskie w sprawie specjalnych obszarach ochrony w rozumieniu obszarów chronionych są w pełni zgodne z dyrektywą 92/43/EWG, dyrektywą 2009/147/WE i dyrektywą 2008/56/WE. Jeżeli państwo członkowskie wyznaczyło obszary wymienione w art. 6 dyrektywy 92/43/EWG, art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i art. 13 ust. 4 dyrektywy 2008/56/WE państwa członkowskie prowadzą, państwo to, w porozumieniu z Komisją, komitetami doradczymi i innymi właściwymi zainteresowanymi stronami, reguluje działalność połowową w sposób zmniejszający wpływ tej działalności w wymienionych obszarach w pełni zgodny z celami tych dyrektyw. [Popr. 109]**

1a. **Wszystkie działania podejmowane przez Unię i państwa członkowskie w ramach WPRyb są w pełni zgodne z Konwencją z Aarhus, rezolucją nr 61/105, 64/72 i 66/68 Zgromadzenia Ogólnego ONZ oraz Porozumieniem Narodów Zjednoczonych w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r. odnoszących się do ochrony i zarządzania międzystrefowymi zasobami rybnymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi. [Popr. 257]**

1b. **W przypadku działalności połowowej prowadzonej w całości na wodach podlegających suwerenności i jurysdykcji jednego państwa członkowskiego zainteresowane państwo członkowskie jest uprawnione do przyjmowania środków niezbędnych do wypełnienia zobowiązań wynikających z ustawodawstwa Unii w dziedzinie środowiska w odniesieniu do obszarów chronionych. Takie środki są zgodne z celami określonymi w art. 2 i nie mniej rygorystyczne niż obowiązujące prawodawstwo Unii. [Popr. 258]**

1c. **Państwa członkowskie, które posiadają bezpośredni interes połowowy na obszarach, na których mają zostać zastosowane środki, o których mowa w ust. 1, współpracują ze sobą zgodnie z art. 21 ust. 1a. Każde z tych państw członkowskich może zwrócić się do Komisji, aby przyjęła środki, o których mowa w ust. 1. [Popr. 111]**

1d. **Działając na wniosek, o którym mowa w ust. 1c, Komisja otrzymuje od wnioskującego państwa członkowskiego lub państw członkowskich wszelkie istotne informacje na temat wnioskowanych środków, w tym uzasadnienie wniosku, dane naukowe oraz szczegółowe informacje na temat praktycznego wdrożenia środków. Przyjmując środki, Komisja uwzględni wszelkie dostępne jej zalecenia naukowe na ten temat. [Popr. 260]**

2. **Komisja jest upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 55 w celu określenia środków związanych z połowami, tak aby zmniejszyć wpływ działalności połowowej w specjalnych obszarach ochrony. [Popr. 114]**

2a. **Parlament Europejski i Rada, stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą, na wniosek Komisji przyjmują środki służące złagodzeniu możliwych konsekwencji społecznych i gospodarczych wypełnienia zobowiązań, o których mowa w ust. 1. [Popr. 262]**

Artykuł 13

Środki Komisji na wypadek poważnego zagrożenia dla żywych zasobów morza

1. **W oparciu o przypadek gdy istnieją oparte na wiarygodnych danych naukowych dowody poważnego zagrożenia dla ochrony żywych zasobów morza lub dla ekosystemu morskiego, które wymaga niezwłocznego działania, Komisja może na uzasadniony wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy podjąć decyzję o wprowadzeniu tymczasowych środków jest upoważniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 55, służących zmniejszeniu zagrożenia.**

Te akty delegowane przyjmowane są wyłącznie, gdy wymaga tego szczególnie pilny charakter sprawy; zastosowanie ma wówczas procedura, o której mowa w art. 55a.

2. **Państwo członkowskie przedkłada uzasadniony wniosek, o którym mowa w ust. 1, jednocześnie do Komisji, innych państw członkowskich i zainteresowanych komitetów doradczych. [Popr. 115]**

Środa, 6 lutego 2013 r.

Artykuł 13a

Środki nadzwyczajne państwa członkowskiego

1. Jeżeli istnieje dowód poważnego i nieprzewidzianego zagrożenia dla ochrony żywych zasobów wodnych lub dla ekosystemu morskiego, wynikającego z działalności połowowej na wodach będących pod zwierzchnictwem lub jurysdykcją państwa członkowskiego, w przypadku gdy nadmierne opóźnienie mogłoby spowodować trudną do naprawienia szkodę, państwo to może podjąć środki nadzwyczajne na okres nie dłuższy niż trzy miesiące.
2. Przed przyjęciem środków nadzwyczajnych państwo członkowskie, które zamierza je podjąć, powiadamia o tym zamiarze Komisję, pozostałe państwa członkowskie oraz zainteresowane komitety doradcze, przysyłając projekt tych środków wraz z uzasadnieniem.
3. Państwa członkowskie oraz odpowiednie komitety doradcze mogą przedstawić swoje uwagi na piśmie Komisji w terminie pięciu dni roboczych od daty powiadomienia. Komisja przyjmuje akty wykonawcze potwierdzające, odwołujące lub zmieniające środek nadzwyczajny. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 56 ust. 2.

W przypadku należycie uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby związanej z poważnym i nieprzewidywalnym zagrożeniem ochrony żywych zasobów wodnych lub ekosystemu morskiego, wynikającym z działalności połowowej, Komisja w trybie natychmiastowym przyjmuje akty wykonawcze zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 56 ust. 3. [Popr. 116]

Artykuł 14

Ramy środków technicznych

Ustanawia się ramy środków technicznych w celu zapewnienia ochrony żywych zasobów morza i ograniczenia wpływu działalności połowowej na stada i na ekosystemy morskie. Ramy środków technicznych:

- a) przyczyniają się do zachowania lub odbudowy stad powyżej poziomów umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu poprzez poprawę selekcji rozmiaru i w stosownych przypadkach selekcji gatunku;
- b) ograniczają połowy okazów niewymiarowych ze stad;
- c) ograniczają połowy niechcianych organizmów morskich;
- d) zmniejszają **do minimum** wpływ narzędzi połowowych na ekosystem i środowisko **morskie**, ze szczególnym uwzględnieniem ochrony stad i **wrażliwych** siedlisk ~~wrażliwych~~ **biologicznie w szczególności stref morskich rozpoznanych jako biologicznie i geograficznie wrażliwe, takie jak góry podwodne wokół regionów najbardziej oddalonych, których zasoby mają być eksploatowane przez lokalną flotę stosującą selektywne i nieszkodliwe dla środowiska narzędzia połowowe.** [Popr. 296]

Artykuł 14a

Unikanie i ograniczanie do minimum niechcianych połowów

1. Przed wprowadzeniem obowiązku wyladunku wszystkich połowów w danym łowisku zgodnie z art. 15 państwa członkowskie prowadzą w stosownych przypadkach projekty pilotażowe, w oparciu o najlepsze dostępne doradztwo naukowe i z uwzględnieniem opinii odpowiednich komitetów doradczych, mając na celu pełne zbadanie wszelkich możliwych do zastosowania metod uniknięcia, ograniczenia do minimum i wyeliminowania niechcianych połowów w danym łowisku. Te projekty pilotażowe prowadzone są w stosownych przypadkach przez organizacje producenckie. Wyniki takich projektów pilotażowych są odzwierciedlone w wieloletnich planach zarządzania poszczególnymi łowiskami w formie dodatkowych zachęt do korzystania z dostępnych narzędzi i metod połowowych o najwyższym stopniu selektywności. Państwa członkowskie opracowują również atlas odrzutów ukazujący poziom odrzutów dla każdego łowiska objętego art. 15 ust. 1. Atlas ten opiera się na obiektywnych i reprezentatywnych danych.

Środa, 6 lutego 2013 r.

2. Unia udziela wsparcia finansowego na rzecz opracowania i wdrażania projektów pilotażowych wprowadzanych zgodnie z ust. 1 oraz na rzecz stosowania narzędzi selektywnych w celu ograniczenia niechcianych połowów i połowów bez zezwolenia. Przyjmując środki wsparcia finansowego, należy zwrócić szczególną uwagę na rybaków podlegających obowiązkowi wyładunku wszystkich połowów i rybaków prowadzących połowy wielogatunkowe. [Popr. 118]

Artykuł 15

Obowiązek wyładunku i rejestrowania wszystkich połowów **eksploatowanych i regulowanych gatunków**

1. Wszystkie połowy **eksploatowanych i regulowanych gatunków złowionych w** następujących stad podlegających limitom połowowym złowione **łowiskach** w trakcie działalności połowowej na wodach unijnych lub przez unijne statki rybackie poza wodami unijnymi wprowadza się na pokłady statków rybackich i zatrzymuje na nich oraz rejestruje i wyładowuje, z wyjątkiem przypadków, w których są one stosowane jako żywa przynęta, zgodnie z następującymi ramami czasowymi:

a) najpóźniej od dnia 1 stycznia 2014 r.:

- ~~makrela, śledź, ostrobok, błękitek, kaprosz, sardela, srebrzyk smukły, sardynela, gromadnik~~ **połowy małych gatunków pelagicznych, tj. połowy makreli, śledzia, ostroboka, błękitka, sardeli, srebrzyka smukłego, sardynki i szprota;**
- ~~tuńczyk błękitnopłetwy, miecznik, tuńczyk biały, opastun, inne makrelosze~~ **połowy dużych gatunków pelagicznych, tj. połowy tuńczyka błękitnopłetwego, miecznika, tuńczyka białego, opastuna, innych makreloszy;**
- **połowy do celów przemysłowych, m.in. połowy gromadnika, dobijaka i okowiela;**
- **połowy łososia w Morzu Bałtyckim.**

b) najpóźniej od dnia 1 stycznia ~~2015~~ **2016** r.: ~~dorsz, morszczuk, sola;~~

- **następujące połowy na wodach unijnych północnego Atlantyku:**

Morze Północne

- **połowy dorsza, łupacza, witlinka i czarniaka;**
- **połowy homarca;**
- **połowy soli i gładzicy;**
- **połowy morszczuka;**
- **połowy krewetki północnej;**
- **inne połowy do dalszej analizy;**
- **połowy w Morzu Bałtyckim poza połowami łososia;**

Wody północno-zachodnie

- **połowy dorsza, łupacza, witlinka i czarniaka;**
- **połowy homarca;**
- **połowy soli i gładzicy;**
- **połowy morszczuka;**
- **inne połowy do dalszej analizy;**

Wody południowo-zachodnie

- **połowy dorsza, łupacza, witlinka i czarniaka;**
- **połowy homarca;**

Środa, 6 lutego 2013 r.

- połowy soli i gładzicy;
- połowy morszczuka;
- inne połowy do dalszej analizy;

c) najpóźniej od dnia 1 stycznia 2016 2017 r.: łupacz, witlinek, smuklica, żabnicowate, gładzica, molwa, czarniak, rdzawiec, złocica, turbot, nagład, molwa niebieska, pałasz czarny, bulawik czarny, gardłosz atlantycki, halibut niebieski, brośma, karmazyn i stada głębinowe Morza Śródziemnego, **nieujęte w ust. 1 lit. a) połowy na wodach Unii i wodach nienależących do Unii.**

1a. **Niezwłocznie po wprowadzeniu w danym łowisku obowiązku wylądunku wszystkich połowów, wszystkie połowy gatunków objętych tym obowiązkiem są rejestrowane i w stosownych przypadkach odliczane od kwoty danego rybaka, danej organizacji producentów lub grupy zbiorowego zarządzania, z wyjątkiem gatunków, które mogą być uwalniane do morza na podstawie ust. 1b.**

1b. **Z obowiązku wylądunku określonego w ust. 1 zwolnione są następujące gatunki:**

- gatunki, które zostały złowione jako żywa przynęta;
- gatunki, w odniesieniu do których dostępne dane naukowe wykazały wysoki wskaźnik przeżywalności po złowieniu, z uwzględnieniem charakterystyki różnych narzędzi połowowych, praktyk połowowych i warunków na obszarze połowowym.

1c. **Aby uprościć i zharmonizować proces wdrażania obowiązku wylądunku wszystkich połowów, uniknąć niekorzystnych zakłóceń docelowych połowów oraz zmniejszyć ilość niechcianych połowów, plany wieloletnie, o których mowa w art. 9 lub w szczególnych aktach prawnych Unii dotyczących wdrażania obowiązku wylądunku bądź w innych aktach prawnych przyjętych przez Unię, określają w stosownych przypadkach:**

a) **wykaz gatunków niedocelowych o niskiej naturalnej liczebności, które mogą być liczone w stosunku do kwoty gatunków docelowych tego łowiska, jeżeli:**

- krajowa roczna kwota dla tych gatunków niedocelowych jest całkowicie wykorzystana;
- łączne połowy gatunków niedocelowych nie przekraczają 3 % udziału ogólnych połowów gatunków docelowych; oraz
- liczebność stada gatunków niedocelowych utrzymuje się na bezpiecznym poziomie biologicznym;

b) **zasady dotyczące zachęt do unikania połowów młodych ryb, w tym wyższe udziały kwotowe, które podlegają odliczeniu od kwoty rybaka w przypadku połowu młodych osobników.**

2. **Ustanawia W oparciu o najlepsze dostępne oraz najdokładniejsze i najbardziej aktualne doradztwo naukowe oraz w przypadkach, gdy jest to konieczne w celu ochrony młodych osobników poprzez zniechęcanie rybaków do ich celowych połowów, ustanawia się minimalne rozmiary odniesienia do celów ochrony oparte na najlepszym dostępnym doradztwie naukowym dla stad ryb, odpowiadające wiekowi i rozmiarom właściwym na etapie pierwszej reprodukcji dla stad ryb objętych obowiązkiem wylądunku wszystkich połowów, określonych w ust. 1. Sprzedaż połowów z Połowy takich stad ryb, których rozmiar jest mniejszy od minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, jest ograniczona do przetwarzania jedynie na mączkę rybną lub karmę są ograniczone do zastosowań innych niż spożycie przez ludzi, np. do wytwarzania mączki rybnej, oleju z ryb, karmy dla zwierząt domowych lub przynęt. Zainteresowane państwo członkowskie może również zezwolić na przekazanie takich ryb na darowizny w celach dobroczynnych lub charytatywnych.**

Środa, 6 lutego 2013 r.

3. **W odniesieniu do stad podlegających obowiązkowi wyladunku, państwa członkowskie mogą skorzystać z marginesu elastyczności pomiędzy poszczególnymi latami do wysokości 5% wyladunku, na który otrzymały zezwolenie, bez uszczerbku dla wyższych wskaźników elastyczności ustanowionych na mocy przepisów specjalnych.** Normy handlowe ~~te~~ i zasady handlowe mające zastosowanie do połowów ryb w ilościach przekraczających ustalone uprawnienia do połowów **mogą zostać** określone zgodnie z art. 27 39 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2013 z dnia ... w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury ⁽¹⁾ (*).

4. Państwa członkowskie zagwarantują, że unijne statki rybackie pływające pod banderą tych państw są odpowiednio przygotowane, aby zapewnić pełną dokumentację całej działalności połowowej i przetwórczej do celów monitorowania zgodności z obowiązkiem wyladunku wszystkich połowów. **W ramach tych działań państwa członkowskie przestrzegają zasad skuteczności i proporcjonalności.**

5. Ustęp 1 stosuje się, nie naruszając zobowiązań międzynarodowych.

6. Komisja jest upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 55 ~~w celu określenia środków ustanowionych~~ **ustanawiających środki określone** w ust. 1, aby zapewnić zgodność ze zobowiązaniami międzynarodowymi Unii. [Popr. 119]

Artykuł 16

Uprawnienia do połowów

1. **Przy określaniu i przyznawaniu uprawnień do połowów Rada działa zgodnie z art. 2, 9, 10 i 11, stosując perspektywę długoterminową i postępując zgodnie z najlepszym dostępnym doradztwem naukowym.** Uprawnienia do połowów ~~przydzielone są przydzielane~~ państwom członkowskim **zapewniają w taki sposób, aby zapewnić** każdemu państwu członkowskiemu z ~~nich~~ względną stabilność działalności połowowej w odniesieniu do każdego stada lub łowiska. Przy przydzielaniu nowych uprawnień do połowów uwzględnia się interesy każdego państwa członkowskiego.

Rada ustanawia uprawnienia do połowów dostępne dla państw trzecich na wodach Unii i przydziela te uprawnienia tym państwom trzecim.

Przydział uprawnień do połowów państwom członkowskim lub państwom trzecim jest uzależniony od przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa.

1a. **Przy podejmowaniu decyzji dotyczących corocznego przydziału kwot Rada w pełni uwzględnia regiony, w których społeczności lokalne są szczególnie zależne od rybołówstwa i związanej z nim działalności, jak postanowiła Rada w rezolucji z dnia 3 listopada 1976 r. w sprawie niektórych aspektów zewnętrznych utworzenia dwustumilowej strefy połowów we Wspólnocie z mocą od dnia 1 stycznia 1977 r., a w szczególności w załączniku VII do tej rezolucji.**

2. Uprawnienia do połowu do celów przyłowu mogą być zarezerwowane w ramach ogólnych uprawnień do połowów.

3. Uprawnienia do połowów są zgodne z wymiernymi celami **w odniesieniu do połowów**, ramami czasowymi i marginesami **ustanowionymi** w ~~ustanowionych~~ **planach wieloletnich** zgodnie z art. 9 ust. 2 oraz art. 11 lit. b), c) i h). **Jeżeli w odniesieniu do stada ryb wykorzystywanego do celów handlowych nie przyjęto żadnego odpowiadającego mu planu wieloletniego, Rada dopilnowuje, by najpóźniej do 2015 r. poziomy całkowitych dopuszczalnych połowów zostały ustalone na poziomach pozwalających na odbudowę stad najpóźniej do 2020 r. powyżej poziomów umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu oraz pozwalających na utrzymanie wszystkich odbudowanych stad na tych poziomach.**

3a. **Delegacje Parlamentu Europejskiego i komitetów doradczych są obecne przy podejmowaniu przez Radę decyzji w sprawie ustanowienia uprawnień do połowów.**

3b. **W przypadku gdy dla określonych stad ze względu na brak danych nie można ustalić wskaźników wykorzystania, zgodnych z maksymalnym podtrzymywalnym połowem:**

(i) **do zarządzania rybołówstwem stosuje się podejście ostrożnościowe;**

⁽¹⁾ Dz.U. L ...

(*) Numer, data i tytuł tego rozporządzenia (2011/0194(COD)).

Środa, 6 lutego 2013 r.

(ii) *normy zastępcze przyjmowane są na podstawie metod określonych w pkt 3.1 i 3.2 części B załącznika do decyzji Komisji 2010/477/UE z dnia 1 września 2010 r. w sprawie kryteriów i standardów metodologicznych dotyczących dobrego stanu środowiska wód morskich⁽¹⁾; dodatkowo ogranicza się śmiertelność połowową zgodnie z zasadą ostrożnościową lub utrzymuje się ją na stałym poziomie – w przypadku gdy można uznać, że stan stada jest zadowalający;*

(iii) *Komisja i państwa członkowskie dokonują oceny barier w zakresie badań naukowych i zdobywania wiedzy oraz podejmują kroki w celu umożliwienia niezwłocznego dostarczenia dodatkowych danych o stadzie i ekosystemie.*

3c. Każde państwo członkowskie decyduje o metodzie przydziału statkom rybackim pływającym pod jego banderą uprawnień do połowów przyznanych temu państwu członkowskiemu zgodnie z prawem Unii. Państwo członkowskie informuje Komisję o metodzie przydziału.

4. Po zgłoszeniu tego faktu Komisji państwa członkowskie mogą wymieniać się całością lub częścią przydzielonych im uprawnień do połowów.

4a. Jeżeli w wyniku oceny przeprowadzonej zgodnie z art. 19 lub art. 23 Komisja uzna, że dane państwo członkowskie nie przyjęło odpowiednich środków zgodnie z art. 17-24, skutkuje to w następnym roku lub w kolejnych latach ograniczeniem uprawnień do połowów przydzielonych temu państwu członkowskiemu przez Unię oraz przerwaniem lub zawieszeniem płatności na rzecz tego państwa członkowskiego bądź zastosowaniem korekty unijnej pomocy finansowej w ramach wspólnej polityki rybołówstwa na mocy art. 50. Takie środki są proporcjonalne do charakteru, zakresu, czasu trwania i liczby powtórzeń stwierdzonej niezgodności.

4b. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie roczne zawierające ocenę skuteczności aktualnych uprawnień do połowów pod względem odbudowy i zachowania populacji poławianych gatunków na poziomach powyżej poziomów umożliwiających osiągnięcie celu określonego w art. 2 ust. 2. [Popr. 120, 264, 293 i 301]

Artykuł 16a

Kryteria przyznawania przez państwa członkowskie uprawnień do połowów

Państwa członkowskie, przyznając dostępne dla nich uprawnienia do połowów, o których mowa w art. 16, stosują przejrzyste i obiektywne kryteria środowiskowe i społeczne, takie jak wpływ połowów na środowisko, dane dotyczące dotychczasowego przestrzegania wymogów oraz wkład w gospodarkę lokalną. Można stosować również inne kryteria, takie jak dane historyczne na temat połowów. W ramach przydzielonych uprawnień do połowów państwa członkowskie stwarzają zachęty dla statków rybackich wyposażonych w selektywne narzędzia połowowe lub stosujących techniki połowu o ograniczonym wpływie na środowisko, takie jak techniki powodujące mniejsze zużycie energii lub mniejsze zniszczenia siedlisk. [Popr. 227]

TYTUŁ III

REGIONALIZACJA

ROZDZIAŁ I

PLANY WIELOLETNIE

Artykuł 17

Środki ochronne przyjmowane zgodnie z planami wieloletnimi

1. W planie wieloletnim ustanowionym na podstawie art. 9, 10 i 11 państwa członkowskie ~~mogą zostać~~ **prowadzące wspólną działalność połowową są** upoważnione, **zgodnie z procedurami określonymi w niniejszym artykule**, do przyjmowania środków zgodnych z tym planem wieloletnim, w których określa się środki ochronne mające zastosowanie do statków pływających pod ich banderą w odniesieniu do stad w wodach unijnych, w stosunku do których przydzielono im uprawnienia do połowów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 232 z 2.9.2010, s. 14.

Środa, 6 lutego 2013 r.

2. Państwa członkowskie dopilnowują, aby środki ochronne przyjęte na podstawie ust. 1:
- a) były zgodne z celami określonymi w art. 2 i 3 **oraz z zasadami dobrych rządów określonymi w art. 4;**
 - b) były zgodne z zakresem i celami planu wieloletniego;
 - c) skutecznie wypełniały zadania i osiągały wymierne cele ustanowione w planie wieloletnim **oraz zgodnie z określonym harmonogramem;** oraz
 - d) były nie mniej rygorystyczne niż środki istniejące w prawodawstwie unijnym.

2a. Państwa członkowskie współpracują ze sobą, aby zagwarantować przyjęcie spójnych środków wpisujących się w cele określone w planach wieloletnich, i wspólnie koordynują wdrażanie tych środków. W tym celu, gdy jest to praktyczne i właściwe, państwa członkowskie wykorzystują istniejące regionalne struktury i mechanizmy współpracy instytucjonalnej, również te istniejące w ramach regionalnych konwencji morskich obejmujące dany obszar lub łowisko.

Wysiłki koordynacyjne państw członkowskich prowadzących wspólną działalność połowową kwalifikują się do finansowania w ramach Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (EFMR) zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2013 w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego ⁽¹⁾ ().*

2b. Państwa członkowskie zasięgają opinii odpowiednich komitetów doradczych, ICES oraz STECF, przysyłając im projekt środków, które mają zostać przyjęte, wraz z uzasadnieniem. Jednocześnie projekty te są zgłaszane Komisji i innym państwom członkowskim prowadzącym wspólną działalność połowową. Państwa członkowskie dokładają wszelkich starań, aby włączyć do tych konsultacji – na wczesnym etapie, w sposób otwarty i przejrzysty – inne stosowne zainteresowane strony z danego łowiska, aby określić poglądy i wnioski wszystkich stosownych stron podczas przygotowywania przewidywanych środków.

Państwa członkowskie udostępniają do wiadomości publicznej streszczenia projektów środków ochronnych, które proponują wdrożyć.

2c. Państwa członkowskie w sposób należyty uwzględniają opinie przekazane przez stosowne komitety doradcze, ICES i STECF oraz w przypadku, gdy ostateczne przyjęte środki nie są zbieżne z tymi opiniami, przekazują szczegółowe powody tych rozbieżności.

2d. Jeżeli państwa członkowskie chcą zmienić przyjęte środki, zastosowanie mają także ust. 2–2c.

2e. Komisja przyjmuje wytyczne określające szczegóły obowiązującej procedury stosowania ust. 2a, 2b i 2c, aby zapewnić spójność i koordynację przyjętych środków na szczeblu regionalnym i zgodnie z ustanowionymi planami wieloletnimi. W wytycznych tych można również określić lub ustanowić ramy administracyjne, takie jak regionalne grupy robocze ds. rybołówstwa, w celu zorganizowania w praktyce współpracy państw członkowskich, zwłaszcza w celu propagowania i ułatwiania przyjmowania środków przez poszczególne państwa członkowskie.

2f. Państwa członkowskie prowadzące wspólną działalność połowową mogą współpracować ze sobą i uzgodnić wdrożenie wspólnych środków na mocy wieloletnich planów zarządzania przyjętych przed 2014 r., zgodnie z procedurą określoną w art. 25.

2 g. W przypadku działalności połowowej prowadzonej w całości na wodach podlegających suwerenności i jurysdykcji jednego państwa członkowskiego zainteresowane państwo członkowskie tworzy co najmniej jedną współzarządzającą komisję składającą się ze wszystkich odpowiednich zainteresowanych stron. Z taką komisją należy się konsultować w sprawie środków, jakie mają zostać przyjęte. Jeżeli państwo członkowskie zamierza w jakikolwiek sposób odstąpić od porady uzyskanej od takiej komisji, publikuje ocenę ze szczegółowym wskazaniem powodów odstąpienia od porady. [Popr. 121]

⁽¹⁾ Dz.U. L ...

^(*) Numer, data i tytuł tego rozporządzenia (2011/0380(COD)).

Środa, 6 lutego 2013 r.

Artykuł 18

Zgłaszanie środków ochronnych państw członkowskich

Państwa członkowskie przyjmujące środki ochronne na podstawie art. 17 ust. 1 **publikują je i** zgłaszają **te** ~~te~~ **środkie** Komisji, innym zainteresowanym państwom członkowskim i odpowiednim komitetom doradczym. [Popr. 122]

Artykuł 19

Ocena

1. Komisja może w każdej chwili przeprowadzić ocenę zgodności i skuteczności środków ochronnych przyjętych przez państwa członkowskie na podstawie art. 17 ~~ust. 1~~ **i w każdym przypadku dokonuje oceny i przedstawia sprawozdanie dotyczące tych kwestii nie rzadziej niż raz na trzy lata lub zgodnie z wymogiem przewidzianym w odpowiednim planie wieloletnim. Ocena opiera się na najlepszym dostępnym doradztwie naukowym.**

Zgodnie z dyrektywą 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiającą infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (Inspire) ⁽¹⁾ i w celu wspomaganie Komisji przy wdrażaniu wspólnej polityki rybołówstwa państwa członkowskie zapewniają Komisji, prawo do dostępu i korzystania z materiałów przygotowanych w związku z opracowaniem i wprowadzaniem w życie krajowych środków ochronnych, przyjętych zgodnie z art. 17, oraz wykorzystanych w tym kontekście danych.

W odniesieniu do dostępu do informacji o środowisku zastosowanie mają dyrektywa 2003/4/WE ⁽²⁾ oraz rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 ⁽³⁾ i (WE) nr 1367/2006 ⁽⁴⁾. [Popr. 123]

1a. Komisja publikuje wszystkie oceny przeprowadzone na podstawie niniejszego artykułu oraz podaje do wiadomości publicznej dotyczące ich informacje, publikując je na odpowiednich stronach internetowych lub podając bezpośredni link do nich. W odniesieniu do dostępu do informacji o środowisku zastosowanie mają rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 i (WE) nr 1367/2006. [Popr. 124]

Artykuł 20

Domyślne środki ochronne przyjmowane w ramach planów wieloletnich

1. Komisja jest upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 55 w celu sprecyzowania środków ochronnych w przypadku łowisk objętych planem wieloletnim, jeżeli państwa członkowskie upoważnione do podejmowania środków zgodnie z art. 17 nie zgłoszą tych środków Komisji w terminie ~~przewidzianym w planie wieloletnim~~, **a w przypadku jego braku w terminie sześciu** miesięcy po dacie wejścia w życie planu wieloletniego.

2. Komisja jest upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 55 w celu sprecyzowania środków ochronnych w przypadku łowisk objętych planem wieloletnim, jeżeli **Jeżeli zdaniem Komisji:**

- a) środki państw członkowskich ~~zostaną uznane za~~ niezgodne z celami planu wieloletniego na podstawie oceny przeprowadzonej na mocy art. 19 lub
- b) środki państw członkowskich ~~zostaną uznane za~~ niezgodne z celami planu wieloletniego i niespełniające skutecznie wymiernych celów ustanowionych w planach wieloletnich na podstawie oceny przeprowadzonej na mocy art. 19 lub
- c) uruchomiono zabezpieczenia ustanowione zgodnie z art. 11 ppkt (i).

Komisja powiadamia zainteresowane państwo członkowskie, podając powody.

⁽¹⁾ Dz.U. L 108 z 25.4.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska (Dz.U. L 41 z 14.2.2003, s. 26).

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264 z 25.9.2006, s. 13).

Środa, 6 lutego 2013 r.

2a. W przypadku gdy Komisja wyda opinię na podstawie ust. 2, zainteresowane państwo członkowskie powinno w ciągu trzech miesięcy zmodyfikować swoje środki, tak aby spełniały one cele planu wieloletniego i były z nimi zgodne.

2b. W przypadku gdy państwo członkowskie nie zmodyfikuje swoich środków zgodnie z ust. 2a, Komisja jest upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 55 w celu ustanowienia środków ochronnych w przypadku łowisk objętych planem wieloletnim.

3. Środki ochronne przyjęte przez Komisję mają na celu zapewnienie osiągnięcia zadań i celów ustanowionych w planie wieloletnim. Z chwilą przyjęcia przez Komisję aktu delegowanego środki państw członkowskich tracą moc.

3a. Przed przyjęciem aktów delegowanych, o których mowa w niniejszym artykule, Komisja zasięga opinii odpowiednich komitetów doradczych, ICES i/lub STECF w sprawie projektu środków, jakie zostaną przyjęte wraz z uzasadnieniem. [Popr. 125]

ROZDZIAŁ II

ŚRODKI TECHNICZNE

Artykuł 21

Środki techniczne

1. W ramach środków technicznych ustanowionych na mocy art. 14 państwa członkowskie ~~mogą zostać upoważnione~~ **są uprawnione** do przyjmowania środków zgodnych z tymi ramami, w których określa się środki techniczne mające zastosowanie do statków pływających pod ich banderą w odniesieniu do stad w wodach ~~unijnych Unii~~, w stosunku do których przydzielono im uprawnienia do połowów. Państwa członkowskie dopilnowują, aby przedmiotowe środki techniczne:

- a) były zgodne z celami określonymi w art. 2 i 3;
- b) były zgodne z celami określonymi w środkach przyjętych zgodnie z art. 14;
- c) skutecznie spełniały cele określone w środkach przyjętych zgodnie z art. 14; oraz
- d) ~~nie stały w sprzeczności ze środkami istniejącymi w prawodawstwie unijnym~~ **nie stały w sprzeczności ze środkami istniejącymi w prawodawstwie unijnym** i były nie mniej rygorystyczne niż ~~te~~ **te** środki ~~istniejące w prawodawstwie unijnym~~.

1a. Państwa członkowskie współpracują ze sobą, aby zagwarantować przyjęcie spójnych środków na rzecz realizacji celów określonych w ramach środków technicznych, i wspólnie koordynują wdrażanie tych środków. W tym celu, gdy jest to praktyczne i właściwe, państwa członkowskie wykorzystują istniejące regionalne struktury i mechanizmy współpracy instytucjonalnej, również te w ramach regionalnych konwencji morskich obejmujące dany obszar lub łowisko.

1b. Państwa członkowskie zasięgają opinii odpowiednich komitetów doradczych, ICES i/lub STECF w sprawie projektu środków wraz z uzasadnieniem. Jednocześnie projekty te są zgłaszane Komisji i innym państwom członkowskim prowadzącym wspólną działalność połowową. Państwa członkowskie dokładają wszelkich starań, aby włączyć do tych konsultacji – na wczesnym etapie, w sposób otwarty i przejrzysty – inne stosowne zainteresowane strony z danego łowiska, aby określić poglądy i wnioski wszystkich stosownych stron podczas przygotowywania przewidywanych środków.

1c. Państwa członkowskie w sposób należyty uwzględniają opinie przekazane przez stosowne komitety doradcze, ICES i/lub STECF oraz w przypadku, gdy ostateczne przyjęte środki nie są zbieżne z tymi opiniami, przekazują szczegółowe wyjaśnienia przyczyn tych rozbieżności.

1d. W przypadku, gdy państwa członkowskie chcą zmienić przyjęte środki, zastosowanie mają także ust. 1a, 1b i 1c.

Środa, 6 lutego 2013 r.

1e. Komisja przyjmuje wytyczne określające szczegóły obowiązującej procedury stosowania ust. 1a, 1b i 1c, aby zapewnić spójność i koordynację przyjętych środków na szczeblu regionalnym i zgodnie z ustanowionymi ramami środków technicznych. W wytycznych tych można również określić lub ustanowić ramy administracyjne, takie jak regionalne grupy robocze ds. rybołówstwa, w celu zorganizowania w praktyce współpracy państw członkowskich, zwłaszcza w celu propagowania i ułatwiania przyjmowania środków przez poszczególne państwa członkowskie. [Popr. 126]

Artykuł 22

Zgłaszanie środków technicznych państw członkowskich

Państwa członkowskie przyjmujące środki techniczne na podstawie art. 21 **publikują je i** zgłaszają Komisji, innym zainteresowanym państwom członkowskim i odpowiednim komitetom doradczym. [Popr. 127]

Artykuł 23

Ocena

1. Komisja może w każdej chwili przeprowadzić ocenę zgodności i skuteczności środków technicznych przyjętych przez państwa członkowskie na podstawie art. 21 **i w każdym przypadku dokonuje oceny i przedstawia sprawozdanie dotyczące tych kwestii nie rzadziej niż raz na trzy lata lub zgodnie z wymogiem przewidzianym w odpowiednich ramach środków technicznych.**

1a. Zgodnie z dyrektywą 2007/2/WE i w celu wspomagania Komisji we wdrażaniu wspólnej polityki rybołówstwa państwa członkowskie zapewniają Komisji prawo do dostępu i korzystania z materiałów przygotowanych w związku z opracowaniem i wprowadzaniem w życie środków technicznych zgodnie z art. 21 oraz wykorzystanych w tym kontekście danych.

W odniesieniu do dostępu do informacji o środowisku zastosowanie mają dyrektywa 2003/4/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 i (WE) nr 1367/2006. [Popr. 128]

1b. Komisja publikuje wszystkie oceny przeprowadzone na podstawie niniejszego artykułu oraz podaje do wiadomości publicznej dotyczące ich informacje, publikując je na odpowiednich stronach internetowych lub podając bezpośredni link do nich. W odniesieniu do dostępu do informacji o środowisku zastosowanie mają rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 i (WE) nr 1367/2006. [Popr. 129]

Artykuł 24

Domyślne środki przyjmowane zgodnie z ramami środków technicznych

1. Komisja jest upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 55 w celu określenia środków technicznych objętych ramami środków technicznych, jeżeli państwa członkowskie upoważnione do podejmowania środków zgodnie z art. 21 nie zgłoszą tych środków Komisji w terminie ~~trzech~~ **przewidzianym w ramach środków technicznych lub, a w przypadku jego braku w terminie sześciu** miesięcy po dacie wejścia w życie ram środków technicznych.

2. ~~Komisja jest upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 55 w celu określenia środków technicznych, jeżeli — na podstawie oceny przeprowadzonej na mocy art. 23 —~~ **Jeżeli zdaniem Komisji** środki uchwalone przez państwa członkowskie ~~zostaną uznane za:~~

- a) ~~są~~ niezgodne z celami określonymi w ramach środków technicznych lub
- b) ~~niespełniające~~ **nie spełniają** skutecznie celów określonych w ramach środków technicznych.,

Komisja powiadamia zainteresowane państwo członkowskie, podając powody.

2a. W przypadku gdy Komisja wyda opinię na podstawie ust. 2, zainteresowane państwo członkowskie powinno w ciągu trzech miesięcy zmodyfikować swoje środki, tak aby spełniały one cele ram środków technicznych i były z nimi zgodne.

2b. W przypadku gdy państwo członkowskie nie zmodyfikuje swoich środków zgodnie z ust. 2a, Komisja jest upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 55 w celu ustanowienia środków technicznych objętych ramami środków technicznych.

Środa, 6 lutego 2013 r.

3. Środki techniczne przyjęte przez Komisję mają na celu zapewnienie osiągnięcia celów ram środków technicznych. Z chwilą przyjęcia przez Komisję aktu delegowanego środki państw członkowskich tracą moc.

3a. Przed przyjęciem aktów delegowanych, o których mowa w niniejszym artykule, Komisja zasięga opinii odpowiednich komitetów doradczych, ICES i STECF w sprawie projektu środków, jakie zostaną przyjęte wraz z uzasadnieniem. [Popr. 130]

TYTUŁ IV

ŚRODKI KRAJOWE

Artykuł 25

Środki stosowane przez państwa członkowskie mające zastosowanie wyłącznie do statków rybackich pływających pod banderą tych państw

1. Dane państwo członkowskie może przyjmować środki na rzecz ochrony stad w wodach unijnych, pod warunkiem że środki te:

a) mają zastosowanie wyłącznie **wszystkich** do statków rybackich pływających pod banderą tego państwa członkowskiego ~~lub w przypadku działalności połowowej nieprowadzonej przez statek rybacki do osób posiadających siedzibę na terytorium tego państwa~~ **prowadzących działalność w odniesieniu do stad w wodach unijnych, w stosunku do których przydzielono im uprawnienia do połowów, [Popr. 131]**

b) były zgodne z celami określonymi w art. 2 i 3; oraz

c) są nie mniej rygorystyczne niż środki istniejące w prawodawstwie unijnym.

1a. Do celów kontroli państwo członkowskie powiadamia inne zainteresowane państwa członkowskie o przepisach przyjętych na mocy ust. 1. [Popr. 132]

1b. Państwa członkowskie udostępniają do wiadomości publicznej informacje na temat środków przyjętych zgodnie z niniejszym artykułem. [Popr. 133]

Artykuł 26

Środki państw członkowskich w strefie 12 mil morskich

1. Państwo członkowskie może podjąć niedyskryminacyjne środki na rzecz ochrony stad i zarządzania nimi oraz ~~w celu zminimalizowania wpływu połowów na ochronę~~ **z myślą o realizacji celów odnoszących się do innych żywych zasobów morza i utrzymania lub poprawy stanu ochrony** morskich ekosystemów w strefie 12 mil morskich od linii podstawowej, pod warunkiem że Unia nie przyjęła środków ukierunkowanych w szczególności na ochronę i zarządzanie w odniesieniu do tej strefy **lub ukierunkowanych w szczególności na rozwiązanie problemu wskazanego przez to państwo członkowskie.** Środki państwa członkowskiego są zgodne z celami określonymi w art. 2 i 3 i nie mniej rygorystyczne niż środki istniejące w prawodawstwie unijnym. **[Popr. 134]**

2. Jeżeli środki ochrony i zarządzania, które mają zostać przyjęte przez państwo członkowskie, mogą mieć wpływ na statki rybackie innych państw członkowskich, środki takie przyjmuje się jedynie po ~~konsultacji z Komisją, zainteresowanymi państwami członkowskimi i odpowiednimi komitetami doradczymi w sprawie projektu środków~~ **powiadomieniu Komisji, zainteresowanych państw członkowskich i odpowiednich komitetów doradczych o środkach** wraz z uzasadnieniem, **w którym wykazuje się również, że środki te są niedyskryminujące. [Popr. 135]**

2a. Państwa członkowskie udostępniają do wiadomości publicznej informacje na temat środków przyjętych zgodnie z niniejszym artykułem. [Popr. 136]

CZĘŚĆ IV

DOŚTĘP DO ZASOBÓW

Artykuł 27

Ustanowienie systemów przekazywalnych koncesji połowowych

~~1. Każde państwo członkowskie ustanawia system przekazywalnych koncesji połowowych nie później niż w dniu 31 grudnia 2013 r. dla~~

Środa, 6 lutego 2013 r.

- a) wszystkich statków rybackich o całkowitej długości co najmniej 12 metrów; oraz
 - b) wszystkich statków rybackich o całkowitej długości poniżej 12 metrów z narzędziami ciągnionymi.
2. Państwa członkowskie mogą rozszerzyć system przekazywalnych koncesji połowowych na wszystkie statki rybackie o całkowitej długości poniżej 12 metrów posiadające narzędzia inne niż narzędzie ciągnięte i informują o tym Komisję.

Artykuł 28

Przydział przekazywalnych koncesji połowowych

1. Przekazywalna koncesja połowowa ustanawia prawo do stosowania indywidualnych uprawnień do połowów przydzielonych zgodnie z art. 29 ust. 1.
2. Każde państwo członkowskie przydziela przekazywalne koncesje połowowe w oparciu o przejrzyste kryteria odnośnie do każdego stada lub grupy stad, dla których przydzielono uprawnienia do połowów zgodnie z art. 16, z wyjątkiem uprawnień do połowów uzyskanych w ramach porozumień w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem.
3. W przypadku przydziału przekazywalnych koncesji połowowych odnoszących się do połowów wielogatunkowych państwa członkowskie uwzględniają prawdopodobny skład połowów statków biorących udział w tych połowach.
4. Przekazywalne koncesje połowowe mogą zostać przydzielone przez państwo członkowskie właścicielowi statku rybackiego pływającego pod banderą tego państwa członkowskiego bądź osobom prawnym lub fizycznym jedynie dla wykorzystania ich na takim statku. Przekazywalne koncesje połowowe można łączyć do celów zbiorowego zarządzania przez osoby prawne lub fizyczne lub przez uznane organizacje producentów. Państwa członkowskie mogą ograniczyć kwalifikowalność do otrzymania przekazywalnych koncesji połowowych w oparciu o obiektywne kryteria.
5. Państwa członkowskie mogą ograniczyć okres ważności przekazywalnych koncesji połowowych do okresu co najmniej 15 lat w celu ponownego przydziału takich koncesji. Jeżeli państwa członkowskie nie ograniczyły okresu ważności przekazywalnych koncesji połowowych, mogą one wycofać te koncesje z okresem wypowiedzenia wynoszącym co najmniej 15 lat.
6. Państwa członkowskie mogą wycofać przekazywalne koncesje połowowe z krótszym okresem wypowiedzenia w przypadku ustalenia, że posiadacz koncesji popełnił poważne naruszenie. Takie wycofania dokonywane są w sposób zapewniający pełną skuteczność wspólnej polityki rybołówstwa, zasady proporcjonalności oraz, o ile to konieczne, ze skutkiem natychmiastowym.
7. Nie naruszając przepisów ust. 5 i 6, państwa członkowskie mogą wycofać przekazywalne koncesje połowowe, których nie wykorzystano na statku rybackim przez okres trzech kolejnych lat.

Artykuł 29

Przydział indywidualnych uprawnień do połowów

1. Państwa członkowskie przydzielają indywidualne uprawnienia do połowów posiadaczom przekazywalnych koncesji połowowych, jak określono w art. 28, w oparciu o uprawnienia do połowów przydzielone państwom członkowskim lub jak ustalono w planach zarządzania przyjętych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 19 rozporządzenia (WE) nr 1967/2006.
2. Państwa członkowskie określają uprawnienia do połowów, które w oparciu o najlepsze dostępne doradztwo naukowe można przydzielić statkom rybackim pływającym pod banderą tych państw dla gatunków, w odniesieniu do których Rada nie ustaliła uprawnień do połowów.
3. Statki rybackie prowadzą działalność połowową jedynie wtedy, gdy posiadają wystarczające indywidualne uprawnienia do połowów, aby obejmowały one całe ich możliwe połowy.
4. Państwa członkowskie mogą zarezerwować do 5 % uprawnień do połowów. Ustanawiają cele i przejrzyste kryteria przydziału takich zarezerwowanych uprawnień do połowów. Przedmiotowe uprawnienia do połowów mogą zostać przydzielone wyłącznie kwalifikowalnym posiadaczom przekazywalnych koncesji połowowych, jak określono w art. 28 ust. 4.
5. Podczas przydziału przekazywalnych koncesji połowowych zgodnie z art. 28 i podczas przydziału uprawnień do połowów zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu dane państwo członkowskie może zapewnić zachęty dla statków rybackich wyposażonych w selektywne narzędzia połowowe, które eliminują niechciany przyłów w ramach uprawnień do połowów przydzielonych temu państwu członkowskiemu.

Środa, 6 lutego 2013 r.

~~6. Państwa członkowskie mogą ustanowić opłaty za stosowanie indywidualnych uprawnień do połowów w celu przyczynienia się do pokrycia kosztów związanych z zarządzaniem rybołówstwem.~~

Artykuł 30

Rejestr przekazywalnych koncesji połowowych i indywidualnych uprawnień do połowów

~~Państwa członkowskie ustanawiają i utrzymują rejestr przekazywalnych koncesji połowowych i indywidualnych uprawnień do połowów.~~

Artykuł 31

Przekazywanie przekazywalnych koncesji połowowych

- ~~1. Przekazywalne koncesje połowowe mogą być w całości lub w części przekazywane w danym państwie członkowskim między kwalifikującymi się posiadaczami takich koncesji.~~
- ~~2. Państwo członkowskie może zezwolić na przekazanie przekazywalnych koncesji połowowych do innych państw członkowskich i z tych państw.~~
- ~~3. Państwa członkowskie mogą regulować przekazywanie przekazywalnych koncesji połowowych, ustalając warunki przekazywania na podstawie przejrzystych i obiektywnych kryteriów.~~

Artykuł 32

Dzierżawa indywidualnych uprawnień do połowów

- ~~1. Indywidualne uprawnienia do połowów można w całości lub w części wydzierżawić w danym państwie członkowskim.~~
- ~~2. Państwo członkowskie może zezwolić na dzierżawę indywidualnych uprawnień do połowów na rzecz innych państw członkowskich i od innych państw członkowskich.~~

Artykuł 33

Przydział uprawnień do połowów niepodlegających systemowi przekazywalnych koncesji połowowych

- ~~1. Każde państwo członkowskie decyduje o tym, w jaki sposób przypisane mu zgodnie z art. 16 uprawnienia do połowów, które nie podlegają systemowi przekazywalnych koncesji połowowych, można przydzielać statkom pływającym pod banderą tego państwa. Państwo członkowskie informuje Komisję o metodzie przydziału. [Popr. 137]~~

CZĘŚĆ V

ZARZĄDZANIE ZDOLNOŚCIĄ POŁOWOWĄ

Artykuł 34

Dostosowanie zdolności połowowej

- ~~1. Państwa **W razie konieczności państwa** członkowskie wprowadzają środki służące dostosowaniu zdolności połowowej swojej floty **w do** celu osiągnięcia ~~faktycznej~~ **trwalej** równowagi między ~~przedmiotową~~ **jej** zdolnością połowową a uprawnieniami do połowów **zgodnie z ogólnymi celami określonymi w art. 2.**~~

1a. Aby osiągnąć cel określony w ust. 1, państwa członkowskie przeprowadzają roczną ocenę zdolności i w terminie do 30 maja każdego roku przekazują Komisji wyniki tej oceny. Ocena zdolności obejmuje analizę całkowitej zdolności floty według rodzaju połowów i segmentu floty w czasie oceny oraz jej wpływ na stada i na cały ekosystem morski. Obejmuje ona również analizę długoterminowej opłacalności floty. W celu zapewnienia jednolitego podejścia do takiej oceny we wszystkich państwach członkowskich dokonuje się jej zgodnie z wytycznymi Komisji dotyczącymi usprawnienia analizy równowagi między zdolnościami floty a uprawnieniami do połowów, a także bierze się pod uwagę opłacalność floty. Wyniki oceny są podawane do wiadomości publicznej.

Środa, 6 lutego 2013 r.

1b. Jeżeli ocena wykazuje rozbieżność pomiędzy zdolnością połowową a uprawnieniami do połowów, państwa członkowskie przyjmują w ciągu roku od oceny szczegółowy program – wraz z wiążącym harmonogramem – ustanawiający wszelkie zmiany zdolności połowowej swej floty pod względem liczby statków oraz ich cech niezbędne w celu osiągnięcia trwałej równowagi pomiędzy zdolnością połowową a uprawnieniami do połowów. Państwa członkowskie przekazują ten program Parlamentowi Europejskiemu, Komisji oraz innym państwom członkowskim.

1c. Jeżeli państwo członkowskie nie przedstawi oceny lub jeżeli zobowiązane jest ono do przyjęcia programu mającego na celu ograniczenie zdolności połowowej i tego nie uczyni lub jeżeli państwo członkowskie nie wdroży takiego programu, wypłata unijnej pomocy finansowej w ramach wspólnej polityki rybołówstwa na rzecz tego państwa zostaje wstrzymana.

W ostateczności i jedynie wówczas, gdy realizacja któregokolwiek z tych etapów, o których mowa w ustępie pierwszym jest opóźniona o co najmniej dwa lata, Komisja może zawiesić uprawnienia do połowów danych segmentów floty.

2. Nie zezwala się na żadne wycofanie z floty połowowej wspieranej przez pomoc publiczną przyznaną w ramach Europejskiego Funduszu Rybackiego na okres programowania 2007-2013, chyba że zostanie ono poprzedzone wycofaniem licencji połowowej i zezwoleń połowowych.

3. Nie zastępuje się zdolności połowowej odpowiadającej statkom rybackim wycofanym przy zastosowaniu pomocy publicznej.

4. Państwa członkowskie dopilnowują, aby od dnia 1 stycznia 2013 r. zdolność połowowa ich floty w żadnym momencie nie przekraczała pułapów zdolności połowowej ustanowionych zgodnie z art. 35.

4a. Aby otrzymać licencję połowową lub zezwolenie połowowe, statki unijne muszą posiadać ważny certyfikat silnika wydany zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1224/2009. [Popr. 138 i 241]

Artykuł 34a

System wprowadzania/wycofywania

Państwa członkowskie zarządzają wprowadzaniem statków do swoich flot oraz ich wycofywaniem w taki sposób, aby dodatkowe zwiększanie zdolności floty bez korzystania z pomocy publicznej było równoważone uprzednim obniżeniem zdolności o co najmniej tę samą wielkość bez korzystania z pomocy publicznej. [Popr. 139]

Artykuł 35

Zarządzanie zdolnością połowową

1. Pułapy zdolności połowowej określone w załączniku II **ściśle** obowiązują flotę każdego państwa członkowskiego.

2. Państwa członkowskie mogą zwrócić się do Komisji z wnioskiem o wyłączenie statków rybackich podlegających systemowi przekazywalnych koncesji połowowych ustanowionych zgodnie z art. 27 z pułapów zdolności połowowej określonych zgodnie z ust. 1. W takim przypadku ponownie oblicza się pułapy zdolności połowowej, aby uwzględnić statki rybackie, które nie podlegają systemowi przekazywalnych koncesji połowowych. **Do dnia 31 grudnia ... (*) Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek w sprawie zmiany załącznika II do niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzenia (EWG) nr 2930/86 w celu określenia zdolności połowowych w odniesieniu do wszelkich wymiernych parametrów statku, które mogą mieć wpływ na jego zdolność do połowu ryb.**

Nowa definicja uwzględnia kryteria społeczne i gospodarcze, a także działania kontrolne podejmowane przez państwa członkowskie. We wniosku takim zdolność floty każdego państwa członkowskiego jest określana dla poszczególnych jej segmentów, w tym jest odrębnie określana dla statków prowadzących działalność w regionach najbardziej oddalonych oraz dla statków prowadzących działalność wyłącznie poza wodami Unii.

3. Komisja jest upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 55 w odniesieniu do ponownego obliczania pułapów zdolności połowowej, o których mowa w ust. 1 i 2. [Popr. 140]

(*) Rok następujący po roku wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Środa, 6 lutego 2013 r.

Artykuł 36

Rejestry floty rybackiej

1. Państwa członkowskie rejestrują **publikują z zachowaniem odpowiedniej ochrony danych osobowych** informacje o cechach **statków i narzędzi, prawach własności oraz** działalności unijnych statków rybackich pływających pod ich banderą, które są niezbędne do zarządzania środkami ustanowionymi w ramach niniejszego rozporządzenia.
2. Każde państwo członkowskie ~~udostępnia~~ **przedstawia** Komisji informacje określone w ust. 1.
3. Komisja tworzy rejestr unijnej floty rybackiej, który zawiera informacje otrzymane na podstawie ust. 2.
4. Informacje zawarte w rejestrze unijnej floty rybackiej są udostępniane państwom członkowskim **i Parlamentowi Europejskiemu**. Komisja jest upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 55 w odniesieniu do definicji informacji, o których mowa w ust. 1.
5. Komisja ~~ustanawia~~ **przyjmuje akty wykonawcze wprowadzające** techniczne wymogi operacyjne w odniesieniu do warunków przekazywania informacji, o których mowa w ust. 2, 3 i 4. ~~Przedmiotowe Te akty delegowane wykonawcze~~ przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 56 **ust. 2. [Popr. 141]**

CZĘŚĆ VI

PODSTAWY NAUKOWE ZARZĄDZANIA RYBOŁÓWSTWEM

Artykuł 37

Wymogi dotyczące danych w zakresie zarządzania rybołówstwem

1. Państwa **Ochrona, zarządzanie i zrównoważone wykorzystywanie żywych zasobów morza musi opierać się na najlepszych dostępnych informacjach. W tym celu państwa** członkowskie gromadzą biologiczne, techniczne, środowiskowe i społeczno-gospodarcze dane niezbędne ~~do zarządzania rybołówstwem w oparciu~~ **dla rybołówstwa opartego** o pojęcie ekosystemu, zarządzają nimi i udostępniają je użytkownikom końcowym danych naukowych, w tym organom wyznaczonym przez Komisję. **Unia zapewnia za pośrednictwem Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego wystarczające środki na finansowanie zakupu tych danych.** Dane te umożliwiają w szczególności ocenę: **[Popr. 142]**
 - a) **aktualnego** stanu eksploatowanych żywych zasobów morza; **[Popr. 143]**
 - b) poziomu połowów **precyzyjnym podziałem na rybołówstwo przemysłowe i tradycyjne łodziowe rybołówstwo przybrzeżne oraz** i wpływu, jaki ma działalność połowowa na żywe zasoby morza i na ekosystemy morskie; oraz **[Popr. 224]**
 - c) **aktualnych** wyników społeczno-gospodarczych działalności sektorów rybołówstwa, akwakultury i przetwórczego na wodach Unii i poza nimi. **[Popr. 144]**
2. Państwa członkowskie:
 - a) zapewniają dokładność i wiarygodność **i kompletność** gromadzonych danych, **a także terminowe i zharmonizowane gromadzenie ich we wszystkich państwach członkowskich;** **[Popr. 145]**
 - aa) **zapewniają, że podczas gromadzenia danych w odniesieniu do danych naukowych i metod uwzględnione zostaną takie czynniki, jak zakwaszenie i temperatury morza, dzięki czemu w ciągu roku dane będą pozyskiwane z różnych regionów;** **[Popr. 146]**
 - b) ~~unikają~~ **ustanawiają mechanizmy koordynacji, tak aby unikać** powtarzania gromadzenia danych dla różnych celów; **[Popr. 147]**

Środa, 6 lutego 2013 r.

- c) zapewniają bezpieczne przechowywanie gromadzonych danych ~~oraz w stosownych przypadkach ochronę, upubliczniając je z wyjątkiem sytuacji, w których wymagana jest stosowna ochrona~~ i poufność gromadzonych danych ~~pod warunkiem przedstawienia powodów takich ograniczeń~~; [Popr. 148]
- d) zapewniają Komisji lub wyznaczonym przez nią organom dostęp do **wszystkich** krajowych baz danych i systemów stosowanych do przetwarzania gromadzonych danych do celów sprawdzenia istnienia i jakości danych; [Popr. 149]
- da) **udostępniają zainteresowanym stronom stosowne dane i odpowiednie metody ich pozyskiwania, uwzględniając wszelkie dane uzupełniające, które te strony mogą dostarczyć**. [Popr. 150]
- 2a. **Państwa członkowskie co roku przedkładają Komisji sprawozdanie podsumowujące zawierające wykaz łowisk, w przypadku których wymagane jest gromadzenie danych, oraz ustalenia dotyczące zgodności z wymogami dla każdej kategorii i każdego przypadku. Sprawozdanie podsumowujące jest dostępne publicznie**. [Popr. 151]
3. Państwa członkowskie zapewniają krajową koordynację gromadzenia danych naukowych, **w tym danych społeczno-gospodarczych**, w zakresie zarządzania rybołówstwem i zarządzania tymi danymi. W tym celu wyznaczają krajowego korespondenta i organizują coroczne krajowe posiedzenie koordynujące. **Parlament Europejski i Komisja jest informowana są informowane** o krajowych działaniach koordynujących i ~~zapraszana~~ **zapraszane** na posiedzenia koordynujące. [Popr. 152]
4. Państwa członkowskie, **w ścisłej współpracy z Komisją**, koordynują swoją działalność gromadzenia danych z innymi państwami członkowskimi w tym samym regionie i dokładają wszelkich starań, aby skoordynować swoje działania z państwami trzecimi, które mają suwerenność lub jurysdykcję nad wodami w tym samym regionie. [Popr. 153]
5. Gromadzenie i stosowanie danych oraz zarządzanie danymi odbywa się w ramach programu wieloletniego od 2014 r. W takim programie wieloletnim zawiera się cele na rzecz precyzji danych, które mają być gromadzone, i poziomy agregowania do celów gromadzenia i stosowania powyższych danych oraz zarządzania nimi.
6. Komisja jest upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 55, aby określić cele na rzecz precyzji danych, które mają być gromadzone, oraz wskazać poziomy agregowania do celów gromadzenia i stosowania powyższych danych oraz zarządzania nimi na potrzeby programu wieloletniego, o którym mowa w ust. 5, **oraz aby zapewnić koordynację gromadzenia i przedstawiania danych między państwami członkowskimi**. [Popr. 154]
7. Komisja ustanawia techniczne wymogi operacyjne dla warunków przekazywania zgromadzonych danych. Przedmiotowe akty delegowane przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 56.
- 7a. **Jeżeli państwo członkowskie nie spełnia wymogów związanych z gromadzeniem danych, skutkuje to cofnięciem pomocy publicznej, a następnie nałożeniem dodatkowych kar przez Komisję**. [Popr. 155]

Artykuł 37a

Konsultacje z organami naukowymi

Komisja zasięga regularnie opinii właściwych organów naukowych w kwestiach dotyczących ochrony zasobów rybołówstwa i gospodarowania nimi, włącznie z zagadnieniami biologicznymi, gospodarczymi, środowiskowymi, społecznymi i technicznymi, zwracając uwagę na właściwe gospodarowanie publicznymi środkami finansowymi, tak aby uniknięcia powielania prac prowadzonych przez poszczególne organy naukowe. [Popr. 156]

Artykuł 38

Programy badawcze

1. Państwa członkowskie przyjmują krajowe programy gromadzenia danych naukowych, badań i innowacji w zakresie rybołówstwa **i akwakultury**. Ponadto koordynują gromadzenie danych, badania i innowacje w zakresie rybołówstwa z ~~ramami innymi państwami członkowskimi w kontekście unijnych ram~~ **ramami innymi państwami członkowskimi w kontekście unijnych ram** badań i innowacji, **w ścisłej współpracy z Komisją, innych państw członkowskich oraz Unii, angażując w stosownych przypadkach odnośne komitety doradcze. Unia zapewnia odpowiednie finansowanie tych programów dzięki instrumentom dostępnym w dziedzinie badań i rybołówstwa**. [Popr. 157 i 285]

Środa, 6 lutego 2013 r.

2. Państwa członkowskie zapewniają **przy zaangażowaniu odnośnych podmiotów naukowych** dostępność właściwych kompetencji i zasobów ludzkich, jakie mają być zaangażowane w proces doradztwa naukowego. [Popr. 158]

2a. Państwa członkowskie **dostarczają Komisji sprawozdania roczne w sprawie postępów we wdrażaniu krajowych programów na rzecz gromadzenia danych naukowych, badań i innowacji w zakresie rybołówstwa.** [Popr. 159]

2b. **Wyniki programu badań udostępnia się całemu europejskiemu środowisku naukowemu.** [Popr. 160]

CZĘŚĆ VII

Polityka zewnętrzna

TYTUŁ I

Międzynarodowe organizacje ds. rybołówstwa

Artykuł 39

Cele

1. **Mając na uwadze zagwarantowanie zrównoważonego wykorzystywania morskich zasobów biologicznych i zrównoważonego gospodarowania nimi, Unia wspiera skuteczne wdrażanie międzynarodowych instrumentów i przepisów w dziedzinie rybołówstwa,** uczestniczy w działaniach organizacji międzynarodowych zajmujących się rybołówstwem, w tym regionalnych organizacji ds. rybołówstwa, **zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami i celami politycznymi wspiera te działania, przestrzegając międzynarodowych zobowiązań, obowiązków i celów politycznych oraz spójnie działając w sposób spójny z celami ustanowionymi w art. 2, 3 i 34 niniejszego rozporządzenia oraz w innych strategiach politycznych UE.**

2. Stanowisko Unii w organizacjach międzynarodowych zajmujących się rybołówstwem i regionalnych organizacjach ds. rybołówstwa opiera się na najlepszym dostępnym doradztwie naukowym w celu zapewnienia utrzymania lub odbudowania zasobów rybnych powyżej poziomów umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu. **Unia w szczególności:**

- a) **aktywnie wspiera, promuje rozwój najlepszej dostępnej wiedzy naukowej i przyczynia się do tego rozwoju;**
- b) **propaguje środki gwarantujące utrzymanie zasobów rybołówstwa zgodnie z celami art. 2, w szczególności ust. 2 tego artykułu oraz 4;**
- c) **wspiera tworzenie i wzmocnienie pozycji komitetów regionalnych organizacji ds. rybołówstwa zajmujących się kwestiami zgodności, okresowych niezależnych ocen skuteczności i odpowiednich działań naprawczych, w tym skutecznych kar zniechęcających, które należy stosować w sposób przejrzysty i niedyskryminacyjny;**
- d) **podnosi spójność polityczną inicjatyw unijnych, szczególnie uwzględniając działania w zakresie środowiska, rozwoju i handlu;**
- e) **propaguje i wspiera, we wszystkich sferach międzynarodowych, działania niezbędne do eliminowania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych (NNN) połowów, dbając w tym celu o to, by na rynek UE nie wprowadzono żadnych produktów pochodzących z takich połowów, a tym samym przyczyniając się do zrównoważonej działalności połowowej, która jest rentowna i wspiera zatrudnienie w Unii;**
- f) **zachęca do podejmowania wspólnych międzynarodowych działań na rzecz zwalczania piractwa na morzu w celu zapewnienia bezpieczeństwa ludzi oraz zapobiegania zakłócaniu działalności połowowej na morzu, a także aktywnie w nich uczestniczy;**
- g) **wspiera skuteczne wprowadzanie międzynarodowych instrumentów i przepisów w dziedzinie rybołówstwa;**
- h) **dopilnowuje, by działalność połowowa poza wodami Unii opierała się na tych samych zasadach i standardach, które obowiązują na wodach Unii, jednocześnie wspierając stosowanie przez regionalne organizacje ds. rybołówstwa tych samych zasad i standardów, jakie stosuje się na wodach Unii.**

Środa, 6 lutego 2013 r.

2a. Unia aktywnie wspiera opracowywanie sprawiedliwych i przejrzystych mechanizmów przydzielania uprawnień do połowów.

3. Unia aktywnie przyczynia się do rozwoju wiedzy naukowej i doradztwa oraz wspiera je w regionalnych organizacjach ds. rybołówstwa i w organizacjach międzynarodowych. [Popr. 161]

3a. Unia wspiera współpracę między regionalnymi organizacjami ds. rybołówstwa w celu dostosowania, harmonizacji i poszerzenia ram dla wielostronnych działań i przyczynia się do rozwoju wiedzy naukowej i doradztwa w regionalnych organizacjach ds. rybołówstwa i w organizacjach międzynarodowych oraz stosuje się do wynikających z nich zaleceń. [Popr. 162]

Artykuł 40

Zgodność z przepisami międzynarodowymi

Unia współpracuje **przy wsparciu Europejskiej Agencji Kontroli Rybołówstwa** z państwami trzecimi i z organizacjami międzynarodowymi zajmującymi się rybołówstwem, w tym z regionalnymi organizacjami ds. rybołówstwa, w celu zwiększenia zgodności ze środkami, **w szczególności dotyczącymi zwalczania nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów**, przyjętymi przez te organizacje międzynarodowe **w celu zapewnienia ścisłego ich przestrzegania.**

Państwa członkowskie zapewniają przestrzeganie przez ich podmioty gospodarcze środków, o których mowa w pierwszym ustępie. [Popr. 163]

TYTUŁ II

POROZUMIENIA W SPRAWIE ZRÓWNOWAŻONEGO ZARZĄDZANIA RYBOŁÓWSTWEM

Artykuł 41

Zasady i cele porozumień w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem

1. W porozumieniach w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem z państwami trzecimi ustanawia się ramy zarządzania prawnego, gospodarczego i środowiskowego w przypadku działalności połowowej prowadzonej przez unijne statki rybackie na wodach państw trzecich **zgodnie z odpowiednimi środkami przyjętymi przez organizacje międzynarodowe, w tym regionalne organizacje ds. rybołówstwa. Ramy takie mogą obejmować:**

- a) **rozwój i wsparcie dla niezbędnych instytucji naukowych i badawczych;**
- b) **potencjał w zakresie monitorowania, kontroli i nadzoru; oraz**
- c) **inne elementy budowania potencjału związane z opracowywaniem polityki zrównoważonego zarządzania rybołówstwem przez państwo trzecie.**

Ponadto ramy te zawierają przepisy zapewniające prowadzenie działalności połowowej w warunkach pewności prawa. [Popr. 164]

1a. Aby zapewnić zrównoważoną eksploatację żywych zasobów morza, Unia kieruje się zasadą, zgodnie z którą porozumienia w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem z państwami trzecimi mają być zawierane dla wspólnego dobra obu stron oraz mają służyć kontynuowaniu działalności flot Unii poprzez uzyskanie udziału w nadwyżce państwa trzeciego, proporcjonalnego do interesu flot Unii. [Popr. 165]

2. Unijne statki rybackie łowią jedynie nadwyżki dopuszczalnych połowów określone przez państwo trzecie, o których mowa w art. 62 ust. 2 Unclos, i ustanowione **w sposób jasny i przejrzysty** w oparciu o najlepsze dostępne doradztwo naukowe oraz właściwe informacje dotyczące całkowitego nakładu połowowego w odniesieniu do przedmiotowych stad wymieniane **przez wszystkie floty** między Unią a zainteresowanymi państwami trzecimi, aby zapewnić zachowanie zasobów rybnych powyżej poziomów umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu. [Popr. 166]

2a. Porozumienia w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem i porozumienia w sprawie wzajemnego dostępu obejmują:

- a) **wymóg zachowania zgodności z zasadą ograniczonego dostępu do zasobów, które – według danych naukowych – są w nadwyżce dla państwa nadbrzeżnego zgodnie z postanowieniami Unclos;**

Środa, 6 lutego 2013 r.

- b) klauzulę zakazującą przyznawania korzystniejszych warunków różnym flotom prowadzącym połowy na tych wodach niż warunki przyznane podmiotom gospodarczym Unii, w tym również pod względem ochrony i rozwoju zasobów oraz zarządzania nimi, lub umów finansowych, opłat oraz innych praw odnoszących się do wydawania zezwoleń połowowych;
- c) klauzulę warunkową uzależniającą zawarcie porozumienia od poszanowania praw człowieka zgodnie z międzynarodowymi umowami dotyczącymi praw człowieka; oraz
- d) klauzulę wyłączności.[Popr. 167]

2b. Porozumienia w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem i porozumienia w sprawie wzajemnego dostępu przewidują, że unijne statki rybackie mogą prowadzić działalność połowową na wodach państwa trzeciego, z którym została zawarta umowa, tylko wówczas, gdy posiadają zezwolenie połowowe wydane zgodnie z procedurą uzgodnioną przez obydwie strony umowy. [Popr. 168]

2c. Statki pływające pod banderą państwa członkowskiego Unii, które czasowo wycofały się z rejestru państwa członkowskiego w celu ubiegania się o uprawnienia do połowów gdzie indziej, tracą na okres 24 miesiące prawo do korzystania z uprawnień do połowów w ramach porozumień w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem lub protokołów obowiązujących w czasie, gdy opuszczały rejestr w przypadku powrotu do rejestru Unii; to samo dotyczy czasowej zmiany bandery podczas prowadzenia połowów w ramach regionalnych organizacji ds. rybołówstwa. [Popr. 169]

2d. Porozumienia w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem przewidują, że zezwolenia połowowe jakiegokolwiek rodzaju przyznaje się tylko nowym statkom rybackim oraz statkom rybackim, które pływały uprzednio pod banderą państwa członkowskiego Unii przez co najmniej 24 miesiące poprzedzające złożenie wniosku o zezwolenie na łowienie gatunków docelowych wymienionych w porozumieniu w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem. [Popr. 170]

2e. Określając uprawnienia do połowów w przypadku porozumień dotyczących międzystrefowych zasobów rybnych lub zasobów rybnych masowo migrujących, należyte uwzględnia się oceny naukowe przeprowadzone na szczeblu regionalnym oraz środki ochrony i zarządzania przyjęte przez regionalną organizację ds. rybołówstwa. [Popr. 171]

2f. Unia monitoruje działania statków rybackich UE prowadzących działalność na wodach poza Unią nieobjętych porozumieniami w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem. Statki takie muszą przestrzegać tych samych głównych zasad, które mają zastosowanie do statków prowadzących działalność połowową w Unii. [Popr. 172]

2 g. Unijne statki rybackie prowadzące połowy poza wodami Unii wyposażone są w kamery telewizji przemysłowej lub podobne, aby umożliwić pełną dokumentację praktyk połowowych i połowów. [Popr. 173]

2h. Przed udzieleniem Komisji mandatu do negocjacji w sprawie następnych protokołów przeprowadzane są niezależne oceny wpływu każdego protokołu, które obejmują informacje dotyczące połowów i działalności połowowej. Oceny te są podawane do wiadomości publicznej. [Popr. 174]

2i. Aby zagwarantować, by zasoby dzielone z krajami sąsiadującymi były zarządzane w sposób zrównoważony, powinny one koniecznie wchodzić w zakres niniejszego rozporządzenia. [Popr. 175]

Artykuł 42

Pomoc finansowa

Unia zapewnia pomoc finansową państwom trzecim za pośrednictwem porozumień w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem w celu:

- a) wsparcia części kosztów dostępu do zasobów rybnych w wodach państw trzecich;
- b) ustanowienia ram zarządzania, z uwzględnieniem rozwoju i utrzymania niezbędnych instytucji naukowych i badawczych, potencjału w zakresie monitorowania, kontroli i nadzoru, **mechanizmów przejrzystości, uczestnictwa i rozliczalności** oraz innych elementów budowania potencjału związanych z opracowywaniem polityki zrównoważonego zarządzania rybołówstwem przez państwo trzecie. Taka pomoc finansowa uwarunkowana jest osiągnięciem konkretnych wyników **społeczno-gospodarczych i środowiskowych, ma charakter uzupełniający oraz jest spójna z projektami i programami rozwoju prowadzonymi w zainteresowanym kraju trzecim.** [Popr. 176]

Środa, 6 lutego 2013 r.

Artykuł 42a

Działalność połowowa Unii poza porozumieniami w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem

Państwa członkowskie uzyskują informacje na temat wszelkich porozumień zawartych pomiędzy swoimi obywatelami a państwem trzecim, na mocy których statki rybackie pływające pod banderą tego państwa członkowskiego mogą prowadzić działalność połowową na wodach podlegających jurysdykcji lub zwierzchnictwu państwa trzeciego, a także szczegóły dotyczące odnośnych statków i prowadzonej przez nie działalności. Państwa członkowskie informują o tym Komisję. [Popr. 230]

CZĘŚĆ VIII

AKWAKULTURA

Artykuł 43

Wspieranie zrównoważonej akwakultury [Popr. 177]

1. Do 2013 r. Komisja opracuje niewiążące strategiczne wytyczne unijne dotyczące wspólnych priorytetów i celów rozwoju działań w zakresie **zrównoważonej** akwakultury w celu promowania zrównoważonego rozwoju i przyczyniania się do bezpieczeństwa żywnościowego, **dostaw żywności**, wzrostu i zatrudnienia. Takie strategiczne wytyczne, w których ~~uwzględnia się~~ **zostanie wprowadzone rozróżnienie między akwakulturą na małą i średnią skalę a akwakulturą na skalę przemysłową, uwzględniają** właściwe pozycje wyjściowe i różne uwarunkowania w całej Unii, **oraz** stanowią podstawę wieloletnich krajowych planów strategicznych i mają na celu: [Popr. 178]

- a) ~~zwiększenie konkurencyjności sektora akwakultury oraz wsparcie jego rozwoju i innowacji~~ **uproszczenie przepisów w tym sektorze oraz zmniejszenie obciążeń administracyjnych na szczeblu Unii;**
- b) ~~stymulowanie działalności gospodarczej; zachęcanie do wykorzystywania niemięsożernych gatunków i ograniczenia wykorzystywania produktów rybołówstwa jako paszy dla ryb;~~
- c) ~~zróżnicowanie i poprawę jakości życia na obszarach przybrzeżnych i wiejskich; włączenie działań dotyczących akwakultury do innych strategii politycznych w takich dziedzinach, jak polityka na rzecz obszarów przybrzeżnych, strategię morskie i wytyczne na rzecz zagospodarowania przestrzennego morza, wdrażanie dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej⁽¹⁾ (ramowej dyrektywy wodnej) i polityki środowiskowej.~~
- d) ~~zapewnienie równych szans dla podmiotów gospodarczych sektora akwakultury w dostępie do wód i przestrzeni.~~

2. ~~Państwa członkowskie ustanawiają wieloletni krajowy plan strategiczny na rzecz rozwoju działań w zakresie akwakultury na ich terytorium do 2014 r.~~ **Unia wspiera wytwarzanie i konsumpcję unijnych produktów zrównoważonej akwakultury przez:**

- a) **wprowadzanie przejrzystych i ogólnych kryteriów jakościowych dla akwakultury do 2014 r. w celu oceny i zminimalizowania wpływu środowiskowego akwakultury i działalności rolniczej;**
- b) **zapewnienie konsumentom dostaw żywności po rozsądnych cenach;**
- c) **określanie zasad dotyczących identyfikowalności, bezpieczeństwa i jakości unijnych i importowanych produktów akwakultury poprzez właściwe znakowanie lub etykietowanie określone w art. 42 rozporządzenia (EU) nr .../2013 w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury (*); [Popr. 179 i 242]**

3. ~~Wieloletni krajowy plan strategiczny zawiera cele państw członkowskich i~~ **oraz środki służące ich osiągnięciu i harmonogramy konieczne do ich osiągnięcia.** [Popr. 180]

⁽¹⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1.

(*) Numer tego rozporządzenia (2011/0194(COD)).

Środa, 6 lutego 2013 r.

4. Wieloletnie krajowe plany strategiczne ~~mają~~ **uwzględniają** w szczególności następujące ~~cele~~ **potrzeby**:
- a) **zmniejszenie biurokracji i** uproszczenia administracyjne, w szczególności w odniesieniu do licencji;
 - b) pewność podmiotów gospodarczych sektora akwakultury w zakresie dostępu do wód i przestrzeni **zgodnie z polityką UE dotyczącą zarządzania strefą przybrzeżną i morskiego planowania przestrzennego**;
 - c) wskaźniki **jakości oraz** zrównoważonego rozwoju środowiskowego, gospodarczego i społecznego;
 - ca) **środki zapewniające pełną zgodność działań w zakresie akwakultury z obowiązującym prawodawstwem Unii dotyczącym środowiska**;
 - d) ocenę innego możliwego transgranicznego oddziaływania na **żywe zasoby morza i ekosystemy morskie oraz na** sąsiadujące państwa członkowskie.;
- da) **promowanie badań, rozwoju i innowacji oraz współpracę między przemysłem a światem naukowym**;
- db) **bezpieczeństwo żywności**;
- dc) **zdrowie i dobrostan zwierząt**;
- dd) **zrównoważone środowisko**. [Popr. 181]
5. Państwa członkowskie wymieniają się informacjami i najlepszymi praktykami za pośrednictwem otwartej metody koordynacji krajowych środków zawartych w wieloletnich planach strategicznych.

Artykuł 44

Konsultacje z komitetami doradczymi

Ustanawia się Komitet Doradczy ds. Akwakultury zgodnie z art. 53.

CZĘŚĆ IX

WSPÓLNA ORGANIZACJA RYNKÓW

Artykuł 45

Cele

1. Wspólną organizację rynków produktów rybołówstwa i akwakultury ustanawia się w celu:
- a) przyczynienia się do osiągnięcia celów określonych w art. 2 i 3;
 - b) umożliwienia sektorom rybołówstwa i akwakultury zastosowania wspólnej polityki rybołówstwa na odpowiednim szczeblu;
 - c) zwiększenia konkurencyjności unijnego sektora rybołówstwa i akwakultury, ~~w szczególności~~ **promowania jego polityki w zakresie jakości poprzez wdrożenie planów produkcji i wprowadzania do obrotu, ze zwróceniem szczególnej uwagi na** producentów; [Popr. 183]
 - d) zwiększenia przejrzystości i **stabilności** rynków, w szczególności w odniesieniu do wiedzy gospodarczej i zrozumienia unijnych rynków w zakresie produktów rybołówstwa i akwakultury wzdłuż całego łańcucha dostaw, **sprawiedliwego podziału wartości dodanej wśród uczestników łańcucha** oraz **informowania i** świadomości konsumentów **dzięki oznakowaniom i/lub etykietom zawierającym zrozumiałe informacje**; [Popr. 184]
 - e) przyczynienia się do zapewnienia równych szans, **w tym jednakowych wymogów sanitarnych, socjalnych i środowiskowych**, dla wszystkich produktów wprowadzanych do obrotu w Unii poprzez sprzyjanie zrównoważonej eksploatacji zasobów rybnych; [Popr. 185]
- ea) **zapewnienia konsumentom zróżnicowanej gamy produktów rybołówstwa i akwakultury, z poświadczeniem jakości i pochodzenia, zawierającym odpowiednie informacje, aby ich decyzje przyczyniały się do osiągnięcia celów określonych w niniejszym rozporządzeniu**;

Środa, 6 lutego 2013 r.

- eb) zagwarantowania, że produkty przywożone z państw trzecich pochodzą z połowów i sektorów przestrzegających takich samych wymogów środowiskowych, gospodarczych, socjalnych i sanitarnych, jakie stawia się flotom i przedsiębiorstwom unijnym, oraz że produkty pochodzą z legalnych, raportowanych i uregulowanych połowów, prowadzonych zgodnie z takimi samymi normami, jakie stosowane są wobec statków unijnych;
 - ec) zapewnienia, że identyfikowalność wszystkich produktów rybołówstwa i akwakultury w całym łańcuchu dostaw dostarcza weryfikowalne i dokładne informacje na temat pochodzenia produktu i metody jego produkcji oraz służy odpowiedniemu oznakowaniu produktów, z naciskiem na wiarygodne oznakowanie ekologiczne. [Popr. 186 i 270]
2. Wspólna organizacja rynków ma zastosowanie do produktów rybołówstwa i akwakultury wymienionych w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr .../2013 w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury (*), które wprowadza się do obrotu w Unii.
3. Wspólna organizacja rynków obejmuje w szczególności:
- a) organizację sektora, w tym środków stabilizacji rynków;
 - b) wspólne normy handlowe, z uwzględnieniem szczególnych cech społeczności lokalnych; [Popr. 187]
- ba) wspólne zasady mające na celu wprowadzenie systemu oznakowania ekologicznego unijnych produktów rybołówstwa i akwakultury;
- bb) informacje dla konsumentów;
- bc) podejmowanie środków handlowych wobec państw trzecich niestosujących zrównoważonych praktyk połowowych. [Popr. 188]

CZĘŚĆ X

KONTROLA I EGZEKWOWANIE

Artykuł 46

Cele

1. Zgodność z zasadami wspólnej polityki rybołówstwa zapewnia się poprzez skuteczny system kontroli rybołówstwa unijnego, w tym zwalczanie połowów NNN.
 2. System kontroli rybołówstwa unijnego w szczególności opiera się na:
 - a) globalnym i zintegrowanym podejściu, **które powinno skutkować szeregiem kontroli powiązanych z wielkością flot w różnych państwach członkowskich**; [Popr. 225]
 - b) **efektywniejszym wykorzystaniu systemów już znajdujących się na pokładach poszczególnych statków rybackich i, w stosownych przypadkach, stosowaniu nowoczesnych skutecznych technologii kontroli w zakresie dostępności i jakości danych dotyczących rybołówstwa i akwakultury**; [Popr. 189]
- ba) **ogólnounijnej harmonizacji przepisów dotyczących kontroli i kar**; [Popr. 190]
- bb) **komplementarności między kontrolami na morzu i na lądzie**; [Popr. 191]
- c) strategii opartej na analizie ryzyka skoncentrowanej na systematycznych i automatycznych kontrolach krzyżowych wszystkich dostępnych właściwych danych;
- d) rozwoju kultury **współodpowiedzialności**, przestrzegania prawa i **współpracy** wśród podmiotów gospodarczych **wszystkich operatorów statków rybackich, właścicieli statków i rybaków**; [Popr. 192]

(*) Numer tego rozporządzenia (2011/0194(COD)).

Środa, 6 lutego 2013 r.

da) **znormalizowanym systemie przestrzegania i egzekwowania przepisów dla każdego państwa członkowskiego;** [Popr. 193]

e) ustanowieniu skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających sankcji;

ea) **jednakowych warunkach, w tym sankcjach handlowych w razie stwierdzenia przypadków nieodpowiedzialnego postępowania państw trzecich.** [Popr. 226]

2a. **Państwa członkowskie zapewniają wprowadzenie skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających kar, obejmujących wstrzymanie wypłat środków z EFMR, uwzględniając stosunek kosztów do korzyści oraz zasadę proporcjonalności.** [Popr. 195]

Artykuł 46a

Komitet ds. Przestrzegania Przepisów

1. **Ustanawia się Komitet ds. Przestrzegania Przepisów UE, którego członkami są przedstawiciele państw członkowskich, Komisji oraz Agencji Kontroli.**

2. **Komitet ds. Przestrzegania Przepisów UE:**

a) **prowadzi coroczne przeglądy przestrzegania przepisów przez każde z państw członkowskich w celu zidentyfikowania przypadków niezgodności ze wspólną polityką rybołówstwa;**

b) **podejmuje działania przeglądowe w związku z wykrytymi przypadkami niezgodności; oraz**

c) **przekazuje swe wnioski do Parlamentu Europejskiego i do Rady.** [Popr. 243]

Artykuł 47

Projekty pilotażowe dotyczące nowych technologii kontroli i systemów zarządzania danymi

1. Komisja i państwa członkowskie mogą przeprowadzać projekty pilotażowe dotyczące nowych technik kontroli i systemów zarządzania danymi.

2. Komisja jest upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 55 w odniesieniu do zasad przeprowadzania projektów pilotażowych dotyczących nowych technologii kontroli i systemów zarządzania danymi.

Artykuł 48

Wkład w koszty kontroli, inspekcji i egzekwowania

Państwa członkowskie mogą wymagać od ~~posiadaczy licencji połowowej w przypadku statków rybackich o całkowitej długości co najmniej 12 metrów, pływających pod banderą tych państw;~~ **swych podmiotów gospodarczych** wnoszenia proporcjonalnego wkładu w koszty **operacyjne** wdrażania unijnego systemu kontroli rybołówstwa **i gromadzenia danych.** [Popr. 196]

CZĘŚĆ XI

INSTRUMENTY FINANSOWE

Artykuł 49

Cele

Unijną pomoc finansową można przyznać w celu przyczynienia się do osiągnięcia **długofalowych** celów **związanych ze zrównoważonym rozwojem w kontekście środowiskowym, gospodarczym i społecznym**, określonych w art. 2 i 3. **Unijnej pomocy finansowej nie przyznaje się na wspieranie działań stwarzających zagrożenie dla równowagi i ochrony żywych zasobów morza, różnorodności biologicznej, siedlisk i ekosystemów.** [Popr. 197]

Artykuł 50

Warunki pomocy finansowej na rzecz państw członkowskich

1. Unijna pomoc finansowa na rzecz państw członkowskich jest **przejrzysta i uzależniona od przestrzegania przez państwa członkowskie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, dyrektyw środowiskowych wymienionych w art. 12 oraz stosowania zasady ostrożności.**

Środa, 6 lutego 2013 r.

2. Nieprzestrzeganie przez państwa członkowskie przepisów wspólnej polityki rybołówstwa ~~może spowodować~~ **oraz aktów prawnych, o których mowa w ust. 1, a także niestosowanie zasady ostrożności powoduje niezwłoczne** przerwanie lub zawieszenie płatności lub zastosowanie korekty finansowej unijnej pomocy finansowej w ramach wspólnej polityki rybołówstwa. Takie środki są proporcjonalne do charakteru, zakresu, czasu trwania i liczby powtórzeń stwierdzonej niezgodności. **Opracowane zostaną metody określające cele, wskaźniki oraz jednolite i przejrzyste sposoby pomiarów dla wszystkich państw członkowskich.** [Popr. 302]

Artykuł 51

Warunki pomocy finansowej na rzecz podmiotów gospodarczych

1. Unijna pomoc finansowa na rzecz podmiotów gospodarczych jest uzależniona od przestrzegania przez ~~podmioty~~ **nie** przepisów wspólnej polityki rybołówstwa **oraz prawa krajowego transponującego dyrektywy w dziedzinie środowiska, o których mowa w art. 12. Pomocy finansowej nie udziela się na realizację działań stwarzających zagrożenie dla równowagi i ochrony żywych zasobów morza, różnorodności biologicznej, siedlisk i ekosystemów.**
2. Poważne naruszenia przepisów wspólnej polityki rybołówstwa **i prawa krajowego, o którym mowa w art. 1,** przez podmioty gospodarcze spowodują tymczasowy lub trwały zakaz dostępu do unijnej pomocy finansowej lub zastosowanie obniżek finansowych. Takie środki, **podejmowane przez państwo członkowskie,** są **zniechęcające, skuteczne i** proporcjonalne do charakteru, zakresu, czasu trwania i liczby powtórzeń poważnych naruszeń.
3. Państwa członkowskie gwarantują, że unijna pomoc finansowa jest przyznawana wyłącznie w przypadku, gdy ~~na~~ zainteresowany podmiot gospodarczy ~~nie nałożono żadnych sankcji za poważne~~ **dopuszczył się poważnego** naruszenia w ciągu ~~1 roku~~ **trzech lat** przed datą wniosku o unijną pomoc finansową. [Popr. 199]

CZĘŚĆ XII

KOMITETY DORADCZE

Artykuł 52

Komitety doradcze

1. Komitety doradcze ustanawia się dla każdego z obszarów **geograficznych lub zakresów** kompetencji ustanowionych w załączniku III, aby promować zrównoważoną reprezentację wszystkich zainteresowanych stron, **zgodnie z przepisami art. 54 ust. 1,** i przyczynić się do osiągnięcia celów określonych w art. 2 i 3.
 - 1a. **W szczególności tworzy się następujące nowe komitety doradcze zgodnie z załącznikiem III:**
 - a) **komitet doradczy ds. regionów najbardziej oddalonych, podzielony na trzy sekcje dla każdego z basenów morskich (Atlantyck Zachodni, Atlantyck Wschodni i Ocean Indyjski);**
 - b) **komitet doradczy ds. akwakultury i rybołówstwa śródlądowego;**
 - c) **komitet doradczy ds. rynków;**
 - d) **komitet doradczy ds. Morza Czarnego.**
 2. ~~Komisja jest upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 55 dotyczących zmian do tego załącznika w celu zmiany obszarów kompetencji, utworzenia nowych obszarów kompetencji komitetów doradczych lub utworzenia nowych komitetów doradczych.~~
3. Każdy komitet doradczy ustanawia własny regulamin wewnętrzny. [Popr. 200]

Artykuł 53

Zadania komitetów doradczych

-1. Przed zakończeniem wewnętrznych procedur mających na celu złożenie – zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą – wniosku ustawodawczego na podstawie art. 43 ust. 2 TFUE, takich jak plany wieloletnie lub ramy środków technicznych, albo mających na celu przyjęcie aktów delegowanych zgodnie z art. 55, Komisja zasięga opinii danych komitetów doradczych. Konsultacje te odbywają się bez uszczerbku dla konsultacji z ICES lub innymi właściwymi organami naukowymi.

Środa, 6 lutego 2013 r.

1. Komitety doradcze mogą:
 - a) przedstawiać Komisji ~~lub~~ i zainteresowanemu państwu członkowskiemu zalecenia i sugestie w sprawach odnoszących się do **aspektów społeczno-gospodarczych i ochronnych rybołówstwa**, zarządzania ~~rybołówstwem i nim~~ oraz do akwakultury;
 - b) informować Komisję i państwa członkowskie o problemach związanych z **aspektami społeczno-gospodarczymi i ochronnymi rybołówstwa**, z zarządzaniem ~~rybołówstwem i nim~~ i, w **stosownych przypadkach**, akwakulturą w obszarze **geograficznym lub zakresie** ich kompetencji i **proponować rozwiązania tych problemów**;
 - c) w ścisłej współpracy z naukowcami przyczyniać się do gromadzenia, dostarczania i analizowania danych koniecznych do opracowania środków ochronnych;
- ca) **wydawać opinie w sprawie projektów środków ochronnych, o których mowa w art. 17 ust. 2b oraz projektów środków technicznych, o których mowa w art. 21 ust. 1b, a także przedstawiać je Komisji i tym państwom członkowskim, które są bezpośrednio zainteresowane danym łowiskiem lub obszarem.**
2. Komisja i w stosownych przypadkach zainteresowane państwa członkowskie ~~odpowiadają w rozsądnym terminie na wszelkie~~ **uwzględniają opinie**, zalecenia, i sugestie ~~lub~~ **komitetów doradczych oraz wszelkie** informacje otrzymane ~~na podstawie zgodnie z ust. -1 i 1 oraz ustosunkowują się do nich w terminie nie dłuższym niż 30 dni roboczych, a w każdym przypadku przed przyjęciem ostatecznych środków. W przypadku gdy ostateczne środki odbiegają od opinii, zaleceń i sugestii otrzymanych od komitetów doradczych zgodnie z ust. - 1 i 1, Komisja i zainteresowane państwo członkowskie podają szczegółowe przyczyny takiego stanu rzeczy. [Popr. 201]~~

Artykuł 54

Skład, funkcjonowanie i finansowanie komitetów doradczych

1. Komitety doradcze składają się z:
 - a) organizacji reprezentujących podmioty gospodarcze z sektora rybołówstwa ~~i inne grupy~~ oraz – w stosownych przypadkach – z sektora akwakultury;
 - b) **innych grup** interesu, których dotyczy wspólna polityka rybołówstwa, **np. organizacji środowiskowych i grup konsumentów**.

W odniesieniu do lit. a) należy zapewnić odpowiednią reprezentację pracodawców, rybaków prowadzących własną działalność gospodarczą, pracowników oraz różnych sektorów rybołówstwa.

Przedstawiciele administracji krajowych i regionalnych, którzy mają interes połowowy w danym obszarze, a także naukowcy z instytutów naukowych i z instytutów badawczych w dziedzinie rybołówstwa państw członkowskich oraz z międzynarodowych instytucji naukowych doradzających Komisji mają prawo uczestnictwa w charakterze obserwatorów.

1a. Przedstawiciele Parlamentu Europejskiego i Komisji mogą uczestniczyć w posiedzeniach komitetów doradczych w charakterze obserwatorów. Przedstawiciele sektora rybołówstwa i innych grup interesów z państw trzecich, w tym przedstawiciele regionalnych organizacji ds. rybołówstwa, którzy mają interes połowowy w danym obszarze lub na danym łowisku objętym zakresem komitetu doradczego, mogą zostać zaproszeni do udziału w posiedzeniach komitetu doradczego w charakterze obserwatorów, jeżeli omawiane są zagadnienia, które ich dotyczą.

2. Każdy komitet doradczy składa się ze zgromadzenia ogólnego i komitetu wykonawczego i przyjmuje wszystkie środki niezbędne dla jego organizacji oraz w celu zapewnienia przejrzystości i odniesienia się do wszystkich wyrażonych uwag.
3. Komitety doradcze mogą ubiegać się o unijną pomoc finansową jako organy dążące do osiągnięcia celów leżących w ogólnym interesie europejskim.
4. Komisja jest upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 55 w odniesieniu do składu i funkcjonowania komitetów doradczych. **Te akty delegowane pozostają bez uszczerbku dla ust. 1 i 1a. [Popr. 202]**

Środa, 6 lutego 2013 r.

CZĘŚĆ XIII
POSTANOWIENIA PROCEDURALNE

Artykuł 55

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych powierzone Komisji podlegają warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. ~~12 ust. 2~~ **13 ust. 1**, art. 15 ust. 6, art. 20 ust. 1 i ~~2b~~, art. 24 ust. 1 i ~~2b~~, ~~art. 35 ust. 3~~, art. 36 ust. 4, art. 37 ust. 6, art. 47 ust. 2, ~~art. 52 ust. 2~~ i art. 54 ust. 4, powierza się na czas nieokreślony począwszy od dnia 1 stycznia 2013 r.
3. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. ~~12 ust. 2~~ **13 ust. 1**, art. 15 ust. 6, art. 20 ust. 1 i ~~2b~~, art. 24 ust. 1 i 2, ~~art. 35 ust. 3~~, art. 36 ust. 4, art. 37 ust. 6, art. 47 ust. 2, ~~art. 52 ust. 2~~ i art. 54 ust. 4, może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Staje się ona skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub od późniejszej daty, która jest w niej określona. Nie wpływa ona na ważność aktów delegowanych już obowiązujących.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.
5. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. ~~12 ust. 3~~ **13 ust. 1**, art. 15 ust. 4 ~~6~~, art. 20 ust. 1 i ~~2b~~, art. 24 ust. 1 i ~~2b~~, ~~art. 35 ust. 3~~, art. 36 ust. 4, art. 37 ust. 7 ~~6~~, art. 47 ust. 2, ~~art. 52 ust. 2~~ i art. 54 ust. 4 wchodzi w życie wyłącznie w przypadku braku sprzeciwu Parlamentu Europejskiego lub Rady, w ciągu dwóch miesięcy od zawiadomienia o tym akcie Parlamentu Europejskiego i Rady lub też jeśli przed upływem tego terminu Parlament Europejski i Rada poinformują Komisję, że nie zamierzają zgłosić sprzeciwu. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten jest przedłużany o dwa miesiące. [Popr. 203]

Artykuł 55a

Tryb pilny

1. **Akty delegowane przyjęte na mocy niniejszego artykułu wchodzi w życie niezwłocznie oraz mają zastosowanie przez okres sześciu miesięcy zgodnie z ust. 2. W zawiadomieniu o akcie delegowanym skierowanym do Parlamentu Europejskiego i Rady podaje się powody, dla których skorzystano z procedury w trybie pilnym.**
2. **Parlament Europejski lub Rada mogą wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 55 ust. 5. W takim przypadku Komisja niezwłocznie uchyla dany akt po otrzymaniu powiadomienia o decyzji o wyrażeniu sprzeciwu przez Parlament Europejski lub Radę. [Popr. 204]**

Artykuł 56

Wdrażanie

1. We wdrażaniu przepisów wspólnej polityki rybołówstwa Komisja jest wspomagana przez Komitet ds. Rybołówstwa i Akwakultury. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
3. **W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w połączeniu z jego art. 5. [Popr. 205]**

Środa, 6 lutego 2013 r.

Część XIV
PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 57

Uchylenia

1. Rozporządzenie (WE) nr 2371/2002 traci moc.

Odniesienia do uchylonego rozporządzenia są rozumiane jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia.

2. Decyzja 2004/585/WE niniejszym traci moc z dniem wejścia w życie przepisów przyjętych na mocy art. ~~51 ust. 4~~ i art. ~~52 ust. 4~~ **54 ust. 4**. [Popr. 206]
3. Skreśla się art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1954/2003.
4. ~~Rozporządzenie (WE) nr 199/2008 traci moc.~~ [Popr. 207]
5. Rozporządzenie (WE) nr 639/2004 traci moc.

Artykuł 57a

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 768/2005

W rozporządzeniu (WE) nr 768/2005 wprowadza się następujące zmiany:

w art. 16 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Europejska Agencja Kontroli Rybołówstwa jest organem operacyjnym wyznaczonym do wymiany danych w formie elektronicznej i zapewnienia rozszerzonych zdolności w dziedzinie nadzoru morskiego.”

[Popr. 273]

Artykuł 58

Środki przejściowe

Niezależnie od przepisów art. 57 ust. 4 rozporządzenie (WE) nr 199/2008 ma nadal zastosowanie do programów krajowych na lata 2011-2013 przyjętych w odniesieniu do gromadzenia danych i zarządzania nimi. [Popr. 208]

Artykuł 58 a

Przegląd

1. Co pięć lat Komisja dokonuje przeglądu przepisów art. 1–5 i przedstawia wnioski Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą stosownie do art. 43 ust. 2 TFUE, w celu uwzględnienia postępu i najlepszych praktyk w zarządzaniu rybołówstwem.
2. Do końca 2022 r. Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie funkcjonowania wspólnej polityki rybołówstwa. [Popr. 209]

Artykuł 58 b

Sprawozdanie roczne

Komisja podaje do wiadomości publicznej sprawozdanie roczne na temat sytuacji rybołówstwa w Unii, zawierające m.in. informacje na temat poziomów biomasy stad rybnych, zrównoważenia wskaźników eksploatacji oraz dostępności danych naukowych. [Popr. 210]

Artykuł 59

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w następnym dniu po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Środa, 6 lutego 2013 r.

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 2013 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

DOSTĘP DO WÓD PRZYBRZEŻNYCH W ROZUMIENIU ARTYKUŁU 6 UST. 2

1. WODY PRZYBRZEŻNE ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA

A. DOSTĘP DLA FRANCJI

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub cechy szczególne
Wybrzeże Zjednoczonego Królestwa (od 6 do 12 mil morskich)		
1. Na wschód od Berwick-upon-Tweed na wschód od Coquet Island	Śledź	Nieograniczony
2. Na wschód od Flamborough Head na wschód od Spurn Head	Śledź	Nieograniczony
3. Na wschód od Lowestoft na południe od Lyme Regis	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
4. Na południe od Lyme Regis na południe od Eddystone	Denne	Nieograniczony
5. Na południe od Eddystone na południowy zachód od Longships	Denne	Nieograniczony
	Przegrzebki	Nieograniczony
	Homar	Nieograniczony
	Rak	Nieograniczony
6. Na południowy zachód od Longships na północny zachód od Hartland Point	Denne	Nieograniczony
	Rak	Nieograniczony
	Homar	Nieograniczony
7. Hartland Point do linii na północ od Lundy Island	Denne	Nieograniczony

Środa, 6 lutego 2013 r.

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub cechy szczególne
8. Od linii na zachód od Lundy Island do Cardigan Harbour	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
9. na północ od Point Lynas na wschód od Morecambe Light Vessel	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
10. County Down	Denne	Nieograniczony
11. Na północny wschód od New Island na południowy zachód od Sanda Island	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
12. Na północ od Port Stewart na zachód od Barra Head	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
13. Szerokość geograficzna 57°40'N na zachód od Butt of Lewis	Wszystkie gatunki Z wyjątkiem skorupiaków, mięczaków i innych bezkręgowców wodnych	Nieograniczony
14. St Kilda, Flannan Islands	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
15. Na zachód od linii łączącej latarnię morską Butt of Lewis z punktem 59°30'N-5°45'W	Wszystkie gatunki	Nieograniczony

B. DOSTĘP DLA IRLANDII

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub cechy szczególne
---------------------	---------	--------------------------------

Wybrzeże Zjednoczonego Królestwa (od 6 do 12 mil morskich)

1. Na północ od Point Lynas na południe od Mull of Galloway	Denne	Nieograniczony
	Homarzec	Nieograniczony
2. Na zachód od Mull of Oa na zachód od Barra Head	Denne	Nieograniczony
	Homarzec	Nieograniczony

C. DOSTĘP DLA NIEMIEC

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub cechy szczególne
---------------------	---------	--------------------------------

Wybrzeże Zjednoczonego Królestwa (od 6 do 12 mil morskich)

1. Na wschód od Szetlandów i Fair Isle pomiędzy liniami pociągniętymi na południowy wschód od latarni morskiej Sumbrugh Head, na północny wschód od latarni Skroo i południowy zachód od latarni Skadan	Śledź	Nieograniczony
2. Na wschód od Berwick-upon-Tweed, na wschód od latarni Whitby High	Śledź	Nieograniczony

Środa, 6 lutego 2013 r.

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub cechy szczególne
3. Na wschód od latarni North Foreland, na południe od nowej latarni Dungeness	Śledź	Nieograniczony
4. Strefa wokół St Kilda	Śledź Makrela	Nieograniczony Nieograniczony
5. Latarnia Butt of Lewis na zachód do linii łączącej latarnię Butt of Lewis i punkt 59°30' N-5°45'W	Śledź	Nieograniczony
6. Strefa wokół North Rona i Sulisker (Sulasgeir)	Śledź	Nieograniczony

D. DOSTĘP DLA NIDERLANDÓW

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub cechy szczególne
---------------------	---------	--------------------------------

Wybrzeże Zjednoczonego Królestwa (od 6 do 12 mil morskich)

1. Na wschód od Szetlandów i Fair Isle pomiędzy liniami pociągniętymi na południowy wschód od latarni morskiej Sumbrugh Head, na północny wschód od latarni Skroo i południowy zachód od latarni Skadan	Śledź	Nieograniczony
2. Na wschód od Berwick upon Tweed, na wschód od Flamborough Head	Śledź	Nieograniczony
3. Na wschód od North Foreland, na południe od nowej latarni Dungeness	Śledź	Nieograniczony

E. DOSTĘP DLA BELGII

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub cechy szczególne
---------------------	---------	--------------------------------

Wybrzeże Zjednoczonego Królestwa (od 6 do 12 mil morskich)

1. Na wschód od Berwick upon Tweed na wschód od Coquer Island	Śledź	Nieograniczony
2. Na północ od Cromer na wschód od North Foreland	Denne	Nieograniczony
3. Na wschód od North Foreland na południe od nowej latarni Dungeness	Denne Śledź	Nieograniczony Nieograniczony

Środa, 6 lutego 2013 r.

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub cechy szczególne
4. Na południe od nowej latarni Dungeness, na południe od Selsey Bill	Denne	Nieograniczony
5. Na południowy wschód od Straight Point, na północny zachód od South Bishop	Denne	Nieograniczony

2. WODY PRZYBRZEŻNE IRLANDII**A. DOSTĘP DLA FRANCJI**

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub cechy szczególne
---------------------	---------	--------------------------------

Wybrzeże Irlandii (od 6 do 12 mil morskich)

1. Na północny zachód od Erris Head na zachód od Sybill Point	Denne	Nieograniczony
	Homarzec	Nieograniczony
2. Na południe od Mizen Head na południe od Stags	Denne	Nieograniczony
	Homarzec	Nieograniczony
	Makrela	Nieograniczony
3. Na południe od Stags na południe od Cork	Denne	Nieograniczony
	Homarzec	Nieograniczony
	Makrela	Nieograniczony
	Śledź	Nieograniczony
4. Na południe od Cork, na południe od Carnsore Point	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
5. Na południe od Carnsore Point, na południowy wschód od Haulbowline	Wszystkie gatunki, z wyjątkiem skorupiaków, mięczaków i innych bezkręgowców wodnych	Nieograniczony

B. DOSTĘP DLA ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub cechy szczególne
---------------------	---------	--------------------------------

Wybrzeże Irlandii (od 6 do 12 mil morskich)

1. Na południe od Mine Head Hook Point	Denne	Nieograniczony
	Śledź	Nieograniczony
	Makrela	Nieograniczony

Środa, 6 lutego 2013 r.

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub cechy szczególne
2. Hook Point Carlingford Lough	Denne	Nieograniczony
	Śledź	Nieograniczony
	Makrela	Nieograniczony
	Homarzec	Nieograniczony
	Przegrzebki	Nieograniczony

C. DOSTĘP DLA NIDERLANDÓW

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub cechy szczególne
---------------------	---------	--------------------------------

Wybrzeże Irlandii (od 6 do 12 mil morskich)

1. Na południe od Stags na południe od Carnsore Point	Śledź	Nieograniczony
	Makrela	Nieograniczony

D. DOSTĘP DLA NIEMIEC

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub cechy szczególne
---------------------	---------	--------------------------------

Wybrzeże Irlandii (od 6 do 12 mil morskich)

1. Na południe od Old Head of Kinsale na południe od Carnsore Point	Śledź	Nieograniczony
2. Na południe od Cork na południe od Carnsore Point	Makrela	Nieograniczony

E. DOSTĘP DLA BELGII

Obszar geograficzny	Gatunek	Znaczenie lub cechy szczególne
---------------------	---------	--------------------------------

Wybrzeże Irlandii (od 6 do 12 mil morskich)

1. Na południe od Cork na południe od Carnsore Point	Denne	Nieograniczony
2. Na wschód od Wicklow Head na południowy wschód od Carlingford Lough	Denne	Nieograniczony

Środa, 6 lutego 2013 r.

3. WODY PRZYBRZEŻNE BELGII

Obszar geograficzny	Państwo członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub cechy szczególne
Od 3 do 12 mil morskich	Niderlandy	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
	Francja	Śledź	Nieograniczony

4. WODY PRZYBRZEŻNE DANII

Obszar geograficzny	Państwo członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub cechy szczególne
Wybrzeże Morza Północnego (granica duńsko/niemiecka do Hanstholm) (od 6 do 12 mil morskich)	Niemcy	Płastugokształtne	Nieograniczony
		Krewetki	Nieograniczony
granica duńsko-niemiecka do Blåvands Huk	Niderlandy	Płastugokształtne	Nieograniczony
		Ryby dorszokształtne	Nieograniczony
Blåvands Huk do Bovbjerg	Belgia	Dorsz	Nieograniczony tylko w czerwcu i w lipcu
		Łupacz	Nieograniczony tylko w czerwcu i w lipcu
	Niemcy	Płastugokształtne	Nieograniczony
	Niderlandy	Gładzica	Nieograniczony
		Sola	Nieograniczony
Thyborøn do Hanstholm	Belgia	Witlinek	Nieograniczony tylko w czerwcu i w lipcu
		Gładzica	Nieograniczony tylko w czerwcu i w lipcu
	Niemcy	Płastugokształtne	Nieograniczony
		Szprot	Nieograniczony
		Dorsz	Nieograniczony
		Czarniak	Nieograniczony
		Łupacz	Nieograniczony
Makreła	Nieograniczony		
Śledź	Nieograniczony		
Witlinek	Nieograniczony		
Niderlandy	Dorsz	Nieograniczony	
	Gładzica	Nieograniczony	
	Sola	Nieograniczony	

Środa, 6 lutego 2013 r.

Obszar geograficzny	Państwo członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub cechy szczególne
Skagerrak (Hanstholm do Skagen) (od 4 do 12 mil morskich)	Belgia	Gładzica	Nieograniczony tylko w czerwcu i w lipcu
	Niemcy	Płastugokształtne	Nieograniczony
		Szprot	Nieograniczony
		Dorsz	Nieograniczony
		Czarniak	Nieograniczony
		Łupacz	Nieograniczony
		Makrela	Nieograniczony
		Śledź	Nieograniczony
	Witlinek	Nieograniczony	
Niderlandy	Dorsz	Nieograniczony	
	Gładzica	Nieograniczony	
	Sola	Nieograniczony	
Kattegat (od 3 do 12 mil)	Niemcy	Dorsz	Nieograniczony
		Płastugokształtne	Nieograniczony
		Homarzec	Nieograniczony
		Śledź	Nieograniczony
Na północ od Zelandii do równoleżnika przechodzącego przez latarnię Forsnæs	Niemcy	Szprot	Nieograniczony
Morze Bałtyckie (łącznie z Bełtami, Sundem, Bornholmem) (od 3 do 12 mil morskich)	Niemcy	Płastugokształtne	Nieograniczony
		Dorsz	Nieograniczony
		Śledź	Nieograniczony
		Szprot	Nieograniczony
		Węgorz	Nieograniczony
		Łosoś	Nieograniczony
		Witlinek	Nieograniczony
		Makrela	Nieograniczony
Skagerrak (od 4 do 12 mil)	Szwecja	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
Kattegat (od 3 (*) do 12 mil)	Szwecja	Wszystkie gatunki	Nieograniczony

Środa, 6 lutego 2013 r.

Obszar geograficzny	Państwo członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub cechy szczególne
Morze Bałtyckie (od 3 do 12 mil)	Szwecja	Wszystkie gatunki	Nieograniczony

(*) Mierzone od linii brzegowej.

5. WODY PRZYBRZEŻNE NIEMIEC

Obszar geograficzny	Państwo członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub szczegółowa charakterystyka
Wybrzeże Morza Północnego (od 3 do 12 mil morskich) wszystkie wybrzeża	Dania	Denne	Nieograniczony
		Szprot	Nieograniczony
		Dobijak	Nieograniczony
	Niderlandy	Denne	Nieograniczony
		Krewetki	Nieograniczony
Granica duńsko-niemiecka do północnego końca Amrum na 54°43'N	Dania	Krewetki	Nieograniczony
strefa wokół Helgoland	Zjednoczone Królestwo	Dorsz	Nieograniczony
		Gładzica	Nieograniczony
Wybrzeże bałtyckie (od 3 do 12 mil)	Dania	Dorsz	Nieograniczony
		Gładzica	Nieograniczony
		Śledź	Nieograniczony
		Szprot	Nieograniczony
		Węgorz	Nieograniczony
		Witlinek	Nieograniczony
		Makrela	Nieograniczony

6. WODY PRZYBRZEŻNE FRANCJI ORAZ DEPARTAMENTÓW ZAMORSKICH

Obszar geograficzny	Państwo członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub cechy szczególne
---------------------	----------------------	---------	--------------------------------

Północno-wschodnie wybrzeże Atlantyku (od 6 do 12 mil morskich)

Granica belgijsko-francuska i na wschód od Departamentu Manche (ujście rzeki Vire-Grandcamp les Bains 49° 23' 30" N-1° 2 'WNNE)	Belgia	Denne	Nieograniczony
		Przegrzebki	Nieograniczony
	Niderlandy	Wszystkie gatunki	Nieograniczony

Środa, 6 lutego 2013 r.

Obszar geograficzny	Państwo członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub cechy szczególne
Dunkierka (2° 20' E) do Cap d'Antifer (0° 10' E)	Niemcy	Śledź	Nieograniczony tylko od października do grudnia
Granica belgijsko-francuska i na zachód od Cap d'Alprech (50° 42' 30" N – 1° 33' 30" E)	Zjednoczone Królestwo	Śledź	Nieograniczony

Wybrzeże Atlantyku (6 do 12 mil morskich)

Granica hiszpańsko-francuska do 46° 08' N	Hiszpania	Sardele	Połowy ukierunkowane, nieograniczone tylko od 1 marca do 30 czerwca Łowienie na żywą przynętę tylko od 1 lipca do 31 października
		Sardynki	Nieograniczone tylko od 1 stycznia do 28 lutego oraz od 1 lipca do 31 grudnia Ponadto działalność związana z wyżej wymienionymi gatunkami musi odbywać się w zgodzie z działalnością wykonywaną w 1984 r. i w granicach tej działalności

Wybrzeże Morza Śródziemnego (od 6 do 12 mil morskich)

Granica hiszpańska Cap Leucate	Hiszpania	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
--------------------------------	-----------	-------------------	----------------

7. WODY PRZYBRZEŻNE HISZPANII

Obszar geograficzny	Państwo członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub cechy szczególne
---------------------	----------------------	---------	--------------------------------

Wybrzeże Atlantyku (od 6 do 12 mil morskich)

Granica francusko-hiszpańska do latarni morskiej Cap Mayor (3° 47' W)	Francja	Pelagiczne	Nieograniczony zgodnie z działalnością wykonywaną w 1984 r. i w granicach tej działalności
---	---------	------------	--

Środa, 6 lutego 2013 r.

Obszar geograficzny	Państwo członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub cechy szczególne
Wybrzeże Morza Śródziemnego (6 do 12 mil morskich)			
Granica francuska/Cap Creus	Francja	Wszystkie gatunki	Nieograniczony

8. WODY PRZYBRZEŻNE NIDERLANDÓW

Obszar geograficzny	Państwo członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub cechy szczególne
Całe wybrzeże (od 3 do 12 mil morskich)	Belgia	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
	Dania	Denne	Nieograniczony
		Szprot	Nieograniczony
		Dobijak	Nieograniczony
		Ostrobok	Nieograniczony
	Niemcy	Dorsz	Nieograniczony
Krewetki		Nieograniczony	
Całe wybrzeże (od 6 do 12 mil morskich)	Francja	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
Południowy punkt Texel, na zachód do granicy niderlandzko-niemieckiej	Zjednoczone Królestwo	Denne	Nieograniczony

9. WODY PRZYBRZEŻNE FINLANDII

Obszar geograficzny	Państwo członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub cechy szczególne
Morze Bałtyckie (od 4 do 12 mil) (*)	Szwecja	Wszystkie gatunki	Nieograniczony

(*) Od 3 do 12 mil wokół wysp Bogskär.

10. WODY PRZYBRZEŻNE SZWECJI

Obszar geograficzny	Państwo członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub cechy szczególne
Skagerrak (od 4 do 12 mil morskich)	Dania	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
Kattegat (od 3 (*) do 12 mil)	Dania	Wszystkie gatunki	Nieograniczony

Środa, 6 lutego 2013 r.

Obszar geograficzny	Państwo członkowskie	Gatunek	Znaczenie lub cechy szczególne
Morze Bałtyckie (od 4 do 12 mil)	Dania	Wszystkie gatunki	Nieograniczony
	Finlandia	Wszystkie gatunki	Nieograniczony

(*) Mierzone od linii brzegowej.

ZAŁĄCZNIK II

PUŁAPY ZDOLNOŚCI POŁOWOWEJ

Pułapy zdolności połowowej (wg stanu na dzień 31 grudnia 2010 r.)

Państwo członkowskie	GT	kW
Belgia	18 911	51 585
Bułgaria	8 448	67 607
Dania	88 528	313 341
Niemcy	71 114	167 089
Estonia	22 057	53 770
Irlandia	77 254	210 083
Grecja	91 245	514 198
Hiszpania (w tym regiony najbardziej oddalone)	446 309	1 021 154
Francja (w tym regiony najbardziej oddalone)	219 215	1 194 360
Włochy	192 963	1 158 837
Cypr	11 193	48 508
Łotwa	49 067	65 196
Litwa	73 489	73 516
Malta	15 055	96 912
Niderlandy	166 384	350 736
Polska	38 376	92 745
Portugalia (w tym regiony najbardziej oddalone)	115 305	388 054

Środa, 6 lutego 2013 r.

Państwo członkowskie	GT	kW
Rumunia	1 885	6 716
Słowenia	1 057	10 974
Finlandia	18 187	182 385
Szwecja	42 612	210 744
Zjednoczone Królestwo	235 570	924 739
Najbardziej oddalone regiony UE	GT	kW
Hiszpania		
Wyspy Kanaryjskie: L < 12 m. Wody UE	2 649	21 219
Wyspy Kanaryjskie: L > 12 m. Wody UE	3 059	10 364
Wyspy Kanaryjskie: L > 12 m. Wody międzynarodowe i wody państw trzecich	28 823	45 593
Francja		
Wyspa Reunion: Gatunki denne i pelagiczne. L < 12 m	1 050	19 320
Wyspa Reunion: Gatunki pelagiczne. L > 12 m	10 002	31 465
Gujana Francuska: Gatunki denne i pelagiczne. L < 12 m	903	11 644
Gujana Francuska: Statki do połowów krewetek.	7 560	19 726
Gujana Francuska: Gatunki pelagiczne. Statki typu offshore.	3 500	5 000
Martynika: Gatunki denne i pelagiczne. L < 12 m	5 409	142 116
Martynika: Gatunki pelagiczne. L > 12 m	1 046	3 294
Gwadelupa: Gatunki denne i pelagiczne. L < 12 m	6 188	162 590
Gwadelupa: Gatunki pelagiczne. L > 12 m	500	1 750
Portugalia		
Madera: Gatunki denne. L < 12 m	617	4 134
Madera: Gatunki denne i pelagiczne. L > 12 m	4 114	12 734
Madera: Gatunki pelagiczne. Niewód. L > 12 m	181	777

Środa, 6 lutego 2013 r.

Najbardziej oddalone regiony UE	GT	kW
Azory: Gatunki denne. L < 12 m	2 626	29 895
Azory: Gatunki denne i pelagiczne. L > 12 m	12 979	25 721

„L” oznacza długość całkowitą

ZAŁĄCZNIK III
KOMITETY DORADCZE

Nazwa komitetu doradczego	Obszar kompetencji
Morze Bałtyckie	Obszary ICES ⁽¹⁾ IIIb, IIIc i III d
Morze Śródziemne	Wody morskie Morza Śródziemnego na wschód od linii 5°36' W
Morze Północne	obszary ICES IV i IIIa
Wody północno-zachodnie	Obszary ICES V (z wyjątkiem Va i wód obszaru Vb należących wyłącznie do UE), VI i VII
Wody południowo-zachodnie	Obszary ICES VIII, IX i X (wody dookoła Azorów) i obszary CECAF ⁽²⁾ 34.1.1. 34.1.2 i 34.2.0 (wody dookoła Madery i Wysp Kanaryjskich)
Zasoby pelagiczne (błękitek, makrela, ostrobok, śledź)	Wszystkie obszary kompetencji (z wyjątkiem Morza Bałtyckiego, Morza Śródziemnego i Akwakultury)
Flota pełnomorska/flota dalekomorska	Wszystkie wody nienależące do UE
Akwakultura i rybolówstwo śródlądowe	Akwakultura zgodnie z definicją w art. 5 oraz wszystkie wody śródlądowe państw członkowskich Unii
Regiony najbardziej oddalone, podzielone na trzy baseny morskie: Atlantyk Zachodni, Atlantyk Wschodni, Ocean Indyjski	Wszystkie obszary ICES obejmujące wody wokół regionów najbardziej oddalonych, w szczególności wody morskie Gwadelupy, Gujany Francuskiej, Martyniki, Wysp Kanaryjskich, Azorów, Madery i Reunionu
Komitet Doradczy ds. Morza Czarnego	Podobszar geograficzny GFCM zdefiniowany w rezolucji GFCM/33/2009/2

Środa, 6 lutego 2013 r.

Nazwa komitetu doradczego	Obszar kompetencji
Komitet Doradczy ds. Rynków	Wszystkie dziedziny rynku

(¹) Obszary ICES (Międzynarodowej Rady Badań Morza) określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 218/2009 (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 70).

(²) Obszary CECAF (Środkowo-Wschodni Atlantyk lub główny obszar połowowy FAO 34) określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2009 (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 1).

[Popr. 211]

P7_TA(2013)0041

Poziom hałasu pojazdów silnikowych ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 6 lutego 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie poziomu hałasu pojazdów silnikowych (COM(2011)0856 – C7-0487/2011 – 2011/0409(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2016/C 024/23)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi i Radzie (COM(2011)0856),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz 114 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C7-0487/2011),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 25 kwietnia 2012 r. (¹),
 - uwzględniając art. 55 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz opinie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów oraz Komisji Transportu i Turystyki (A7-0435/2012),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzić znaczące zmiany do swojego wniosku lub zastąpić go innym tekstem;
 3. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

(¹) Dz.U. C 191 z 29.6.2012, s. 76.